

TORSDAG DEN 21. JANUAR 2010

FORSÆDE: Pál SCHMITT

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 10.00)

2. Forbindelserne EU/Tunesien (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er Kommissionens redegørelse for forbindelserne EU/Tunesien.

Neelie Kroes, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Parlamentet for at invitere mig til at deltage i forhandlingen om Tunesien.

Forbindelserne mellem EU og Tunesien styres af en associeringsaftale underskrevet i 1995. Faktisk var Tunesien det første Middelhavsland, der underskrev en sådan aftale, og landet har gjort store fremskridt siden da.

I forhold til internationale forhold er Tunesien en nær og pålidelig partner for EU. De synspunkter, landet giver udtryk for, og de holdninger, det indtager i internationale organisationer og andre fora, er moderate og afbalancerede. Det er samarbejdsvilligt på områder som sikkerhed og migration og har et godt forhold til sine naboer i det sydlige Middelhavsområde. Det har desuden altid spillet en konstruktiv rolle i forhold til regional integration mellem Maghreblandene.

Tunesien tager aktivt del i den europæiske naboskabspolitik, og Kommissionens periodiske rapporter om Tunesiens gennemførelse af handlingsplanen for den europæiske naboskabspolitik er utvetydige i deres vurdering: Tunesien har vist fremskridt på en række samarbejdsområder, herunder handlingsplanen.

De økonomiske reformer skrider fremad, hvilket har tilladt en støt stigning i Tunesiens økonomi og i landets samhandel med EU. Der er opnået væsentlige resultater på det sociale område inden for bl.a. sundhedsvæsenet, uddannelse, kampen mod fattigdom og beskyttelse af kvinders rettigheder.

På den anden side fremhæver rapporterne også mangler, især på det retlige område og i forhold til ytrings- og foreningsfrihed.

Vi har været i vedvarende politisk dialog med Tunesien om alle de emner, der er omfattet af handlingsplanen, og som behandles i 10 underudvalg og i arbejdsgrupper. Associeringsrådet EU-Tunesien har allerede afholdt flere møder, og det næste skal ifølge planen finde sted inden for de næste par måneder.

Den 1. januar 2008 blev Tunesien det første land fra det sydlige Middelhavsområde, der etablerede et frihandelsområde for industriprodukter sammen med EU, og det to år før forventet. EU er Tunesiens primære handelspartner. 72,5 % af landets import stammer fra EU, og EU er mål for 75 % af eksporten. Det finansielle samarbejde med EU beløber sig til mellem 75 mio. EUR og 80 mio. EUR årligt, hvilket Tunesien har vist sig at have en udmærket absorptionskapacitet for.

Der er også indledt forhandlinger om gradvis liberalisering af handelen med tjenesteydelser og etableringsret samt om landbrugs- og fiskeriprodukter. Afslutningen af disse forhandlinger vil sammen med tilnærmelsen af relevant lovgivning markere en ny fase i forbindelserne mellem EU og Tunesien og indikerer fremskridt mod integration af Tunesiens økonomi i EU's indre marked.

Tunesien har bedt om, at landets forbindelser med EU får tilført ny energi, ved at landet tildeles avanceret status. Vi mener, at det vil være i EU's interesse. Vi forventer også, at Tunesien vil udvise reelt initiativ i forhold til flere demokratiske reformer og større ytringsfrihed. Uden fremskridt på det vigtige område, som menneskerettigheder er, ville landets vigtige resultater, som jeg har nævnt, trods deres betydning alligevel blive opfattet som ufuldstændige, især efter regionale standarder.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at vi vurderer forbindelserne mellem EU og Tunesien som solide og venlige, og at vi mener, der virkelig er potentiale for yderligere at styrke disse forbindelser.

Formanden. Næste punkt er de politiske gruppers indlæg.

Ioannis Kasoulides, for PPE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Tunesien bidrager til stabiliteten i området i kraft af sin rolle som partner i Middelhavsunionen, som det første land, der har underskrevet associeringsaftalen, og som det første land med en handlingsplan for gennemførelse af naboskabspolitikken. Relativt set er Tunesien foran i forhold til lighed mellem kønnene og beskyttelse af børn og familien, og nu afventer landet at blive tildelt avanceret status.

De førnævnte aftaler indeholder klausuler om demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettigheder. Der er planer om drøftelser, som skal hjælpe os med at opnå fremskridt på områder, der er meget følsomme og vigtige for os her i Parlamentet. Hvis vi ønsker håndgribelige resultater, og hvis vi ikke nødvendigvis vil opnå dem via konflikt og kritik, må vi være forsigtige med at undgå enhver form for nedladenhed og bevise, at vi taler til dem på lige fod, ikke som deres overmænd eller inspektører, og vise, at vi også er indstillede på at være lydhøre over for vores partners bekymringer og følsomme punkter.

I en sammenhæng som denne er jeg sikker på, at den tunesiske regering vil reagere med konkrete fremskridt på de områder, der skal drøftes.

Pier Antonio Panzeri, for S&D-Gruppen. – (IT) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Hvis vi skulle udtrykke vores holdning til de nuværende forbindelser mellem EU og Tunesien, måtte den være positiv, også i forhold til stabiliseringen af regionen.

Det er sandt, at der er sket vigtige fremskridt på det økonomiske område, og der er også opmuntrende tegn ud fra en social synsvinkel. Men på det politiske område står vi efter præsidentvalget den 25. oktober over for problemet med at støtte rejsen mod demokratiske reformer med mere konkret handling. Som vi ved, er det EU's udenrigspolitiske mål at udvikle og konsolidere demokratiet, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Tunesien har givet nogle vigtige tilsagn i forhold til handlingsplanen for naboskabspolitik vedrørende demokrati, regeringsførelse og menneskerettigheder. Handlingsplanen udstikker en række prioriteter, blandt hvilke der skal lægges særlig vægt på at gennemføre og underbygge reformer og styrke politisk dialog og samarbejde, især i forhold til demokrati og menneskerettigheder, udenrigspolitik og sikkerhed.

Det er inden for disse rammer, at institutionerne skal styrkes. Sidstnævnte muliggør større deltagelse i det politiske liv for forskellige medlemmer af det tunesiske samfund, styrket udvikling af civilsamfundets rolle, fortsat støtte til, at politiske partier kan udvide deres deltagelse i den demokratiske proces, samt større respekt for foreningsfrihed, ytringsfrihed og mediepluralisme.

Vi er overbevist om, at disse mål kan nås, og det er rimeligt at forvente håndgribelige fremskridt. Vores engagement handler om at beskytte det venskab, der binder EU og Tunesien sammen, og samtidig styrke de eksisterende forbindelser, også i betragtning af den konflikt, der kunne opstå omkring idéen om avanceret status. Men der er ingen vej uden om, at Tunesien selv må tage konkrete skridt.

Louis Michel, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at takke og gratulere kommissæren for Kommissionens holdning til denne sag. Jeg er fuldstændig enig i den holdning, eftersom den virker langt mere rimelig end det standpunkt, som dem, der har indkaldt til dagens forhandling, indtager, og jeg er ikke sikker på, præcis hvem der foreslog den.

Som det er blevet sagt, var Tunesien det første Euro-Middelhavsland, der underskrev en associeringsaftale, og det er en aktiv partner i den europæiske naboskabspolitik. Det er værd at påpege, som hr. Kasoulides har gjort, at Tunesien den 1. januar 2008 blev det eneste Middelhavsland, der har en frihandelsaftale med EU. Dette samarbejde fungerer rigtig godt, og Tunesien har vist sig at have en fortrinlig absorptionskapacitet. Tunesien har gjort betydelige fremskridt, hvilket har medført en meget høj grad af udvikling med socioøkonomiske resultater, der anerkendes af internationale institutioner. Set ud fra en økonomisk synsvinkel nåede Tunesien en gennemsnitlig vækstrate på 4,6 % mellem 2002 og 2008. Det er også lykkedes landet at reducere sin gældsbyrde.

På det sociale område ville det være urimeligt at ignorere de opnåede fremskridt, især hvad angår kvinder. Tallene taler for sig selv. 59 % af de studerende på de videregående læresteder er kvinder. Uddannelse er obligatorisk over hele linjen for piger på mellem 6 og 16 år, og kvinder udgør næsten en fjerdedel af arbejdsstyrken i Tunesien.

Jeg indrømmer, at disse resultater tydeligvis ikke kan skjule det akutte behov for at tilskynde de tunesiske myndigheder til at gennemføre yderligere forbedringer af menneskerettighederne og regeringsførelsen. Vi er udmærket klar over, at der stadig er ting, som skal gøres. Som andre talere er jeg bekymret over dette spørgsmål af hensyn til de demokratiske værdier, vi går ind for. Men det er også vigtigt at huske, at vi ikke er de eneste, der går ind for disse værdier. De ligger også det tunesiske samfund, et dynamisk og proeuropæisk samfund, stærkt på sinde.

Derfor må vi støtte Tunesiens anmodning om at få tildelt avanceret status i sit partnerskab med EU. Jeg mener også, at det er gennem denne dialog, at vi vil finde den rette ramme for at tilskynde vores partnere til at gøre yderligere fremskridt i forhold til regeringsførelse.

Dialogen med vores partnere skal naturligvis foregå uden eftergivenhed, men også uden at ty til den form for skinhellig dogmatisme, som Europa alt for ofte er specialist i, og som desuden tit virker mod hensigten.

Jeg er naturligvis ikke blind over for specifikke sager, som er blevet nævnt. Vi har tydeligvis ret til at stille spørgsmålstejn ved omstændigheder ved vores partnere, som vi mener, er uacceptable, men jeg vil gerne slutte af med at fremhæve Tunesiens succes med at etablere et politisk system baseret på adskillelse mellem kirke og stat.

De offentlige myndigheder i Tunesien er i stand til at forsyne befolkningen med en samling grundlæggende tjenesteydelser, som andre lande i regionen endnu ikke har været i stand til at indføre, og det mener jeg også, er vigtigt at påpege. Jeg er derfor yderst optimistisk i forhold til de fremtidige forbindelser mellem Tunesien og EU, eftersom de skabes på baggrund af gensidig respekt mellem partnere, der respekterer hinanden og har en forståelse for de grundlæggende spørgsmål.

Hélène Flautre, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! De indlæg, jeg lige har hørt, foruroliger mig, både kommissærens og mine kollegers. Jeg føler, at der ligger en enorm opgave foran os med at få en nøjagtig og objektiv forståelse af den aktuelle situation i Tunesien.

Når jeg lytter til Dem, føles det ærlig talt, som om jeg lytter til vestlige intellektuelle, der for mange årtier siden talte muntert om den økonomiske og sociale succes i landene i Sovjetunionen, fuldstændig ude af stand til at tage derover og se, hvad vores fælles værdier står for i praksis i disse lande. Hvad er vores fælles værdier, hr. Michel? Det er menneskerettighederne, demokrati og retsstatsprincippet.

De har alle korrekt påpeget, at Tunesien var den første af vores partnere, der underskrev en associeringsaftale. Det er sandt, og det er grunden til, at alt dette er så bekymrende, for vi taler ikke om en kløft eller om små skridt, fru kommissær. Nej, der finder en enorm, vedvarende tilbagegang sted i forhold til menneskerettigheder og demokratiet i Tunesien. Kan De nævne et eneste eksempel på en avis, et parti eller en fagforening, der er blevet godkendt i de sidste 20 år? Nej.

Sandheden er, at grundlæggende frihedsrettigheder tilsidesættes systematisk og fuldstændig, og med dem også vores egne tilsagn. Det her handler ikke om at moralisere, men om respekt for EU's værdier og for de tilsagn, vi har afgivet ved at underskrive associeringsaftalen.

Derfor forlanger jeg, at der i det mindste gennemføres en fælles analyse af spørgsmålet. Jeg mener, at vi har arbejdet hårdt på at få denne forhandling, men tiden ville bestemt være bedre udnyttet, hvis vi organiserede en delegation, der rent faktisk tager ned og møder civilsamfundet i Tunesien og de forskellige medlemmer af det samfund for at vurdere den fortsatte forfølgelse, som menneskerettighedsforkæmpere, studerende, fagforeningsfolk, arbejdere og advokater oplever. Næsten alle de foreninger, der viste tegn på en grad af autonomi i forhold til myndighederne, er blevet kuppet. Derfor mener jeg, at De lider under en komplet vildfarelse i denne sag.

Efter at have lyttet til Deres indlæg forstår jeg udmærket, hvorfor De ikke ønsker at acceptere kendsgerningerne om Tunesien. De ønsker ikke at acceptere dem, fordi De mener, at der er økonomiske interesser på spil, og at der er interesser på spil i forhold til kampen mod terrorisme og ulovlig indvandring. Alt dette har De udtrykt klart og tydeligt, og De taler om fremskridt i forhold til lighed mellem mænd og kvinder og i forhold til familien, fremskridt, der stammer fra Bourguibas tid. Jeg gentager, at de stammer fra Bourguibas tid. Der er ikke sket yderligere fremskridt siden da.

Derfor mener jeg, at hvis vi har nogen respekt for os selv, for de aftaler, vi underskriver, for naboskabspolitikken eller for EU's værdier, kan vi bestemt ikke foreslå avanceret status for Tunesien. Så jeg siger ligeud, at hvis De foreslår det og opgiver alle krav og tilsagn i forhold til menneskerettigheder og demokrati over for alle landene omkring Middelhavet, vil det blive det sikre resultat.

Charles Tannock, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Tunesien er EU's ven og allierede, et fremgangsrigt, progressivt, moderne og meritokratiske, verdsligt samfund, hvilket er enestående i den arabiske verden. Tunesien indtager også den rigtige, kompromisløse tilgang til islamistisk religiøs ekstremisme.

Et politisk flerpartisystem er under hastig udvikling i Tunesien, og det er et land, hvor kvinder er fuldstændig ligeværdige medlemmer af samfundet. Så hvorfor forsøger vi at støde Tunesien og dets 10 mio. indbyggere fra os? Måske på grund af misundelse på landets succes, måske fordi det er et lille land uden olieforekomster, som derfor ikke har nogen økonomisk indflydelse på EU i modsætning til Libyen og Saudi-Arabien.

Efter min mening forsøger dem, der har udtænkt denne forhandling, bevidst at sabotere store dele af de fremskridt, der er sket i forbindelserne mellem EU og Tunesien i de senere år. Det er særlig irriterende, at denne forhandling finder sted samtidig med et besøg fra tunesiske parlamentarikere i Strasbourg, som jeg tror, sidder deroppe og følger denne forhandling.

Tunesien har brug for vores støtte, opmuntring og dialog, ikke en konstant strøm af meningsløse smædeord. Det er bittert ironisk, at venstrefløjen, som påstår at gå fuldt og helt ind for kvinders rettigheder, angriber Tunesien på trods af, at landet tilbyder kvinder muligheder og frihedsrettigheder, der er uden lige noget andet sted i den arabiske verden.

De tunesiske myndigheders forbud mod at bære hijab på offentlige steder viser deres beslutsomhed i forhold til at beskytte tunesiske værdier, nemlig verdslighed, tolerance og frihed. Vi bør respektere Tunesien som vores avancerede Euro-Middelhavspartner.

Formanden. – Jeg havde ikke fået at vide, at der er en tunesisk delegation til stede, men de vinkede, da De nævnte det, så jeg vil gerne byde Dem velkommen til tilhørerlogen.

Marie-Christine Vergiat, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det glæder mig personligt, at vi har denne forhandling om menneskerettighedssituationen i Tunesien. Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre var med til at arrangere denne forhandling. Jeg har hele tiden forsvaret menneskerettigheder, men menneskerettighederne er de samme i hele verden.

Jeg beklager, at denne forhandling ikke følges op af en afstemning om en beslutning. Ord er flygtige, kun det skrevne ord består. Som EU's ældste partner modtager Tunesien det højeste støttebeløb pr. indbygger af alle landene mod syd, og det deltager entusiastisk i etableringen af frihandelsområdet rundt langs Middelhavets kyster. Faktisk så entusiastisk, at landets ledere begynder at forlange udbytte og fordele i form af avanceret status.

Jeg støtter fuldt ud fru Flautres bemærkninger og deler hendes bekymring over nogle af de ting, der er blevet sagt. EU's partnerskabsaftaler indeholder fremover klausuler om demokrati og menneskerettigheder. Disse klausuler skal undersøges lige så nøje som økonomiske klausuler. Kommissionens redegørelse om gennemførelsen af naboskabspolitikken er rent faktisk utilfredsstillende på dette punkt. Det er et klart eksempel på dobbeltmoral.

Den 25. oktober blev hr. Ben Ali genvalgt til sin femte valgperiode med mere end 89 % af stemmerne. Alene dette tal afslører demokratiets tilstand i landet. Det er et fastlåst demokrati, hvor menneskerettighedsforkæmpere, dommere, advokater, journalister – kort sagt alle, der vover at udfordre regimet – chikaneres, fængsles og i nogle tilfælde endda udsættes for tortur.

Siden september er der sket en udvikling i retning af en autoritær politistat, hvilket sagen med Taoufik Ben Brik, der skal for retten næste lørdag, viser. Vi kunne også nævne Zouhair Makhoul og Fahem Boukadous. Den ene er dømt for at tale om miljøforholdene i sit land, den anden for at deltage i arbejderdemonstrationer i sit land.

Ja, det er den samfundsmæssige situation i Tunesien. Menneskerettighedsforkæmpere som Kamel Jendoubi, Sihem Bensedrine, Sana Ben Achour og Kemais Chamari er ofre for en skammelig smædekampagne i pressen. Sadok Chourou har siddet og rådnet op i fængslet de sidste 16 år, og Radhia Nasraoui, der fungerer som hans advokat, er blevet svinet til, så hendes karriere har lidt ubodelig skade.

Studerende bliver anholdt og dømt vilkårligt, og det samme gælder andre. Deres pas bliver inddraget eller ikke fornyet, og visse menneskerettighedsaktivister hindres i at forlade landet og bevidne deres oplevelser. Møder i foreninger, der er uafhængige af magthaverne, er forbudt, folk, der besøger dem, bliver forfulgt, og jeg har ikke tid nok til at male et retvisende billede af virkeligheden i Tunesiens socialpolitik.

Hvorfor er den tunesiske regering så længe om at svare på FN's rapport? Hvorfor nægtede den at tage imod EU-observatører, hvis valgene er så demokratiske, som den påstår? Kendsgerningerne er på bordet. Der bliver afsløret flere og flere af dem i vores landes aviser.

Det må Kommissionen og Rådet tage i betragtning. Tunesien må leve op til sine forpligtelser over for demokratiet og menneskerettighederne. Det er rent faktisk uacceptabelt at gå videre med avanceret status. Ja, jeg går ind for ligeværdige partnerskaber! Ja, alle verdens lande må behandles ens, men under forudsætning af, at de lever op til deres forpligtelser.

Gerard Batten, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Tunesiens situation lader til overordnet betragtet at være positiv. De har det mest stabile samfund i Nordafrika. De har teknisk set et demokrati, selv om det måske kun er et semidemokrati efter vestlig målestok, men det bør vi ikke kritisere dem for, eftersom de har gjort store fremskridt. Den officielle politik er at arbejde frem mod fuldt demokrati, og Tunesien er et stabilt samfund med en høj grad af personlig sikkerhed. Det er blevet opnået ved at undertrykke de islamistiske ekstremister og kommunisterne, hvilket er en pris, der er værd at betale. Den officielle politik er at arbejde for kulturel enhed – etableringen af én nation. Det er en lektie, som mange europæiske lande – herunder mit, Det Forenede Kongerige – kunne lære meget af.

De oplever økonomiske fremskridt. Kun 7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen. Landet har en af de højeste sundhedsstandarde blandt de nordafrikanske lande og en relativt høj forventet levealder. På det politiske område begrænser deres forfatning det antal pladser, et parti kan have i Deputeretkammeret, og 20 % af pladserne er reserveret til mindretalspartier. Det virker nærmest oplyst sammenlignet med det enkeltmandsvalgssystem, der bruges i Det Forenede Kongerige, som efter min mening er en sammensværgelse mod vælgerne, der har til formål at holde de konservative og Labour inde og alle andre ude. Så måske kan vi tage ved lære af tuneserne.

Apropos Det Forenede Kongerige, så rendte mit parti, Det Forenede Kongeriges Uafhængighedsparti, ind i en gang kritik fra nogle islamiske ekstremister og påståede liberale i sidste uge, da vi foreslog, at folks ansigter skal være utilslørede i offentlige og private bygninger, hvis dem, det vedrører, ønsker at indføre et sådant vilkår. Men se, hvad Tunesien gjorde. Lov nr. 108 forbyder hijaben, hvilket er at gå meget længere, end andre har foreslået. Ministeren for religiøse anliggender, Boubaker El Akhzouri, har kritiseret hijaben voldsomt for at være i modstrid med landets "kulturarv", der betragter islamisk påklædning som "et fremmed fænomen" i samfundet. Det er jo alt sammen vældig interessant, når det stammer fra et islamisk land. Jo mere jeg lærer om Tunesien, jo mere positivt et indtryk gør det. Men jeg har set nogle tal, som viser, at der skal bruges 70 mio. EUR på nøgleprojekter under EU's naboskabsordning. Mine vælgere, som er nogle af de fattigste i London, har ikke råd til den form for forbrug. Vi vil gerne have samhandel, venskab og samarbejde med Tunesien, men ikke, hvis det betyder, at skatteyderne i Det Forenede Kongerige skal berøves. Lad os hjælpe dem med at styrke deres demokrati og få fremgang, og hvis de er interesseret i et godt råd, så bør de holde sig langt væk fra EU og bevare deres frihed og uafhængighed.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! Handelsrelationerne mellem EU og Tunesien er tætte og rummer mange facetter. Tunesien, der modtager 80 mio. EUR om året i økonomisk støtte, er et lysende eksempel på vellykket udviklingspolitik. Som vækstøkonomi indtager landet en førerrolle blandt Maghreblandene. Det var det første Middelhavsland, der etablerede et frihandelsområde med EU, og det høster fordelene heraf i form af solid økonomisk vækst. Derfor forventes det, at Tunesien vil spille en konstruktiv rolle i drøftelserne om Euro-Middelhavskøreplanen for handel efter 2010 og samarbejdet med Maghreblandene.

Vi kunne blive tilgivet for at tro, at det er en dans på roser hele vejen, hvis det ikke var for eksistensen af det afsnit, der knytter europæisk støtte i forbindelse med partnerskabsaftalen til respekt for menneskerettigheder. Det er præcis her, vi har en selvmodsigelse – de penge, der skal bruges til at stimulere den tunesiske økonomi, bruges også til at finansiere og støtte et diktatorisk, antidemokratisk statsapparat. Det er et udbredt problem i forbindelse med vores udviklings- og associeringsstøtte. Det er vi nødt til at gøre noget ved, for EU kan ikke støtte overtrædelser af menneskerettighederne, heller ikke indirekte, i Tunesien, Congo eller naturligvis Tyrkiet, som er et kandidatland.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Tunesien er ligesom hele Maghrebområdet et vigtigt strategisk område. Det har enormt vækstpotentiale og er et attraktivt område med stærke interesser, ikke kun økonomiske, men frem for alt europæiske.

Der er også for nylig iværksat programmer med EU, som fremmer grænseoverskridende samarbejde. Hvis vi nogensinde skal genoplive de forbindelser, EU har etableret med de afrikanske lande ved vores grænser, er tiden derfor inde til at gøre det nu, i første omgang med Tunesien, ved fuldt ud at styrke områdets potentiale

og bevare den dertil knyttede sociale og økonomiske udvikling, men inden for rammerne af frihed og sikkerhed.

Forbindelserne mellem Middelhavslandene er den centrale faktor, der giver samhørighed og styrke til et ambitiøst økonomisk og socialt udviklingsprogram. Set ud fra en politisk synsvinkel kan man sige, at Tunesien er et land, hvor demokratiet stadig er forholdsvis ungt, men den fremlagte handlingsplan lader til at være på linje med EU's forventninger.

Nye partiers opståen og en rimelig kvindelig repræsentation i parlamentet efter valget i slutningen af oktober 2009 bekræfter, at der er sket betydelige fremskridt i forhold til demokratisk deltagelse. Under alle omstændigheder skal pressefriheden styrkes og beskyttes, og det samme gælder lige muligheder for mænd og kvinder og mere generelt grundlæggende menneskerettigheder.

Det er inden for denne ramme, at vi kan hjælpe Tunesien med at fuldføre landets indsats ved at fjerne alle potentielle hindringer for menneskers fulde udvikling i landet, alt sammen i tilknytning til avanceret status.

Tunesiens centrale rolle i Middelhavet og den igangværende moderniseringsproces i landet nødvendiggør en alvorlig og afbalanceret tilgang, der fører frem til en betingelsesløs bekræftelse af de værdier, EU går ind for. Det er vigtigere end nogensinde, at Parlamentet ikke tillader nogen fejltagelser på vejen mod demokrati.

Konstruktiv dialog og omhyggeligt demokrati kan derimod yderligere styrke et forhold, der er bestemt til at blive styrket, i et land, som på nogle punkter – som f.eks. det retslige område og foreningsfrihed – må have hjælp til at vokse, men et land, som jeg gentager, er absolut centralt og afgørende for stabilitetspolitikken i Middelhavsområdet.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Hr. formand! At respektere Tunesien indebærer at respektere landets demokratiske opposition, der forsøger at organisere sig, men bliver undertrykket, og at respektere dets civilsamfund, som også er fremtidens opposition. Derfor vil jeg gerne hilse de medlemmer af parlamentet, der er til stede under dette møde, velkommen, men jeg vil også gerne hilse dem, der måske bliver medlemmer af parlamentet i fremtiden, men som i øjeblikket bliver truet og måske bliver fængslet, velkommen. Derfor synes vi, at det er meget vigtigt for civilsamfundet at organisere sig, og at den demokratiske opposition respekteres på trods af, at den endnu ikke er organiseret.

I Spanien – og det kan jeg sige som spansk medlem af Parlamentet – har vi oplevet et samfund, hvor den demokratiske opposition blev udsat for tortur og undertrykkelse under diktaturet. Hvis oppositionen ikke er terroristisk, men demokratisk, har den værdier, som er fremtidens værdier. Derfor er vi nødt til at hjælpe denne opposition, der i øjeblikket ikke er organiseret, men som er demokratisk, og som kæmper for de tunesiske overgangsværdier og for at underbygge disse værdier. Vi må også hjælpe den med at organisere sig.

Vi er også nødt til at hjælpe oppositionen, så de kan blive fremtidens ledere og fortalere, måske i opposition eller i regering, men udskiftning er afgørende for et demokratisk samfund.

Derfor er den eskalering af volden, som vi er vidner til i øjeblikket, og som kan blive endnu værre i fremtiden, ikke det bedste visitkort for avanceret status.

Vi ved, at Tunesien har været medlem af Euro-Middelhavspartnerskabet og rummer en Middelhavstendens og en demokratisk tendens. Derfor ønsker vi også, at landet i denne periode bidrager til denne demokratiske befæstelse og er i stand til at organisere sig, så det kan være et loyalt medlem og et medlem, der bidrager til Middelhavet som vækstområde med demokratiske værdier.

Det er vores ønske for fremtiden, og det er, hvad vi ønsker for Tunesien.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Hr. formand! Der er ingen tvivl om, at Tunesien er en partner, som EU bør bevare sine forbindelser med på vegne af Middelhavsregionen og på bilateralt plan. Men uden at glemme økonomien bør vi, EU, insistere på gennemsigtige demokratiske procedurer og retsstatsprincippet i Tunesien.

På trods af at Tunesien er et stabilt land, er det desværre ikke et land, der lever op til alle de demokratiske standarder. Ifølge internationale ikke-statslige organisationer torturerer sikkerhedsstyrkerne fangerne uden risiko for straf, fordi de er beskyttet af højtstående embedsmænd. Presse- og ytringsfriheden er voldstomt begrænset, og situationen for journalister siges at være en af de værste i de arabiske lande. Undertrykkelse har ofte religiøse årsager. Forfølgelsen af det kristne mindretal bliver stadig mere bekymrende. Tunesiens regering tolererer ikke proteststyringer eller eksistensen af en uafhængig opposition.

I betragtning af at Tunesien var det første Middelhavsland, der underskrev en associeringsaftale med EU, må vi stå fuldstændig fast på, at aftalens vilkår skal overholdes. Respekt for menneskerettigheder og de demokratiske standarder i Tunesien skal være en forudsætning for yderligere samarbejde med landet.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! For at undgå vrangbilleder – vi har hørt et par stykker her til formiddag – vil jeg gerne nævne nogle objektive fakta om Tunesien, et af EU's partnerlande.

Den sociale situation har udviklet sig ganske gunstigt med en spektakulær forøgelse i den gennemsnitlige indkomst pr. indbygger, og nu lever langt størstedelen af tuneserne op til kriterierne for at tilhøre middelklassen. Mere end 90 % af tuneserne er beskyttet af et socialt sikkerhedsnet, og over en fjerdedel af Tunesiens budget er afsat til uddannelse med det resultat, at landet er et af de allerførste, der har opfyldt årtusindudviklingsmålene inden for grundskoleuddannelse.

Sluttelig, som hr. Michel fremhævede for lidt siden, er kvinders rettigheder både anerkendt og sikret. På universitetsniveau er der flere kvindelige studerende end mandlige, og 40 % af lærerne er kvinder. En fjerdedel af politikere, lokale embedsmænd og journalister er kvinder. Mange lande ville være misundelige over disse tal.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne slutte mig til dem, der allerede har fordømt den særdeles bekymrende situation, som journalisten og forfatteren Taoufik Ben Brik befinder sig i i Tunesien.

Efter flere anholdelser af journalister og fagforeningsfolk, der har oplevet vold og mishandling, og efter at udenlandske journalister blev nægtet indrejse under præsidentvalget, fortsætter undertrykkelsen af politiske modstandere og menneskerettighedsaktivister. Efter en forkludret retssag, der førte til, at Taoufik Ben Brik blev fængslet langt fra sin familie, så han har svært ved at få besøg, er hans helbredstilstand nu sådan, at man frygter for hans liv.

Hvordan kan man andet end at betragte denne situation som et indædt angreb mod en, der rokker med båden? Derfor kan vi ikke bare bruge samhandel som svaret på alting. Tværtimod mener jeg, at det er helt afgørende for EU at reagere hurtigt og bestemt ved at forlange Taoufik Ben Briks og andre samvittighedsfangers frigivelse.

Der er sket en alarmerende tilbagegang for menneskerettighedssituationen i Tunesien. Det påvirker Europas samarbejde med landet, og en håndgribelig forbedring af denne situation er en af forudsætningerne for at indlede forhandlinger om avanceret status for partnerskabet mellem EU og Tunesien.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Hr. formand! Vi har et godt grundlag for vores samarbejde med Tunesien. Associeringsaftalen og frihandelsaftalen er blevet nævnt. Fru Kroes nævnte, at vi taler om at integrere den tunesiske økonomi i det indre marked. Længere kan vi faktisk ikke gå med et land uden for EU, og derfor udgør det et stabilt grundlag. Tunesien er en stabil og venligsinnet partner med potentiale for yderligere styrkelse af forbindelserne, for igen at citere fru Kroes.

Netop fordi vi har disse nære forbindelser, kan vi også tale med vores kolleger om alle de spørgsmål, der kan være årsag til en vis bekymring. Personligt er jeg involveret i drøftelser med vores kolleger, der sidder i tilhøreren, og min fornemmelse er, at vi bør tale om alt.

Men i denne forbindelse skal vi ikke smide barnet ud med badevandet. I Tunesien har vi også en situation, hvor landet som et arabisk land, der ønsker at udvikle sig i verdslig retning, er truet af ekstremister. Jeg har sympati for enhver, der gør noget over for islamiske ekstremister.

Men i forhold til andre emner tror jeg, at vi vil opnå fremskridt under de igangværende drøftelser. Vi kan tale om alt med Tunesien, fordi det er en pålidelig partner. Derfor ser jeg frem til at fortsætte dialogen.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Hr. formand! Som det allerede er blevet fremhævet, er Tunesien en vigtig partner for EU. Tunesiens ekstremt vigtige rolle på det sociale område er også blevet nævnt. Jeg vil gerne tilføje nogle politiske aspekter, der er væsentlige, for som det allerede er blevet nævnt, er Tunesien et samfund, der praktiserer flerpartipolitik, om end i begrænset grad og ganske vist med en kvota for oppositionen, men ikke desto mindre flerpartipolitik. Spørgsmålet om lighed mellem kønnene har også været oppe.

I alle vores lande, i landene i Europa, eksisterer alle disse politiske holdninger side om side med pressefrihed, og det er faktisk det, der gør forskellen, for i Tunesien eksisterer denne frihed, men den er begrænset, og der er faktisk journalister, der er i vanskeligheder.

Derfor opstår spørgsmålet, om en tilnærmelse til EU ville styrke denne frihed eller ej? Efter min mening kunne en tilnærmelse til EU hjælpe Tunesien med at supplere de opnåede sociale fremskridt med nogle ekstremt vigtige politiske forbedringer.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Hr. formand, fru kommissær! De har udtalt, at De håber, at Tunesien vil gøre fremskridt i forhold til demokratiske reformer og ytringsfrihed. Det gør De ret i, eftersom det ganske enkelt er i overensstemmelse med associeringsaftalen og med de forpligtelser, som Tunesien har påtaget sig over for EU.

Derfor er jeg meget overrasket over bemærkningerne fra både hr. Baudis og hr. Michel, som lader til at opfordre Dem til at ignorere dette aspekt af vores forbindelser og samarbejde med Tunesien og til i sidste ende at opgive associeringsaftalens artikel 2.

Desuden er der lang vej igen, før disse forpligtelser er opfyldt, hvis man skal bedømme det ud fra den uafhængige journalist Taoufik Ben Briks skæbne, som min kollega fru Guillaume allerede har nævnt. Han har siddet i fængsel siden oktober sidste år efter en retssag, hvor hans advokater og hele proceduren var i lodret strid med loven. Ud over den uacceptable berøvelse af hans frihed forværres hans helbred, og hans ret til besøg er blevet indskrænket.

Derfor vil jeg gerne spørge kommissæren, om Kommissionen har til hensigt at gribe ind inden for rammerne af Associeringsrådet og forlange hr. Ben Briks øjeblikkelige frigivelse og sikre, at hans situation og helbredstilstand bliver taget i betragtning, om ikke andet så af humanitære årsager?

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Den 14. januar mødtes jeg med medlemmer af den tunesiske delegation. Vi havde en åben meningsudveksling og drøftede vores respektive synspunkter.

Som fransk-algerier er jeg engageret i Maghreb, og jeg arbejder for et forenet, pluralistisk og demokratisk Maghreb. Spørgsmålet om menneskerettigheder er meget vigtigt for mig, og det er en af EU's grundlæggende værdier. Debatten om dette spørgsmål, som det forekommer i Tunesien, er afgørende og relevant.

I går formiddag mødtes jeg med hr. Ben Briks kone, som leder en sultestrejke, samt aktivister fra Euro-Middelhavs-Menneskerettighedsnetværket, og jeg er bekymret. Det lader til, at hr. Ben Briks liv er i fare på grund af hans sygdom og de forhold, han sidder fængslet under. Jeg er sikker på, at De er klar over, at hvis denne bekymring skulle blive virkelighed, vil ansvaret ligge meget tungt på de tunesiske myndigheders skuldre.

Ud over handelsrelationer må vi også tage sociale spørgsmål i betragtning. Unge tunesere, der kaster sig ud i Middelhavet, er resultatet af et lukket samfund, der ikke tilbyder sine unge nogen muligheder. Forsvaret mod fundamentalisme og økonomiske nødvendigheder må ikke fungere som påskud for at ignorere menneskerettighederne. Reelle fremskridt inden for menneskerettigheder er nu afgørende. Vi taler ikke om skinhellig dogmatisme her, men om en akut situation, som EU må være med til at løse.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Hr. formand! De nordafrikanske lande betragtes ofte samlet, og så vidt jeg kan se, er det ikke særlig gunstigt for Tunesien.

Lighed er blevet nævnt. Sammenlignet med mange andre arabiske lande er Tunesien enestående, fordi landet har lovgivning, der beskytter børn og kvinder. Som det allerede er blevet påpeget, har Tunesien flere kvindelige end mandlige studerende på sine universiteter, og levestandarden er blevet forbedret. Landets infrastruktur er i god stand. Siden valget har parlamentet valgt – eller udpeget – et udvalg for menneskerettigheder.

Tunesiens vilje til at samarbejde med EU udgør en mulighed, som vi bør gribe med begge hænder. Nu, hvor Tunesien har en delegation på besøg i Bruxelles og Strasbourg og beder om hjælp i sit arbejde med at fremme menneskerettighederne og udvikle og styrke sine forbindelser til EU, ville det efter min mening være i modstrid med EU's principper ikke at give disse ønsker en positiv modtagelse og udvikle forbindelserne yderligere.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Eftersom jeg har besøgt Tunesien to til tre gange om året siden 1982 og som katolik var til messe den 6. januar, som jeg ofte er, finder jeg det virkelig vanskeligt at tænke på Tunesien som et land, der undertrykker religiøs frihed.

Der er problemer, men lad os da for himlens skyld ikke betragte disse lande, der forsøger at gøre fremskridt, med vestlige briller, for hvis vi bruger den standard, som nogle anlægger over for Tunesien her til formiddag, så ville visse europæiske lande formentlig blive nægtet medlemskab af EU, for vold og undertrykkelse af frihedsrettigheder finder sted der i større målestok end i Tunesien.

Spørgsmålet opstår altså som følge af én konkret kendsgerning, nemlig at vi står med et land, der har afskaffet islamisk fundamentalisme, gør en indsats for at opbygge et samarbejde og en fredspolitik med Europa og forsøger at udvikle sig. Der er problemer. Jeg mener, at måden at løse disse problemer på er ved at styrke dialogen og venskabet og ved at hjælpe disse lande med at opnå mere.

Neelie Kroes, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne for at være så åbne og direkte og for at fremføre deres bemærkninger på en sådan måde, at selv om visse grupper har forskellige tilgange, lægges der vægt på, hvordan vi kan finde en løsning.

Når det er sagt, vil jeg gerne starte med at komme med en bemærkning som svar på hr. Désirs indlæg. Han henviste til en bemærkning af Louis Michel. Jeg er sikker på, at hr. Michel kan tale for sig selv, men vi var på samme hold i et tidligere liv så at sige, så jeg ved, hvilken linje han anlægger i denne sag. Hvis hr. Désir siger, at forslaget er, at vi ikke skal gøre noget, så er det ikke det indtryk, jeg fik, og jeg håber oprigtigt, at De heller ikke fik det indtryk af mine indledende bemærkninger.

Der er i sandhed en forskel i tilgangen. Nogle opfordrer blot til dialog på lige fod, og det taler hr. Kasoulides for. Vi har hørt opfordringer til venskabelige forbindelser. Alle disse tilgange lægger op til at sidde rundt om et bord og diskutere emner og forsøge at nå frem til en fælles forståelse af, hvordan vi løser et par problemer, som vi alle er enige om. Det er der ingen tvivl om, for menneskerettigheder og ytringsfrihed er virkelig meget vigtige og afgørende elementer i enhver aftale.

Når det er sagt, vil jeg gerne ind på et par af de emner, der blev nævnt. For det første styrkede institutioner. Det, vi forsøger at fremme og tilskynde til på alle de møder, der afholdes eller er planlagt i de kommende måneder, er at etablere en regelmæssig dialog som et middel til at opnå grundlæggende fremskridt i forhold til menneskerettigheder og demokrati.

I løbet af de næste par måneder skal der være møde i Underudvalget om Menneskerettigheder, og De kan være forvisset om, at der vil finde en substantiel dialog sted om de emner, som vi alle er optaget af, og om, hvordan vi kan gribe dem an.

Vedrørende spørgsmålet om overtrædelser af menneskerettighederne i Tunesien har talerne igen og igen henvist til, at Tunesien er blevet kritiseret for sin historie i forhold til menneskerettigheder. Siden præsident- og parlamentsvalgene i oktober sidste år er undertrykkelsen af oppositionspartier, journalister og menneskerettighedsaktivister blevet intensiveret. Det internationale samfund har gjort det helt klart, at den type opførsel fra myndighedernes side er uacceptabel og i strid med Tunesiens internationale forpligtelser. Så for at gentage det, jeg har allerede sagt, skal der ikke være nogen tvivl om, at forpligtelser er forpligtelser inden for EU, og den linje skal vi holde fast i.

Tunesien er nødt til at vise større engagement i forhold til fælles grundlæggende værdier såsom respekt for menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet. Landet burde i øvrigt også overholde sine egne internationale forpligtelser på det område. Kommissionen vil forfølge vores dialog- og engagementspolitik i forhold til de emner, især inden for rammen af de organer, der blev oprettet i henhold til associeringsaftalen.

Samtidig yder EU støtte for at forbedre regeringsførelsen og styrke reformer på det retlige område gennem samarbejde og teknisk bistand. Vi prioriterer fremskridt med Tunesien på det område højt, f.eks. ved aktivt at støtte menneskerettighedsaktivister og civilsamfundets organisationer i henhold til Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder.

Der arbejdes også på det retslige samarbejde. EU yder 17,5 mio. EUR til finansiering af et teknisk bistandsprojekt til modernisering af retsvæsenet. Det er blevet kritiseret af visse medlemmer af Parlamentet, fordi der gives midler til den tunesiske præsidents retsvæsen.

Projektet har mange elementer. De omfatter uddannelse af dommere og advokater, teknisk bistand til domstolene, infrastruktur og bedre information til borgerne. Når projektet er gennemført, vil vi vurdere resultatet. Jeg er bestemt enig i, at det udsætter os for visse politiske risici at arbejde på det område. Hvis vi ønsker at fremme reformer, er vi ikke desto mindre nødt til at handle. Ellers vil samarbejdet med EU blive begrænset til det økonomiske område. Vi er alle enige om, at det ikke er den rette tilgang, og at det ikke ville være i overensstemmelse med vores egne overordnede politiske mål i forhold til forbindelserne med Tunesien.

I forhold til det spørgsmål, som fru Flautre og fru Vergiat var inde på, avanceret status for Tunesien, er det min holdning, at fortsat og styrket dialog med Tunesien skal prioriteres højt. Vi er klar over, at landet er en vigtig allieret for EU i regionen, som har opnået betydelige fremskridt i forhold til økonomisk og social modernisering. Måske handler det til syvende og sidst om, hvorvidt man betragter glasset som halvt fuldt

eller halvt tomt. Når det er sagt, mener vi, at vi er nødt til at fortsætte vores politik med at støtte de kræfter i Tunesien, der arbejder for politisk, økonomisk og social modernisering af deres land. Vi går ind for Tunesiens forslag med henblik på at styrke forholdet mellem de to partnere. Rådet og Kommissionen vil se meget nøje på disse spørgsmål, og jeg er villig til at holde Dem opdateret om enhver udvikling.

På den anden side, mens det er i EU's interesse at styrke forbindelserne med Tunesien, er det min holdning, at tildelingen af avanceret status skal være knyttet til et stærkt tilsagn fra Tunesiens side i forhold til menneskerettigheder og regeringsførelse, så der er ingen "gratis frokost".

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Edward Scicluna (S&D), skriftlig. – (EN) Denne forhandling virker malplaceret på mig på et tidspunkt, hvor dialogen mellem Tunesien og EU er ved at blive genoptaget på både Kommissions- og Parlamentsplan. Dialogen med Kommissionen har omfattet programmeringen for møder i flere underudvalg inden for rammerne af associeringsaftalen mellem Tunesien og EU (herunder Underudvalget Menneskerettigheder og demokrati), mens dialogen på Parlamentsplan fandt sted i form af det besøg i Bruxelles, som en vigtig tunesisk parlamentarisk delegation, der repræsenterede fire politiske partier, som er repræsenteret i det tunesiske Deputeretkammer, foretog for nylig, samt det interparlamentariske møde mellem Tunesien og Parlamentet, der efter planen skal finde sted i marts 2010 i Bruxelles. På et tidspunkt, hvor vigtig og konstruktiv dialog mellem Tunesien og EU er ved at blive genoptaget, synes jeg, det er uheldigt at have afholdt en forhandling, der kunne underminere fremskridtet. Lad os sikre os, at Tunesien og andre ikke-EU-stater lever op til EU's standarder på det økonomiske, sociale eller politiske område. Men lad os gøre det på en veltillægs og struktureret måde.

3. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet

3.1. Angreb på de religiøse mindretal i Egypten og Malaysia

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om beslutningsforslaget om angreb på de religiøse mindretal i Egypten og Malaysia⁽¹⁾.

Marietje Schaake, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! I ugen for den egyptiske ortodokse jul fandt der et angreb sted, hvor 20 koptiske egyptere blev dræbt og såret. Selv om angrebet kan ses som en forbrydelse udført af enkeltpersoner, nødvendiggør forskellige andre bekymrende episoder vores fortsatte opmærksomhed over for respekt for alle minoriteter i Egypten.

Vold og had kan ikke accepteres i en religions navn. Folk har en universel ret til religionsfrihed såvel som til frihed fra religion. Etnisk og religiøs mangfoldighed nødvendiggør et årvågent samfund, der kan forlige forskelligheder i åben debat, et samfund, hvor folk uanset baggrund eller overbevisning ved, at deres frihedsrettigheder er garanterede.

Et åbent samfund kan kun realiseres, når adskillelse mellem kirke og stat gennemføres i forfatningen og i hele regeringsapparatet. Sikkerhedsforanstaltninger må ikke være den eneste måde at håndtere et pluralistisk samfund på. På trods heraf har Egyptens været i undtagelsestilstand de sidste 28 år. Åben debat er måske den mest effektive medicin mod ekstremisme og vold. Derfor kan ytringsfrihed, både online og offline, ses som den egyptiske regerings bedste værktøj til at lette spændingerne i samfundet.

Og derfor er det meget svært at forstå og acceptere, at omkring 30 aktivister, politikere og bloggere er blevet anholdt af regeringsstyrker, mens de var på vej til den sydegyptiske by Nag Hammadi for at kondolere over for familierne til dem, der blev dræbt under den sektariske vold. Anholdelserne er et særlig slående eksempel på det, der er blevet et mønster af indblanding i borgernes ytringsfrihed fra den egyptiske regerings side.

Der er noget helt galt, når folk behandles som kriminelle, blot fordi de forsøger at vise sympati og solidaritet med deres landsmænd. I alt for mange tilfælde bliver argumentet om opretholdelse af den offentlige ro og orden misbrugt. Siden 2008 har egypterne været ude af stand til at få hemmeligt telefonnummer, men

⁽¹⁾ Se protokollen.

kontrollen er ikke total. Nye regler er trådt i kraft, der pålægger brugere af wi-fi at betale for en forbindelse, og til dette formål skal de oplyse en e-mail-adresse, hvortil brugernavn og adgangskode kan sendes. På den måde kan regeringen aktivt kontrollere brugerne. Desuden er et lovforslag om regulering af nettet under forhandling i parlamentet. Det muliggør idømmelse af fængselsstraf for "offentliggørelse af multimedieindhold uden regeringens tilladelse."

Og det på trods af, at den egyptiske forfatning slår fast, at "ytringsfrihed eller meningsfrihed er garanteret. Enhver person har ret til at udtrykke sin mening og offentliggøre den mundtligt eller skriftligt eller med et fotografi eller på andre måder, der er i overensstemmelse med loven." Selvkritik og konstruktiv kritik er garantien for den nationale strukturs sikkerhed.

I lyset af de aktuelle sekteriske spændinger opfordrer jeg indtrængende den egyptiske regering til at afholde sig fra at indføre undtagelsesbestemmelser, der begrænser grundlæggende frihedsrettigheder. En passende reaktion på forbrydelser udført i en religions navn er helt på sin plads. Men det bør ikke bruges som undskyldning for at undertrykke hele befolkningen med love, der begrænser ytringsfriheden. Først når grundlæggende frihedsrettigheder beskyttes af forfatningen, og lovgivning på alle niveauer er fri, er der mulighed for et åbent samfund i Egypten. Den egyptiske regering bør lede sine borgere på vejen mod frihed, og Europa bør være landets stærkeste partner.

Fiorello Provera, *forslagsstiller*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Den beslutning, jeg har fremlagt, er en reaktion på nogle tragiske begivenheder, der fandt sted for nylig i Egypten og i andre lande – så sent som i går i Nigeria – og har til formål at gøre Parlamentet opmærksom på en mere og mere alvorlig og utålelig situation, nemlig at medlemmer af det kristne samfund bliver forfulgt og dræbt.

Beslutningen er ikke rettet mod den egyptiske regering, som har grebet ind for at sikre, at de ansvarlige bliver retsforfulgt. Det er derimod en lejlighed til at reflektere over et enormt og bekymrende emne. Hvert år bliver tusindvis af kristne dræbt rundt om i verden, i Vietnam, Nordkorea, Kina, Nigeria, Malaysia, og millioner af andre bliver dagligt forfulgt på alskens forskellige måder på grund af deres tro. Både antallet af angreb og den ondskabsfuldhed, hvormed de udføres, er stigende og mødes af tavshed eller ligegyldighed, og det er nødvendigt at gøre noget straks.

For det første må alle give tilsagn om at ændre det klima af religiøs had, der spreder sig, og tilskynde til tolerance over for og accept af mangfoldighed. Europa kender udmærket til tragedien ved krige, hvor katolikker og protestanter i århundreder har bekæmpet hinanden, for ikke at nævne jødeudryddelserne. Netop på grund af sin historie må Europa engagere sig på denne front.

Et andet initiativ kunne være at gennemgå nationale love, i hvilke vi finder bestemmelser, der forfølger kristne eller andre religiøse mindretal. Samarbejde med ikkestatslige organisationer kunne være vældig nyttigt i dette projekt, men der er også behov for årvågenhed for at sikre, at hvis der findes religionsfrihed, så håndhæves den også.

Denne forhandling kunne være en lejlighed til at fremlægge et udkast til en betænkning fra Parlamentet om religionsfrihed i verden.

Mario Mauro, *forslagsstiller*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Denne beslutning handler faktisk om religionsfrihed. Der er altså ikke tale om et identitetskorstog eller et forsøg på at skabe problemer for den ene eller den anden regering, men om en fordømmelse af, at folk den dag i dag dør, fordi de tror på Kristus, eller bliver udsat for diskrimination, fordi de ikke har samme tro som andre.

Derfor er alle de politiske grupper enige i, at der er et problem i forhold til religionsfrihed, og at det internationale samfund må gribe ind med alvor og beslutsomhed.

Derfor anmoder vi Rådet og Kommissionen og frem for alt den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender om at være særlig opmærksom på situationen for mindretal, herunder kristne mindretal, med henblik på at støtte og gennemføre initiativer, der har til formål at fremme dialog og respekt mellem samfund, og vi opfordrer indtrængende alle religiøse myndigheder til at tilskynde til tolerance og til at forhindre episoder baseret på had og voldsepisoder.

Véronique De Keyser, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand! Den episode, der fandt sted i Egypten, kunne utvivlsomt have fundet sted andre steder. En bil kører forbi døren til en koptisk kirke, og der affyres skud mod menneskemængden. Resultatet var syv døde (seks koptere og en politibetjent). De egyptiske myndigheder reagerer hurtigt. Den offentlige anklager beslutter, og jeg citerer, at de tre mistænkte for begivenhederne i Nag Hammadi skal stilles for statens særlige sikkerhedsdomstol, anklaget for overlagt mord.

I Malaysia er det navnet Allah, som de kristne og muslimske samfund skændes om, en strid, der resulterer i, at kirker endevendes og plyndres.

Disse nye historier, der kunne beskrives som banale, har følger andre steder, i hele verden, også i Europa. Den voksende religiøse intolerance og fanatisme bringer en grundlæggende frihedsrettighed i fare for alle, nemlig trosfriheden, uanset om man er religiøs eller agnostiker. Over hele verden begås der forbrydelser mod minoriteter, det være sig kristne, jødiske eller muslimske. Og over hele verden dræbes eller fængsles ikke-religiøse mænd og kvinder, fordi de ikke respekterer de ritualer, dogmer eller religiøse skikke, som de har løst sig fra.

Som ikke-religiøs støtter jeg fuldt og fast denne beslutning, som er en opfordring til tolerance, ikke en stigmatisering af Egypten eller Malaysia. Men bortset fra de sager, der er blevet nævnt, vil jeg gerne påpege det ansvar, som påligger en stat, der er opmærksom på sine borgeres ret til ytringsfrihed. Jeg mener, at en verdslig stat i kraft af sin struktur er den bedste garanti for det rum, en tros mangfoldighed kræver. Det er i denne form, en stat bedst kan beskytte sine borgere og fremme dialogen mellem sine samfund.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

Ryszard Antoni Legutko, *forlagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Oplysningerne om vold mod kristne i Egypten og Malaysia udgør kun toppen af isbjerget. Der er tre ting, jeg gerne vil nævne.

For det første har kristne været udsat for brutal vold i mange af verdens lande, ikke kun to. For det andet er kristne blevet den absolut mest forfulgte religiøse gruppe i verden. Tallene er forbløffende – vi taler om millioner, ikke tusinder eller hundredtusinder. For det tredje har reaktionen fra europæiske samfund, europæiske regeringer og EU indtil videre været utilfredsstillende, nærmere bestemt forsagt, frygtsom, ubeslutsom, politisk korrekt, eller der har slet ingen reaktion været.

Vi må handle beslutsomt, ellers vil dem, der forfølger kristne, få det indtryk, at de har vores stiltiende velsignelse. Ønsker vi virkelig det?

Heidi Hautala, *forlagsstiller*. – (FI) Hr. formand! Det er beklageligt, at der foregår så mange forskellige konflikter i verden under dække af religion. I denne forbindelse skal det siges, at der er vældig mange forskellige fundamentalistiske tendenser i verden i forbindelse med den kristne, islamiske og andre religioner. Personligt har jeg mødt færre af disse fundamentalistiske aspirationer hos buddhismen. Under alle omstændigheder er det vigtigt, at Parlamentet vedtager en holdning, når denne form for voldelige episoder mellem religiøse grupper finder sted.

Jeg vil dog gerne sige, at Parlamentet i går blev gjort opmærksom på, at 33 menneskerettighedsforkæmpere var blevet vilkårligt anholdt, da de forsøgte at støtte de koptiske kristne, der omtales i beslutningen, og som var udsat for vold. Nu vil jeg gerne sige til de egyptiske myndigheder, at vi er nødt til at sikre, at folk ikke på denne måde forhindres i at forsvare andre. Vi må insistere på, at menneskerettighedsforkæmpere i andre situationer ikke bliver fængslet eller behandlet uretfærdigt. I dette tilfælde er det et ubestrideligt faktum, at disse 33 personer, der ville beskytte kopterne, blev behandlet umenneskeligt i fængslet. Deres ophold foregik under umenneskelige forhold.

Jeg håber, at Parlamentet i fremtiden altid vil være opmærksom på tilfælde af vold mod en religiøs gruppe og ikke kun koncentrere sig om forfølgelse af kristne.

(Bifald)

Bernd Posselt, *for PPE-Gruppen*. – (DE) Hr. formand! Tunesien, Egypten og Malaysia har en lang tradition for tolerance. Det bevises af navne som Tunku Abdul Rahman, grundlægger af den uafhængige stat Malaysia, og præsident Sadat, hvis tale her i Parlamentet var som et magna carta for den kristne-islamiske sameksistens.

Og det er netop derfor, vi må støtte disse landes regeringer i deres kamp mod islamisk ekstremisme og antikristne angreb. Her i Europa har vi naturligvis som et primært kristent kontinent en særlig forpligtelse til at forsvare kristne i hele verden, for hvis vi ikke gør det, hvem gør så?

Men det her handler tydeligvis om selve religionsfriheden, og jeg vil f.eks. gerne takke den malaysiske regering for, at Hans Majestæt Yang di-Pertuan Agong og premierministeren gjorde deres holdning i sagen klar den 9. januar. Vi ønsker dem held og lykke i kampen for religiøs tolerance, som landet var og fortsat er et lysende

eksempel på, og det er noget, som vi som partnere, der kan tale åbent om spørgsmål, som vedrører menneskerettighederne, må bevare i Egypten, Tunesien og Malaysia.

Peter van Dalen, for ECR-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Religionsfrihed er et afgørende element i menneskerettighederne. Desværre oplever vi, at kristne har det særlig vanskeligt i mange lande, hvor den islamiske tro er dominerende. Det gælder bl.a. i Egypten. Koptiske ortodokse kristne, men også romersk-katolske og protestantiske kristne og jøder befinder sig i en institutionaliseret ugunstig situation i Egypten. F.eks. undertrykkes muslimer, der konverterer til kristendommen. Det sker bl.a. ved, at der bliver ved med at stå i deres identitetspapirer, at de er muslimer, fordi religiøst frafald er forbudt ved lov.

Nærmere bestemt inden for de sidste 10 til 20 år er volden mod koptere vokset enormt. Der er allerede rapporteret om over 100 angreb med tusinder af ofre. Efter min mening har den egyptiske regering en vattet holdning. Tre mænd er blevet anholdt, men generelt tolereres vold mod kristne. Jeg opfordrer Rådet og Kommissionen til at indlede en direkte dialog med Egypten om spørgsmålet for at sikre, at regeringen dér anlægger en anden tilgang. Hvis Kairo nægter det, mener jeg, at det skal have konsekvenser for vores bilaterale forhold til Egypten.

Joe Higgins, for GUE/NGL-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Alle, som går ind for demokratiske rettigheder og religiøs ytringsfrihed, vil uden tøven fordømme mordet på kristne i Egypten og brandbombeangrebet mod kristne kirker i Malaysia. Vi bør også bemærke os det voksende antal angreb mod religiøse minoriteter i selve Europa og fordømme det i lige så høj grad.

I Malaysia har forskellige elementer i de økonomiske og herskende eliter længe anvendt del og hersk-taktikken langs racemæssige og religiøse linjer. Den nuværende regering under Den Nationale Front gør sig skyldig i hykleri i denne forbindelse, for mens den offentligt forkynder en "ét Malaysia"-politik, der påstås at være åben over for alle religioner og minoriteter, forsøger den i kulissen at afstive sin egen position hos flertallet, de muslimske malajer, ved hjælp af religiøse og racemæssige skel, som den gjorde i forbindelse med afgørelsen om "Allah".

Der er også enorme økonomiske skel i Malaysia. Det er det mest ulige samfund i Sydøstasien. Den nuværende regering regerer på grundlag af nepotistisk kapitalisme. Dette er resultatet, med udbredt udnyttelse på arbejdspladserne og stærkt indskrænkede fagforeningsrettigheder. Den bedste baggrund for religiøs frihed og demokrati i Egypten og Malaysia og andre steder er jo økonomisk retfærdighed og demokrati, hvor velstand og magt er i hænderne på det store flertal af arbejdere og fattige, ikke hos store selskaber og nepotistiske kapitalister.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Hr. formand! I går blev der indledt en forfærdelig politisk retssag i Nederlandene mod lederen af vores parti, Geert Wilders. Hr. Wilders retsforfølges som nederlandsk parlamentsmedlem og leder af Frihedspartiet i det nederlandske parlament for at udtrykke sin mening. Hr. Wilders forfølges af den venstreorienterede elite, fordi han advarer Nederlandene, Europa og verden om en fascistisk ideologi, der kaldes islam. Det er en uhyrlig skandale!

Islamificeringen af Nederlandene og Europa truer Europas jødisk-kristne og humanistiske kultur, og mens mange, herunder Parlamentet, står på hovedet for at tillade en tsunami af islamificering at skylle hen over dem, kæmper Frihedspartiet for den europæiske kultur. De barbariske handlinger, der har fundet sted i Malaysia, Egypten og mange andre steder rundt om i verden, f.eks. så sent som denne uge i Nigeria, er resultatet af den intolerante og fascistiske ideologi, der kaldes islam. I islamiske lande bliver ikkemuslimer systematisk ydmyget og myrdet. Begivenhederne i Malaysia og Egypten kan ikke betragtes som isolerede episoder, men udspringer af en ideologi, der forlanger respekt, men ikke selv udviser det. Parlamentet kan sikre, at disse forfærdelige begivenheder aldrig vil finde sted i Europa ved sammen med Frihedspartiet at tage kampen op mod islamificeringen af Europa. Det opfordrer vi Dem alle til at gøre.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Her i Parlamentet taler vi ofte om forskellige fobier og deres skadelige sociale virkninger. Jeg tænker på fremmedhad og homofobi. Desværre er listen over fobier længere end som så. Der findes også et fænomen, der kaldes "kristofobi" – angst for kristendommen. Ligesom med andre fobier er de sociale følger også skadelige og nogle gange tragiske, og det er præcis derfor, vi bør drøfte de tilfælde af krænkelse af kristnes rettigheder, der finder sted forskellige steder i verden.

Vi drøfter tilfælde, der involverer tilhængere af andre religioner og endda folk, der ikke er tilhængere af nogen religion. Kristne bør heller ikke berøves vores opmærksomhed. Vi gør det, fordi religionsfrihed er en af EU's grundlæggende værdier. Det er netop derfor, vi fordømmer og altid vil fordømme enhver form for vold,

diskrimination og intolerance over for ledere og tilhængere af enhver religion. Vold, der begås på grund af ofrets tro, er afskyelig, og der er ingen tvivl om, at det fortjener vores kritik.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Hr. formand! Religionsfrihed er en rettighed, der har været anerkendt i internationale og europæiske konventioner om menneskerettigheder i over 50 år. Samtidig har vi i mange år stået over for en voksende bølge af religiøs had, som oftest har ramt kristne i hele verden. Den antikristne kommunismes plads er i dag hovedsageligt overtaget af militant islam. I Egypten og Malaysia garanterer forfatningerne religionsfrihed, men på grund af pres fra radikale islamiske kredse beskyttes kristnes religionsfrihed ikke i tilstrækkelig grad af de to landes regeringer.

EU, som har nye udenrigspolitiske instrumenter til rådighed, må i højere grad blande sig og kæmpe imod kristofobien, der er årsag til overfald, plyndringer og drab. Det er kun ideologiske fordomme, der får EU til at tøve. Vores troværdighed er på spil.

Bogusław Sonik (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne støtte min kollega hr. Proveras idé om, at der bør udarbejdes en betænkning om religionsfrihed. Jeg vil gerne minde alle om, at hr. Mauro og jeg i sidste valgperiode fremlagde et forslag om at udarbejde en betænkning om situationen for kristne i lande, hvor de er i mindretal, i lande, hvor islam er den dominerende religion. Desværre vedtog Præsidiat ikke forslaget, men måske ville det være umagen værd at skrive sådan en betænkning. Nu fremsætter jeg samme forslag igen.

Den beslutning, vi vedtager i dag, skulle sende et klart budskab. Det koptiske mindretal udgør 10 % af Egyptens befolkning, men selv om det kun var 0,5 %, er det Parlamentets pligt at reagere, især i en situation, hvor menneskerettighederne krænkes så voldsomt.

Jeg har læst brevet fra formanden for Folkeforsamlingen til hr. Buzek omhyggeligt. I brevet forsikrer han om, at de begivenheder, jeg har omtalt, er isolerede hændelser. Det har jeg svært ved at tro. Kopterne har været forfulgt i Egypten i årevis. Lad os denne gang forsøge at sikre, at vores hjælp til denne undertrykte minoritet ikke ender med tomme erklæringer.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Det er ikke kun Egypten, og det er ikke kun Malaysia, men også Sudan, Nigeria og mange andre lande i Afrika, mange lande i Asien og mange samfund, der behandler kristne som et nødvendigt onde og nogle gange som en fjende. Lad os ikke skjule disse kendsgerninger, lad os ikke opføre os som en struds, der gemmer hovedet i sandet. Det er et reelt problem, og Parlamentet for et kristent Europa, kristne traditioner og en kristen arv må tale om det.

Men vi bør også have dårlig samvittighed. For et øjeblik siden talte det medlem, der havde ordet før mig, med rette om Parlamentets undladelsessynder i sidste valgperiode. Jeg kan huske forhandlingen for et par uger siden, hvor vi med rette fordømte angrebene mod og undertrykkelsen af det muslimske uygur-mindretal i Kina. Men på det tidspunkt afviste visse politiske grupper ændringsforslag, der havde til formål at fremhæve, at kristne også lider i Kina og er ofre for diskrimination. Vi må ikke acceptere en situation, hvor vi forsvarer nogle religiøse mindretal, men forsvarer andre mindre eller slet ikke.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Vi har hørt bekymrende nyt fra flere sider om forbrydelser mod kristne i Egypten og Malaysia. Hvad angår Malaysia, vil jeg gerne starte med at sige, at vi er dybt bekymrede over angrebene mod kirker i det, der traditionelt har været et tolerant og moderat land.

For det andet vil jeg nævne det eksemplariske arbejde, islamiske ikkestatslige organisationer har udført for at fremme religiøs tolerance. Den malaysiske premierministers udtalelser om brugen af navnet Allah udløste offentlige mishagsyttringer mod kristne samfund. Islamiske ikkestatslige organisationers eksemplariske holdning og en kompromisløs offentlig indstilling til premierministerens udtalelser har ikke desto mindre fået situationen til at falde til ro. Det er beklageligt, at vi ikke inddrog det i vores beslutning, for efter min mening er vi alt for sjældent opmærksom på positive situationer. Bør muslimer ikke også roses, når der er grund til det?

Religiøs tolerance skal fremmes både af dem, der har den politiske magt, og på græsrodsniveau. Det er lige så vigtigt at indse, at der er sket fejl, som det er at anerkende fremskridt og tilbyde at støtte det.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Hr. formand! Handlinger udført af fanatiske forbrydere, der har dræbt kristne i Egypten, må ikke tilskrives en hel befolkning og dens regering. Det ville være uretfærdigt at drage Egypten og egypterne til ansvar for denne forfærdelige masseakre, som gerningsmændene vil blive stillet for retten for.

Vi må ikke blande én forbryders handlinger sammen med et helt lands politik! Lad os ikke sætte en hel befolkning i bås med fanatikere. Sluttelig, når vi forsøger at stille os imellem de koptiske kristne og deres muslimske landsmænd, kaster vi benzin på ekstremisternes bål, for de ønsker at fremstille østlige kristne som agenter for Vesten.

László Tőkés (PPE). – (HU) Hr. formand! Det er netop kommet frem, at det egyptiske regime for et par dage siden anholdt flere aktivister, der kæmper for kopternes rettigheder, mens de var på vej til det sted, hvor forbrydelserne fandt sted ved bebyggelsen Nag Hammadi. Der ville de forsvare og støtte de koptiske kristne samfund, som havde oplevet, at flere af deres medlemmer var blevet dræbt juledag. De egyptiske myndigheder, som er partiske til fordel for det muslimske flertal, forsøger at nedtone de voldelige handlinger, der blev begået mod det koptiske mindretal, og blokerer nu de kristnes lovlige selvforsvar med deres diskriminerende partiskhed til fordel for den ene side. Det har USA's regering kritiseret i utvetydige vendinger. Når vi ved, at de koptiske kristne, der betragtes som indfødte egyptere, i over 1 500 år ofte har været ofre for grufuld undertrykkelse, må EU forsvare dem med endnu større kraft og tydelighed, end det gør i øjeblikket.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Hr. formand! Tak, fordi De igen gør opmærksom på krænkelse af religionsfriheden i visse lande ligesom tilbage i 2007 og 2008. Jeg gad vide, om det er EU's svaghed eller ligegyldighed, der forhindrer det i at være en mere konsekvent fortaler for overholdelse af menneskerettighederne i området? Vi bliver ved med at høre de samme klager og foreslå de samme foranstaltninger.

Egypten og Malaysia hører til de lande, hvor kristne lever under ekstremt farlige forhold. De risikerer forfølgelse og at blive smidt ud af deres hjem, bortført og dræbt, og deres kirker bliver lukket. Det sker fra Maghreblandene til Iran, i Indien, Kina, Pakistan og mange andre lande. De kristne bliver som regel forfulgt af ekstremistiske grupper. Men det udgør en fare for alle kristne, jøder og muslimer. Jeg opfordrer til, at EU's repræsentanter og Parlamentets delegationer benytter sig af enhver lejlighed til at forbedre dialogen, den religiøse tolerance og respekten samt forskellige kulturers sameksistens.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Hr. formand! Jeg er særlig bekymret over situationen i Egypten på grund af den historiske, etniske og politiske baggrund, der er knyttet til den. Faktisk udgør de koptiske kristne stadig en betydelig minoritet. Omkring 10 % af Egyptens befolkning, otte millioner mennesker, er koptiske kristne, og det er netop derfor, de er en tidligere majoritet. Det er de stolte af, og det samme er de af deres orientalske kristne tradition. Derfor var den provokation, der fandt sted under julehøjtideligheden i januar, særlig åbenlys og overlagt. Desuden er mange koptere med vold blevet presset til at ændre tro, og der har været eksempler på voldtægt og andre forbrydelser.

Situationen i Egypten er et meget slemt eksempel for andre lande, hvor der er risiko for samme form for hævnspiral, og det er præcis derfor, EU er nødt til at være årvågen og gribe ind øjeblikkeligt, når der er problemer, og understrege vigtigheden af fredelig dialog mellem religiøse grupper.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Hr. formand! Når der finder et mord sted, især et religiøst motiveret et, er der ikke meget, vi kan gøre, ud over naturligvis at væmmes og fordømme det.

Men denne nye episode og denne nye forbrydelse i Mellemøsten er faktisk tegn på en overordnet udvikling og vedvarende intolerance over for religionsfrihed og manglende respekt over for dem, der er anderledes. Det vil sige, at man kan opleve manglende respekt for religiøse værdier fra mange sider.

Årsagen til, at Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa har foreslået, at denne forhandling skulle udsættes, eller snarere at forhandlingen om respekt for menneskerettigheder og religionsfrihed i Egypten og Malaysia skulle afholdes separat, er, at vi er nødt til at gribe sagen an med en hel del takt og behandle hvert land for sig. Egypten er bestemt ikke et af de værste eksempler på religiøs intolerance, tværtimod.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Den muslimske verden har beklageligvis oplevet en generelt mere og mere militant religiøs holdning til interne ikkemuslimske grupper, hvilket især og som oftest vil sige kristne.

Kopterne, der repræsenterer en af verdens ældste kristne kirker, har en stor diaspora i London, som jeg repræsenterer. Deres ledere er kommet til mig og har klaget over en beklagelig forværring i situationen i Egypten, organiseret af Det Muslimske Broderskab. Selv om præsident Mubaraks regering har gjort sit bedste for at beskytte dem, er tingene blevet værre.

Vi har været vidner til en lignende historie med de assyriske kristne i Irak og de kristne i Palæstina og Pakistan, og nu kan vi for første gang endda opleve det i Malaysia.

Parlamentet har – efter min mening alt for længe – ignoreret kristne mindretals rettigheder i resten af verden, men de håber på beskyttelse fra EU og USA. Derfor hilser jeg beslutningen velkommen.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Hr. formand! Forfølgelsen af kristne og andre religiøse mindretal vokser i de islamiske lande. Kristne, der har boet i lande som Egypten og Middelhavsområdet i næsten 2 000 år, udsættes i stigende grad for forfølgelse og fordrivelse fra deres forfædres hjemland. Det skyldes de intolerante fundamentalisters og den ekstremistiske islamistiske ideologi, islamfascismens, voksende styrke.

De vestlige medier beskæftiger sig uhyre sjældent med forfølgelsen af kristne mindretal og andre. Medierne bør ikke kun berette om forfølgelsen, når den finder sted; de bør også forklare den brede offentlighed om årsagerne til den. De bør forklare, hvem der gør det – nemlig muslimske fanatikere – og hvorfor de gør det: på grund af den islamiske ideologis intolerante og voldelige brudlinjer.

Demokratiske regeringer i hele verden bør lægge maksimalt diplomatisk pres på lande som Egypten for at sætte en stopper for denne utålelige forfølgelse.

Neelie Kroes, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen er dybt rystet og trist over begivenhederne på den koptiske juleaften i Nag Hammadi i det sydlige Egypten, hvor syv koptere og en muslimsk politibetjent blev dræbt under en såkaldt "drive-by-shooting".

Vi ved med sikkerhed, at myndighederne gjorde en hurtig indsats for at finde og arrestere de mistænkte for denne frygtelige forbrydelse, og en grundig undersøgelse og en hurtig retsforfølgning vil sende et klart signal om, at vold baseret på religiøs indflydelse er uacceptabel i det egyptiske samfund.

Egyptens forfatning sikrer tros- og religionsfrihed. Vi hører imidlertid om klager over forskelsbehandling af kopterne og andre religiøse mindretal som f.eks. Bahá'í-samfundet på arbejdspladser og i retssystemet. Vi er opmærksomme på de problemer, som adskillige kristne konvertitter som f.eks. Maher El-Gohary og Mohammed Hegazy oplever med egyptiske domstole. Vi tog disse emner op i vores regelmæssige politiske dialog med Egypten.

Vi kan forstå, at regeringen forsøger at se på nogle af kopternes klagepunkter – f.eks. ved at fjerne de hindringer, der forsinker og begrænser opbygningen og indretningen af kirker. Vi glæder os over og ansporer til sådanne tiltag og opfordrer regeringen til at finde og løse de primære årsager til religiøse spændinger i det egyptiske samfund samt til at standse alle former for forskelsbehandling af folk fra andre religioner.

Hærværket mod kirker i Malaysia efter en højesteretsafgørelse vedrørende brugen af ordet "Allah" giver anledning til alvorlig bekymring. Både regeringen og oppositionen – inklusive det Panmalaysiske Islamiske Parti og 130 muslimske ngo'er – har på det stærkeste fordømt disse angreb. Regeringen har øget sikkerhedsforanstaltningerne for at sikre alle de steder, hvor der foregår gudsdyrkelse, og den har også bekræftet sit tilsagn om at beskytte Malaysias sociale og religiøse harmoni samt tradition for religiøs og etnisk mangfoldighed.

Ifølge den malaysiske føderale forfatning er islam føderationens religion, men andre religioner kan praktiseres i fred og harmoni alle steder i føderationen.

Vi opfordrer myndighederne til snarest muligt at indlede en altomfattende tværreligiøs dialog med alle religiøse overbevisninger for at fremme den gensidige forståelse, så Malaysia fortsat kan udvikle sig fredeligt i etnisk og social harmoni. I denne henseende har det malaysiske indenrigsministerium et særligt ansvar for at forklare befolkningen, hvad der står på spil.

Vi fordømmer på det stærkeste alle former for religiøst betinget intolerant adfærd over for enhver person, uanset hvor de måtte forekomme. Desværre er intet land immunt over for dette. Vi opfordrer de offentlige myndigheder til fuldt ud at beskytte alle religiøse samfund inklusive kristne mod forskelsbehandling og undertrykkelse.

Kommissionen giver høj prioritet til religions- eller trosfrihed som centrale principper i EU's menneskerettighedspolitik ved at rejse spørgsmålet i politisk dialog med lande, hvor problemet varer ved, ved at støtte lokale menneskerettighedsprojekter og ved aktivt at fremme religions- eller trosfrihed i FN-fora.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Carlo Casini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Ved at stemme for det fælles beslutningsforslag fremhæver jeg den meget alvorlige vold i Malaysia som svar på et rent nominalistisk emne.

Det er helt sikkert, at både kristne og muslimer kun tror på én Gud, der i lige høj grad er Gud for alle mennesker, troende såvel som ikketroende. Det faktum, at Gud kaldes forskellige ting, er helt klart mindre væsentligt. At påstå, at den muslimske Gud kun er muslimsk og derfor kun kan påkaldes af muslimer ved hjælp af et traditionelt muslimsk navn, svarer til en tilbagevenden til det nedarvede og tribale synspunkt om, at der er én Gud for hver gruppe af mennesker. Det strider med andre ord mod den monoteistiske tanke, der gør universelle religioner som kristendom og islam til store religioner, der er tæt på folk i modsætning til afgudsdyrkelse og polyteisme.

Lige så alvorlig er forfølgelsen af kopterne i Egypten. Det var på Middelhavets kyster, at monoteistiske religioner, der hævder at være, og som rent faktisk er, kræfter til fremme af broderskab og fred, blev født. Det er imidlertid bemærkelsesværdigt, at det netop er ved Middelhavets kyster – i Jerusalem, der er en hellig by for dem, der tror på Gud, Allah og Jehova – at man finder det primære udklækningssted for konflikter.

Det er netop Egypten, der er det mest magtfulde land i området, hvor kristne og muslimer skal leve i fredelig sameksistens for at spille en fredsskabende rolle i hele det sydlige Middelhavsområde.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg støtter det fælles beslutningsforslag om de seneste angreb på kristne trossamfund, fordi det stærkt fordømmer alle former for vold, forskelsbehandling og intolerance baseret på religion eller tro. Jeg finder det helt afgørende at støtte alle initiativer, der har til formål at fremme dialog og gensidig respekt mellem forskellige grupper, og som skal beskytte grundlæggende rettigheder som f.eks. tanke-, tros- og religionsfrihed.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Mænd og kvinder i hele verden lider fortsat under de mest brutale former for forfølgelse, simpelthen fordi de tror på Gud på samme måde, som han agtes og æres fra Atlanterhavet til Uralbjergene. Efter erklæringer fra bl.a. Kina, Indien, Irak, Pakistan, Tyrkiet og Vietnam fordømte Parlamentet i dag chikanerierne af kristne i Egypten og Malaysia.

Europa betragter alt dette med relativ ligegyldighed. Der er tilmed nogle, der forsvare den manglende handling med respekten for andre folks kultur og trosfrihed. Europas tavshed i dette spørgsmål – der er helt overraskende i en region, hvis oprindelse, kultur og traditioner er besjælet af den kristne tro – truer med at blive øredøvende ...

Det minder mig om kommentaren fra Bolognas kardinale ærkebiskop til tidligere forfølgelser – der meget rammende illustrerer tidens ånd – hvor han bemærkede, at folk er mere tilbøjelige til at bekymre sig om isbjørnenes skæbne end om de tusindvis af kristne, der lever et truet liv.

Jacek Olgiard Kurski (ECR), *skriftlig*. – (PL) Det nye år, 2010, er startet med blodige forfølgelser af kristne i mange dele af verden. Europa-Parlamentet kan ikke forholde sig passivt over for disse forbrydelser og voldshandlinger. Situationen for de kristne er lige så dramatisk i lande, der ikke nævnes i dagens beslutning – f.eks. Nordkorea, Irak, Indien og Sudan. Der er et stigende antal angreb på katolikker i Vietnam. Som medlem fra Polen, der har en rodfast kristen tradition samt en lang tradition for fredelig sameksistens mellem mange forskellige religiøse samfund, vil jeg gerne udtrykke min solidaritet med ofrenes familier. De egyptiske og malaysiske myndigheder skal give de kristne samt medlemmerne af andre religiøse mindretal og trossamfund muligheden for at nyde alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder eller blive mødt af sanktioner fra EU. Derfor skal vi tilslutte os beslutningen om de seneste angreb på kristne trossamfund.

Csaba Sógor (PPE), *skriftlig*. – (HU) De nylige angreb på kristne trossamfund i Egypten og Malaysia kan betragtes ud fra to forskellige perspektiver. For det første skal vi understrege, at EU som et samfund af europæiske stater, der har opnået en høj grad af demokratisering og retssikkerhed, i menneskerettighedernes, minoritetsrettighedernes og den religiøse tolerances ånd ikke tavst må forbigå sådanne hændelser, uanset hvor i verden de måtte forekomme. Vi skal gøre det klart over for de regeringer, der ønsker at fortsætte de gode forbindelser med os, at Europa kræver af sine partnere, at de respekterer de alment accepterede universelle menneskerettighedsnormer, og at den fremtidige udvikling af forbindelserne kan påvirkes af problemer med menneskerettighederne. Samtidig skal vi ikke glemme de menneskerettighedskrænkelser, der finder sted på EU's område.

I nogle tilfælde skal den religiøse tolerance samt menneske- og minoritetsrettigheder – inklusive rettighederne for medlemmer af mindretalskirker – også udvikles yderligere i EU's medlemsstater. Hvis EU vil være et eksempel for verden, kan det ikke tillade, at nogen på dets område forskelsbehandles på grund af vedkommendes religiøse overbevisning, etniske oprindelse eller medlemskab af et nationalt mindretal. Vi kan se, at den gældende lovgivning i Egypten også sikrer religionsfrihed, men at kristne oplever, at det modsatte er tilfældet. Vi kan desværre også finde lignende eksempler på uoverensstemmelser mellem loven og gældende praksis i EU's medlemsstater.

3.2. Krænkelser af menneskerettighederne i Kina, særlig sagen om Liu Xiaobo

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om syv beslutningsforslag vedrørende krænkelser af menneskerettighederne i Kina, særlig sagen om Liu Xiaobo⁽²⁾.

Renate Weber, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! I sidste måned blev den kendte forfatter og politiske aktivist Liu Xiaobo idømt 11 års fængsel for "opfordring til statsundergravende virksomhed". Han blev arresteret over et år efter at have været med til at udarbejde Charter 2008, der blev underskrevet af mere end 10 000 almindelige kinesiske borgere, og som indeholder krav om de mest almindelige ting i et demokratisk samfund: ytringsfrihed, frie valg og retsstatsprincipper.

Retsforfølgelsen af Liu Xiaobo, der udelukkende bygger på hans fredelige initiativer, samt forskellige juridiske chikanerier af ham er helt uforenelige med internationalt anerkendte menneskerettighedsnormer og grundlæggende frihedsrettigheder. Vi vil derfor stærkt opfordre til en øjeblikkelig betingelsesløs løsladelse af Liu Xiaobo.

I de seneste par år er der primært fokuseret på den økonomiske dimension i forbindelserne mellem EU og Kina, og det har overskygget landets demokratiske generalieblad og de grove systematiske menneskerettighedskrænkelser i Kina.

For nogle få dage siden indrømmede en politimand for første gang, at den berømte menneskerettighedsjurist og nominerede til Nobels fredspris i 2008, Gao Zhisheng, er forsvundet efter et år i de kinesiske myndigheders varetægt. Mange frygter, at han kan være død. For nogle få uger siden ignorerede de kinesiske myndigheder en appel fra EU om ikke at henrette en britisk statsborger.

Det er særlig foruroligende at se, hvordan den kinesiske regering ignorerer sine internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet. Under disse omstændigheder kan man godt undre sig over, hvorfor Kina kandiderede til FN-Menneskerettighedsrådet. Var det blot for at legitimere landets undertrykkelse af menneskerettigheder?

I april 2009 udsendte den kinesiske regering en national menneskerettighedsplan – et omfangsrigt dokument, der åbenbart kun er et stykke papir. Der må ikke herske nogen tvivl. Europa-Parlamentet har en pligt til grundigt at evaluere resultaterne af menneskerettighedsdialogen mellem EU og Kina.

Tunne Kelam, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Kina har gjort imponerende økonomiske fremskridt. Men en del af disse fremskridt er opnået gennem metoder, der er i åbenbar konflikt med almindeligt accepterede menneskelige normer. Forhåbninger om, at begivenheder som OL kunne motivere de kinesiske myndigheder til at vise mere respekt for demokratiske normer, har vist sig forgæves. Tværtimod har der været en stigning i antallet af undertrykkende handlinger, og vi er nødt til at drage konklusioner på basis af dette faktum.

I dag udtrykker Europa-Parlamentet bekymring over skæbnen for den prominente menneskerettighedsaktivist og videnskabsmand Liu Xiaobo, som underskrev Charter 2008, der opfordrer til forfatningsmæssige reformer og beskyttelse af menneskerettighederne. Dette charter er på modig vis blevet underskrevet af mere end 10 000 kinesiske borgere. I sidste måned blev Liu Xiaobo idømt 11 års fængsel. I dag opfordrer vi til en øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af ham. Vi udtrykker solidaritet med de kinesiske borgeres fredelige aktioner til fordel for demokratiske reformer og beskyttelsen af de menneskerettigheder, som den kinesiske regering har forpligtet sig til at respektere.

Véronique De Keyser, forslagsstiller. – (FR) Hr. formand! Uopsættelige beslutninger er altid vanskelige, fordi de ofte afspejler politisk afmagt snarere end humanitære nødsituationer. Den strategi med udhængning ved

(2) Se protokollen

navns nævnelse, som vi anvender hver måned, er en sidste udvej. Den betyder tydeligvis, at alle de øvrige midler for dialog eller pres har været ineffektive, og at vi fordømmer, fordi vi er ude af stand til at handle.

I tilfældet med Kina er jeg ikke sikker på, at vores stigende antal uopsættelige beslutninger – i marts 2009, november 2009, januar 2010 og marts 2010, med den anden planlagte beslutning – er produktiv. Det er ikke, fordi jeg undervurderer Kinas problemer med at forvalte overgangen til demokrati; det er, fordi jeg finder vores strategi med konstant at være i offensiven forkert, ikke målsætningen. Der findes andre mere overbevisende politiske redskaber.

Jeg var den første til at kræve beslutninger om uygurerne og nære det desværre forgæves håb om, at man dermed kunne undgå dødsstraf. På vegne af vores gruppe vil jeg støtte Liu Xiaobo – den nyligt dømte Tiananmen-dissident, hvis eneste forbrydelse er hans passion for demokrati. Jeg nægter imidlertid at sætte Kina i gabestokken hver anden måned, ganske enkelt fordi det ikke vil få landet til at give efter. Snarere tværtimod, fordi denne vigtige handelspartner – dette land, der har et permanent sæde i FN's Sikkerhedsråd og en stærk vækst, og som befinder sig midt i demokratiske forandringer, der er nødvendige for at bekæmpe klimaændringer – dette land skal være en partner, som man fortæller nogle få drøje sandheder, men som man respekterer for dets indsats. Det er den respekt, der mangler i beslutningen.

Det er de politiske grunde til, at min gruppe har trukket sin underskrift tilbage. Men for at undgå flertydigheder i menneskerettighedsspørgsmålet – som jeg værdsætter mindst lige så højt som Dem – vil min gruppe stemme for alle ændringsforslag vedrørende dette. Det endelige resultat af afstemningen vil afhænge af vores ændringsforslag.

Marie-Christine Vergiat, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand! Kina er et stort land med en rig historie og et enormt udviklingspotentiale. Beijings OL-værtsskab sidste år gav ikke de resultater, som nogle havde forventet.

EU's forbindelser med Kina har særlig stor betydning. Det er vores pligt som medlemmer af Europa-Parlamentet at sige højt og tydeligt, hvad vi finder vigtigt, og hvad der er uacceptabelt.

Det er et faktum, at menneskerettighedssituationen i Kina er uacceptabel. Det eksemplificeres ved sagen om Liu Xiaobo, der er fundet skyldig i at kræve demokratiske reformer i sit hjemland sammen med mere end 10 000 medborgere. Efter min mening er det en præstation snarere end en forbrydelse at muliggøre en sådan mobilisering i dette land.

Vi må kræve en løsladelse af hr. Xiaobo og af alle de mænd og kvinder, der ligesom ham chikaneres og fængsles for blot at have begået den forbrydelse at forsvare menneskerettigheder eller mere specifikt en af de mest grundlæggende menneskerettigheder, nemlig ytringsfriheden.

Som en af mine kolleger sagde, blev en britisk statsborger for nylig henrettet trods det faktum, at han var mentalt syg. Det er første gang i mere end 50 år, at en europæer er blevet henrettet i Kina. Man lader lidt mere hånt om ytringsfriheden, for hver dag der går, hvilket for nylig blev afsløret for os af Google, der ikke desto mindre har ry for at være den operatør, der giver om ikke den bedste beskyttelse, så i hvert fald den mindst ringe beskyttelse for internetbrugerne.

Det er en kendt sag, at operatører for at etablere sig selv i Kina skal rette sig efter de kinesiske myndigheders anmodning om at installere softwarefiltre, hvilket selv Google i sidste ende har accepteret. Vi kan ikke acceptere en regering, der beskæftiger sig med internetpirateri og nægter internetbrugerne deres ytringsfrihed.

EU-institutionerne skal slå sig sammen og træffe foranstaltninger i denne sag. Kinesiske internetbrugere skal kunne få adgang til ucensurerede informationer. EU har pligt til at støtte internetvirksomheder, der nægter at hjælpe de kinesiske myndigheder med at censurere internettet eller værre endnu at arrestere menneskerettighedsforkæmpere eller selv journalister, sådan som det var tilfældet med hr. Xiaobo i april 2005.

Endelig kan jeg ikke slutte mit indlæg uden at bede Dem mindes dødsfaldene på Den Himmelske Freds Plads, hvor hundredvis af unge kinesere mødte døden natten til den 3. juni 1989. Det er 20 år siden nu – en trist årsdag, som det vil være en ære for os at mindes ved at hylde disse unge ofre. Ikke alle begivenheder i 1989 har imidlertid fortjent samme opmærksomhed.

Charles Tannock, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Det faktum, at vi her i Europa-Parlamentet atter diskuterer menneskerettighedskrænkelser i Kina, indikerer, at Beijings kommunistiske autoritære lederskab fortsat er besluttet på at undertrykke enhver politisk dissens.

Dette faktum bør imidlertid ikke afholde os fra at rejse disse spørgsmål i Parlamentet. Jeg mener ikke kun, at vi har en pligt til at gøre det, men også at vi skylder det til ofrene for menneskerettighedskrænkelser i Kina – f.eks. Liu Xiaobo – hvoraf de fleste ikke er kommet til orde. Derfor drøfter vi dette emne igen i dag.

Tildelingen af Sakharov-prisen til Hu Jia i 2008 viste verden, hvor alvorligt vi medlemmer af Europa-Parlamentet tager spørgsmålet om menneskerettigheder i Kina. Vi tager det alvorligt, fordi Kina virkelig betyder noget. Dets enorme størrelse og globale aktionsradius, dets militære styrke og dets økonomiske kraft tvinger EU til at søge et strategisk partnerskab baseret på gensidig respekt og sikkerhed.

Måske vil vores forhold til Kina til sidst også blive baseret på fælles værdier som demokrati, menneskerettigheder og retsstatslige principper. Det kan vi blot håbe på. Vi håber nok alle, at vi en dag virkelig kommer til at opleve dette i praksis i Folkerepublikken Kina. Nogen har antydnet, at sådanne idealer på den ene eller anden måde er fremmede for Asien. Jeg ser altid på det demokratiske Taiwan og det vidstrakte Indien med dets demokratiske, sekulære traditioner, hvor de blomstrer i et frit samfund, for at begrave tanken om, at Folkerepublikken Kina ikke kan være demokratisk.

Heidi Hautala, forslagsstiller. – (FI) Hr. formand! Det bemærkelsesværdige ved sagen om Liu Xiaobo er det faktum, at hele 10 000 mennesker nu åbenlyst støtter ham, og efter min mening bør Europa-Parlamentet anerkende disse menneskers mod og rose dem for det.

Samtidig skal vi minde os selv om, at Kina selv har afgivet løfter om at forbedre menneskerettighedssituationen. Kina forsøgte at blive medlem af Menneskerettighedsrådet ved at sige, at det vil fremme og beskytte menneskerettigheder og opretholde de højeste standarder på dette område. Det er således Kinas egne løfter over for FN, og det er dem, vi bør referere til.

I denne beslutning tales der også om menneskerettighedsdialoger mellem EU og Kina, og uanset hvor optimistiske vi gerne vil være, må slutfacit være, at de ikke har gjort den store nytte. EU-institutionerne skal også overveje, hvor meget de kan forbedre deres egne strategier og få Kina til at forstå, at dets forpligtelser i sager vedrørende menneskerettigheder også vedkommer os, og at vores fremtidige samarbejde i høj grad afhænger af dem.

Endelig kan vi spørge, hvorfor EU's politik om Kina er så usammenhængende og inkonsekvent, og hvad vi kan gøre ved det. Europa-Parlamentet vil bestemt støtte Kommissionen i en fælles indsats for at etablere en ny strategi for Kina.

Cristian Dan Preda, for PPE-Gruppen. – (RO) Hr. formand! "Vi bør holde op med at betragte ord som forbrydelser". Det hævder Liu Xiaobo i Charter 2008 – det politiske manifest, som han søsatte, og som tusindvis af kinesere har støttet, hvilket allerede er nævnt. Liu Xiaobo er idømt 11 års fængsel og bliver berøvet sine politiske rettigheder i yderligere to år for at have ytret sig således samt for sin fortsatte støtte til menneskerettigheder. Jeg finder denne straf symptomatisk for de kinesiske myndigheders optrapning af kampen mod menneskerettighedsaktivister. Et yderligere bevis herfor er søndagens melding om, at lederen af Den Himmelske Freds Plads-bevægelsen, Tzu Yong Jun, også blev idømt ni års fængsel.

Følgelig finder jeg det helt afgørende at rejse menneskerettighedsspørgsmålet som en del af det næste topmøde mellem EU og Kina som beskrevet i artikel 9 i denne beslutning.

I lighed med det, som fru Hautala sagde tidligere, mener jeg heller ikke, at en dialog er tilstrækkelig, hvad angår menneskerettigheder. Menneskerettighedsspørgsmålet skal håndteres som en del af topmøderne, fordi dialog ikke hidtil har givet resultater.

Zigmantas Balčytis, for S&D-Gruppen. – (EN) Hr. formand! EU forhandler nu om en ny rammeaftale med Kina, hvilket vil bane vejen for udviklingen af økonomiske forbindelser med landet.

Disse forbindelser er meget tætte, men vi må ikke lukke øjnene for gentagne menneskerettighedskrænkelser og med respekt for retsstatsprincipperne.

EU skal styrke EU-Kina menneskerettighedsdialogen. Denne dialog, der blev indledt i 2000, har vist sig ineffektiv. EU og i særdeleshed den højtstående repræsentant skal sikre en koordineret og effektiv fælles udenrigspolitik fra EU over for Kina. Respekten for menneskerettigheder skal tjene som et grundlag for denne politik.

Helga Trüpel, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Da Kina blev valgt som værtsland for OL, håbede jeg efter alle Kinas løfter om forbedringer af menneskerettighedssituationen i begyndelsen på, at det måske virkelig ville ske.

Efter OL har vi desværre måttet indrømme, at der ikke er sket forbedringer, men snarere en forringelse af menneskerettighedssituationen. Her efter dommen mod Liu Xiaobo har politiet forbudt et homoseksuelt parti, hvilket klart truer med at føre til en politisk istid i Kina for dissidenter, menneskerettighedsforkæmpere og homoseksuelle.

Derfor kræver vi en øjeblikkelig løsladelse af Liu Xiaobo og andre menneskerettighedsforkæmpere, og vi opfordrer specielt Kina til – hvis det ønsker at blive en anerkendt partner i det internationale samfund – at ophøre med dets hysteriske censur og overvågning.

Det gælder selvfølgelig specielt for internettet. Vi kan ikke acceptere en politisk filtrering af internettet. Det er et væsentligt element af de grundlæggende rettigheder, at ytringsfriheden forsvares i alle verdens nationer. Menneskerettigheder er universelle og udelelige her i Europa såvel som i USA, Sudan og Kina. Det skal Folkerepublikken Kina vænne sig til, hvis den virkelig ønsker en anderledes rolle.

Jeg er helt overbevist om, at vi som europæere inden for rammerne af vores officielle forbindelser på topmøder skal gøre det helt klart for Kina – netop fordi vi har en interesse i et samarbejde inden for klimabeskyttelsespolitik, miljøpolitik og regulering af de finansielle markeder – at det snarest muligt skal ændre sin menneskerettighedspolitik.

Lorenzo Fontana, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Et af de væsentligste menneskerettighedsproblemer i Kina er brugen af tvangsarbejde i Laogai, de kinesiske koncentrationslejre.

Bortset fra at det er en form for moderne slaveri, påvirker det også den europæiske økonomi. Det er et faktum, at rigtig mange af de kinesiske eksportvarer fremstilles af internerede i Laogai med meget beskedne arbejdskraftomkostninger, hvilket fører til illoyal konkurrence over for europæiske varer.

Hvis man skal tage ved lære af USA, der allerede har vedtaget visse love, der forbyder importen af kinesiske varer fremstillet i Laogai, kan og bør Europa gøre sit yderste for at forhindre markedsadgang for varer, der helt eller delvist er produceret af tvangsarbejdere.

For det første skal man gennemføre en folkeoplysningskampagne om emnet, og for det andet skal man kræve overholdelse af de samme hygiejne- og sikkerhedsparametre for produkter, der importeres til Europa, som for produkter, der fremstilles i Europa, ligesom der skal indføres en mærkningslovgivning for at sikre varernes sporbarhed.

Endvidere skal man bede iværksættere, der investerer i Kina, om at følge præcise regler vedrørende arbejdstagerrettigheder. Endelig skal vi opstille regler og frem for alt sikre, at de overholdes, så der er et totalt forbud mod import af varer produceret af tvangsarbejdere.

Jeg er overbevist om, at vi kun på denne måde virkelig kan hjælpe det kinesiske folk i kampen for menneskerettigheder. Hvis ikke dette sker, vil vi fortsat være medskyldige i at nægte disse folk deres frihed.

Edward McMillan-Scott (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg har den ære at være Europa-Parlamentets næstformand med ansvar for demokrati og menneskerettigheder. I beslutningen fokuseres der med rette på Liu Xiaobo, der er hovedforfatter til Charter 2008. En engelsk version af dokumentet findes på min hjemmeside charter08.eu.

Efter mit seneste besøg i Beijing i maj 2006 blev alle de dissidenter, som jeg havde kontakt med, arresteret, fængslet og i nogle tilfælde tortureret. Det gælder f.eks. for Hu Jia, der fortsat er i fængsel og har brug for lægebehandling, og i særdeleshed for Gao Zhisheng, der angiveligt er forsvundet efter tre et halvt år med fængsel, husarrest og tortur, hvilket har presset ham til to selvmordsforsøg. Gaos åbne breve til regimet i 2005 angav tonen for Charter 2008. Hans undersøgelse af forfølgelsen af den åndelige buddhistiske Falun Gong-gruppe fik udbredt støtte over hele Kina. Efter min mening bør myndighederne nu fremskaffe og frigive Gao Zhisheng.

Ingen bør være i tvivl om, at Europa-Parlamentet ikke vil opgive reformer i Kina og selvfølgelig i Tibet.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Det er utåleligt, at de kommercielle interesser har trukket det længste strå i forbindelserne mellem EU og Kina, og at kravet om respekt for menneskerettighederne og den demokratiske udvikling mere eller mindre sidestilles med hjertelige hilsener.

Jeg har med interesse fulgt den dristighed, der er udvist af søgemaskineselskabet Google, og dets planer om at afslutte samarbejdet med de kinesiske myndigheder om filtrering af hjemmesider og censur samt om at forlade landet. Samtidig slår Google tydeligt til lyd for ytringsfrihed til de kinesiske internetbrugere.

Jeg deler mine kollegers bekymring vedrørende behandlingen af Liu Xiaobo og andre personer, der er fængslet på grund af deres politiske overbevisning, og jeg håber, at Rådet og Kommissionen vil tage Xiabos sag op på det næste topmøde mellem EU og Kina. De aftaler, der forhandles om i øjeblikket, bør gøre det helt klart, at den fremtidige udvikling af de kommercielle forbindelser med Kina vil blive bundet mere effektivt sammen med en politisk dialog samt respekten for menneskerettigheder.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Hr. formand! Vi har diskuteret, hvordan vi bedst taler med og lægger pres på Kina, da det helt klart er meget lidt, der gør indtryk på dette land. Fru De Keyser sagde, at hendes gruppe derfor har trukket deres underskrift tilbage. Efter min mening er det ikke den rette fremgangsmåde. EU, der hylder menneskerettighederne i chartret om de grundlæggende rettigheder og Lissabontraktaten, bør mere end nogen blive ved med at påpege krænkelse af grundlæggende menneskerettigheder. I øjeblikket har vi ikke andre muligheder. Når vi finder på noget bedre, vil jeg straks være klar til at støtte det.

Det handler imidlertid ikke kun om Liu Xiaobo, men også om Gao Zhisheng, der er forsvundet, og som angiveligt har begået selvmord. Alle antager, at han er blevet dræbt på en eller anden frygtelig måde. Det er uacceptabelt. I forbindelse med OL opdagede vi, at hvis vi tager til Kina og tager kontakt der, sker der intet med hensyn til menneskerettighedssituationen. Vi håbede på forbedringer, men der skete ikke noget. Vi bør derfor fortsætte vores indtrængende anmodninger.

Neelie Kroes, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! EU har givet klart udtryk for sin dybe bekymring over den uforholdsmæssigt hårde dom mod den fremtrædende menneskerettighedsforkæmper Liu Xiaobo, som fik 11 års fængsel for sin rolle som forfatter til Charter 2008, der er en plan for demokratiske og rettigedsbaserede reformer i Kina, samt for offentliggørelsen på internettet af en række skrifter vedrørende menneskerettighedsspørgsmål.

Vi lægger stor vægt på tanke- og ytringsfrihed som hjørnesten for vores demokratiske system. Dommen mod hr. Liu er helt uforenelig med den ret til ytringsfrihed, der er knæsat i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Kina er medunderskriver af. Vi lægger i øvrigt også stor vægt på at beskytte retten til seksuel orientering som nævnt af fru Trüpel.

EU forsøgte at få adgang til retssagen, og vi beklager meget, at vores observatører blev nægtet adgang til retslokalet. Detaljerne fra retssagen indikerer tydeligt, at hr. Liu ikke fik mulighed for at levere et ordentligt forsvar, og at han ikke fik en retfærdig rettergang. EU vil fortsat opfordre den kinesiske regering til betingelsesløst at frigive hr. Liu samt til at afslutte chikanerierne og tilbageholdelserne af andre underskrivere af Charter 2008.

Vores overordnede politik over for Kina bygger på et konstruktivt engagement inden for rammerne af vores strategiske partnerskab. Vi har tidligere ved adskillige lejligheder glædet os over Kinas fremskridt med hensyn til sociale og økonomiske rettigheder samt over iværksættelsen af Kinas handlingsplan for menneskerettigheder, men på den anden side er der grund til meget stor bekymring over de borgerlige og politiske rettigheder samt over nogle af de seneste udviklinger som dem, parlamentsmedlemmerne giver udtryk for i dette resolutionsforslag.

EU's engagement i menneskerettigheder kommer til udtryk i vores regelmæssige politiske kontakter og i særdeleshed i vores menneskerettighedsdialog med de kinesiske myndigheder. Det seneste møde fandt som bekendt sted i Beijing den 20. november 2009. Styrken af vores forhold tillader en åben diskussion af disse sager. I fjor blev der på det 12. topmøde mellem EU og Kina talt om menneskerettigheder både under samtalerne og på pressekonferencen.

Fru Vergiat og fru Korhola nævnte cyberangrebene på Google. Kommissionen betragter dette som endnu en bekymrende udvikling i rammerne for ytringsfriheden i Kina. Vi følger naturligvis situationen nøje. Vi forstår, at der er igangværende samråd mellem virksomhederne og de kinesiske myndigheder. Vi vil forblive vagtsomme i tilfælde af lignende angreb på virksomheder i EU.

Jeg vil gerne forsikre Europa-Parlamentet om, at vi fortsat vil tage disse spørgsmål op – også på højeste niveau – og minde Folkerepublikken Kina om dens internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet. Vi vil også minde om de kinesiske forfatningsmæssige garantier vedrørende ytringsfrihed. Vi deler alle målsætningen om et mere åbent og gennemsigtigt Kina, der overholder menneskerettighederne og samarbejder

om de globale udfordringer. Få at nå dette mål skal vi fortsætte arbejdet med at udvikle vores strategiske partnerskab.

Jeg vil gerne reagere på et spørgsmål fra fru De Keyser. EU har i stærkest mulige vendinger fordømt henrettelsen af den britiske statsborger Akmal Shaikh. EU beklager dybt det faktum, at Kina ikke ænsede de gentagne opfordringer fra EU og en af dets medlemsstater om at ophæve dødsdommen mod hr. Shaikh.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Retten til liv samt til ytrings- og tankefrihed danner fundamentet for den europæiske integration og vores verdensanskuelse. Når en af vores partnere – i dette tilfælde Kina – gentagne gange krænker disse rettigheder, er vi nødt til at reagere. Vi skal imidlertid ikke gøre det ved kun at slynge beskyldninger mod Kina og helt ignorere de kulturforskelle, der adskiller os. Denne beslutning om menneskerettighedskrænkelser i Kina, navnlig i tilfældet Liu Xiaobo, er udtryk for en forenklet tilgang til de problemer, som det kinesiske samfund står over for. Vi vedtog bestemt ikke vores holdning i forhold til princippet om menneskerettighedernes ukrænkelighed, der ligger til grund for beslutningen, og som vi fuldt ud støtter. Det handlede snarere om den måde, hvorpå det kom til udtryk. For at nå de ønskede resultater skal vi bevare en atmosfære, der er blottet for konflikter mellem os og Kina. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan bidrage til Kinas udvikling i retning af et samfund med dyb respekt for menneskerettighederne.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), skriftlig. – (EN) "Vær ikke ond" er Googles velkendte motto. Kritikken af selskabets politik i Kina i årenes løb har sat spørgsmålstegn ved dette motto. Menneskerettighedsgrupper har beskyldt Google for at hjælpe den kinesiske regering med at undertrykke borgerne og i særdeleshed menneskerettighedsaktivister. Google vil åbenbart være mindre ond fremover. Virksomhedens beslutning om at starte en ufiltreret søgemaskine i Kina fortjener de varmeste lykønskninger. Med bekendtgørelsen af den ændrede politik i Kina risikerer Google indtægter fra verdens største internetmarked og en potentiel opgivelse af næsten 400 mio. brugere. I dette specielle tilfælde har Google bevist, at et stort multinationalt selskab faktisk kan fastholde sin etiske politik. Da Google stadig har sine grundlæggere ved roret, har det gode chancer for at få afspejlet sine centrale værdier og anskuelser i sine fremtidige handlinger. Og hvis Google fortsat har vind i sejlene, vil det bevise, at der ikke er nogen iboende konflikt mellem at tjene penge og handle på en bæredygtig og menneskelig måde.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Der har været tilbagevendende menneskerettighedskrænkelser i Kina, og vi må ikke forsømme at fordømme dem. Det faktum, at EU er en af Kinas vigtigste økonomiske partnere, øger vores ansvar for at fordømme alle handlinger, der krænker rettighederne for landets borgere – specielt vedrørende ytringsfrihed og menneskerettigheder. Det er helt afgørende, at Folkerepublikken Kina respekterer og ærer sine forpligtelser over for Menneskerettighedsrådet.

Alajos Mészáros (PPE), skriftlig. – (SK) Jo større et lands geografiske udstrækning er, og jo mere økonomisk uafhængigt det er, desto vanskeligere er det at få det til at overholde menneskerettighederne. Jeg finder det uacceptabelt, at EU konstant sætter økonomiske interesser i første række i sine forbindelser med Kina. På næsten alle møder på højt diplomatisk plan formår vi kun at komme med en vag påmindelse om menneskerettighedskrænkelserne i dette land. I Europa har vi desværre haft mange negative erfaringer med kommunistiske regimers menneskerettighedskrænkelser. Jeg er derfor overbevist om, at det reelle antal menneskerettighedskrænkelser er langt større, end vi tror. Der er derfor et presserende behov for, at vi får Kina til at respektere menneskerettighederne selv om det kan betyde økonomiske og politiske ofre. Ellers kan udviklingen i Kina få en negativ effekt på den overordnede udvikling i den politiske situation i Asien med efterfølgende indvirkning på den generelle globale økonomi og politik.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for beslutningen, der fordømmer menneskerettighedskrænkelser, fordi vi ikke må tolerere eller acceptere sådanne krænkelser, hverken som folk eller som borgere. Adfærd, der skader folk og deres friheder og rettigheder – som blev defineret for mange år siden – er i strid med de vestlige demokratiers fundament. Den dialog, som EU og Kina indledte i 2000, har ikke haft de ønskede virkninger. Vi bør derfor spørge os selv, om vi har gjort, hvad vi kan, og hvis svaret er "nej", skal vi anvende bestemmelserne fra beslutningerne om det økonomiske samarbejdes effektivitet. Menneskerettigheder bør danne grundlaget for en dialog mellem EU og Kina, og befolkningens interesser bør komme før økonomiske interesser.

Arrestationen af og domfældelsen over fredsforkæmperen og menneskerettighedsaktivisten Liu Xiaobo, der har krævet mere demokrati i Kina, har sendt et klart signal om, at vores nuværende foranstaltninger ikke er effektive. Det er derfor værd at træffe andre foranstaltninger – bortset fra beslutninger – der vil skabe større respekt for det, som Liu Xiaobo og tusindvis af andre kinesere samt mange andre mennesker rundt omkring i verden kæmper for.

For tredive år siden blev der i Kina indledt reformer, der viste verden, at der skete forandringer, som kunne være til gavn for samfundet. Vi forventer det samme i dag, og vi ønsker en partner, der respekterer vores grundlæggende principper.

3.3. Filippinerne

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks beslutningsforslag vedrørende Filippinerne⁽³⁾.

Fiorello Provera, forslagsstiller. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Rækken af drab, der finder sted i verden af politiske, religiøse og øvrige årsager, er desværre blevet en hverdagsforeteelse, men jeg er forbløffet over den grusomhed, hvormed 57 mennesker blev myrdet, mens de stod i kø ved et politisk møde for at støtte en præsidentkandidat på Filippinerne.

Der var tale om en koldblodig massakre udført af en bevæbnet gruppe på grund af en revolution, som det er vanskeligt at finde fornuft i. Dette massebord er ikke en isoleret hændelse i dette land, hvor der i nogle regioner som f.eks. Mindanao-provinsen har været væbnede opstande i årevis – inklusive religiøst motiverede opstande.

Ud over at kondolere i forbindelse med sådanne blodige hændelser bør vi efter min mening yde stærk støtte til den filippinske regering for at vise, hvordan Europa kan hjælpe med at løse alvorlige væbnede konflikter og modsætningsforhold, der bader dette stakkels land i blod.

Martin Kastler, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Massakren i Maguindanao-provinsen i Filippinerne den 23. november sidste år var en sort dag for menneskerettighederne og en barbarisk terrorhandling. 57 mennesker blev dræbt, kvinder blev voldtaget, folk blev såret – der blev sendt et blodigt budskab. Som journalist slog det mig især, at der var 30 journalister blandt de dræbte. Ifølge den berømte Internationale Krisegruppe er der ikke tidligere registreret flere mord på journalister på én gang. Det er derfor passende, at Europa-Parlamentet udsender en tydelig erklæring, sådan som vi gør i dagens beslutningsforslag.

Vi fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristlige Demokrater) ønsker imidlertid at neddæmpe den aktuelle tekst tre steder gennem en delt afstemning, fordi vi bør støtte den filippinske regering i dens kamp mod terror og vold og undlade overdrevet anklagende bemærkninger rettet mod regeringen. Jeg vil derfor på vegne af PPE-Gruppen anmode om delt afstemning om betragtning F, hvori Filippinerne beskyldes for at vise alle tegn på et ikkefungerende retssystem.

I afsnit 2 vil vi gerne have slettet insinuationen om det, der kaldes indledende forsinkelser i undersøgelsen.

Endelig hævdes det i afsnit 6, at nogle forsvundne personer er låst inde i filippinske fængsler. Det er også en insinuation, der ikke er beviser for, hvorfor den efter vores mening bør slettes.

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Den skrækkelige forbrydelse i Maguindanao fortjener bestemt vores stærkeste fordømmelse. Den afslører, i hvor høj grad lovløsheden har slået rod i nogle dele af Filippinerne.

Der er mange årsager til denne nedslående udvikling: den store spredning blandt øerne i det filippinske øhav, den svage centralregering, korruption, fattigdom og det igangværende al-Qaeda-støttede islamistiske terroroprør i syden.

Forbrydelsen, der åbenbart var politisk begrundet, skal derfor betragtes i en bredere social og historisk kontekst. Vi skal ikke tilsidesætte den filippinske regerings indsats for at udvikle en mere demokratisk politisk kultur gennem de seneste 25 år efter den kleptokratiske diktator Ferdinand Marcos' fald. Vi må heller ikke

(3) Se protokollen

undervurdere den eksistentiale trussel fra terrorgruppen Abu Sayyaf og dens destabilisering af hele det samfund, der nu udgør den filippinske stat.

Et konstruktivt engagement og en målrettet bistand giver de bedste chancer for at hjælpe Filippinerne – et land der på mange måder deler vores fælles værdier – og for at hjælpe dem med at indlejre retsstatsprincipperne i den centrale og lokale regering.

Marc Tarabella, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! I november 2009 havde jeg lejlighed til at byde Edita Burgos, der er mor til Jonas Burgos, velkommen i Europa-Parlamentet. Denne unge filippinske mand blev bortført af bevæbnede mænd i et tætpakket indkøbscenter i Manila den 28. april 2007. Siden da har hverken hans familie eller hans kære hørt nyt om ham. Jonas Burgos er én blandt hundredvis af mennesker, der er forsvundet eller blevet dræbt i Filippinerne. Mord begås helt ustraffet, og gerningsmændene bringes meget sjældent for en domstol.

I forbindelse med valgene i maj 2010 frygter vi en stigning i kriminaliteten og i antallet af bortførelser af alle modstanderne af den siddende regering. Som sådan fordømmer vi Maguindanao-massakren den 23. december 2009, og vi håber, at der bliver kastet lys over overfaldet på Ismael Mangudadatu-konvojen, hvor folk blev myrdet og torteret.

Rui Tavares, *forslagsstiller*. – (PT) Hr. formand! For godt to årtier siden vakte Filippinerne stort håb rundt omkring i verden, da de startede en demokratisk bølge i Asien. Det fik os til at nære håb for menneskerettighederne i dette område samt håb om bedre rettigheder for ansatte, studerende, befolkningen samt vælgere og demokratisk normalitet i disse lande.

Nu, hvor verdens opmærksomhed er rettet mod andre steder, kan vi ikke lade den demokratiske situation i Filippinerne blive forringet. I de seneste par år har der været nogle meget foruroligende tilfælde af korruption og i særdeleshed vold og chikanerier mod oppositionen under valgene.

Den mest foruroligende begivenhed og genstanden for vores beslutning var Maguindanao-massakren – mordet på 46 mennesker, der havde fulgt valgkonvojen for oppositionskandidaten, hr. Mangudadatu. De blev angiveligt nedslagtet af en gruppe med forbindelser til den dominerende Ampatuan-klan i Maguindanao-provinsen.

Jeg vil bl.a. gerne gøre opmærksom på det faktum, at 30 journalister blev myrdet under denne masse. Det er verdenshistoriens største masse af journalister.

Europa-Parlamentet er åbenbart selv forvirret over det, vi her diskuterer, hvilket er en skam, men vi kan ikke lade verdens forvirring få Filippinerne til at glide fra at være det bedste eksempel på demokrati til det værste blot 25 år senere.

Denne masse skal undersøges, og der skal stilles krav til præsident Gloria Arroyo fra Ampatuan-klanen om at føre undersøgelserne til ende hurtigst muligt. Det er også vigtigt for Filippinerne at vide, at Europa er opmærksomt og nøje følger udviklingen i landet.

Barbara Lochbihler, *forslagsstiller*. – (DE) Hr. formand! Grunden til denne hast er de brutale mord på 57 mennesker, der ledsagede en politiker på vej hen for at blive registreret som kandidat til valgene til provinsguvernør. Gerningsmændene tilhører en lokal milit, og nogle lokale politibetjente var involveret.

Dette brutale angreb er et ekstremt eksempel på den faretruende stigning i politisk motiverede udenretslige henrettelser samt den udenretlige forsvinding af folk, der har fundet sted i årevis, uden at disse alvorlige forbrydelser nogensinde er blevet undersøgt.

Regeringen har ikke vist nogen mærkbar vilje til at tage afgørende skridt til bekæmpelse af denne udvikling. I hundredvis af sager er kun to blevet efterforsket, og ikke én eneste højtstående embedsmand er blevet retsforfulgt i denne forbindelse. I 2008 skrev FN's særlige ordfører om udenretslige henrettelser, at "disse drab har ryddet civilsamfundsledere af vejen inklusive menneskerettighedsforkæmpere, fagforeningsmedlemmer og fortalere for jordreformer, de har intimideret en lang række civilsamfundsaktører, og de har indsnævret landets politiske diskurs".

Det er i dette klima, at Filippinerne forbereder valgene i maj. Der er fare for yderligere politiske mord. Det er derfor yderst vigtigt, at den filippinske regering træffer effektive foranstaltninger for at sætte en stopper for dette.

Jeg vil gerne stille et mundtligt ændringsforslag. I afsnit 6 står der: *"til at løslade alle forsvundne personer, som stadig holdes i fangenskab"*. Det vil vi gerne have erstattet med: *"til at gøre sit yderste for at sikre, at alle bortførte kan vende sikkert hjem til deres familier"*.

Justas Vincas Paleckis, for S&D-Gruppen. – (LT) Hr. formand! Hvis en centraleuropæisk borger blev spurgt, hvad der foregår i Filippinerne, ville vedkommende sandsynligvis ikke være i stand til at svare, og vedkommende ville sige, at der ikke er noget om det i fjernsynet, og at alting sikkert er roligt. Dagligdagen i Filippinerne byder imidlertid på politiske mord, klankrige, levende begravelser af mennesker, motorsavsmassakrer, en krigstilstand. For ganske nylig blev 57 mennesker myrdet, og halvdelen af dem var journalister. Det er det største antal dødsofre nogensinde blandt journalister i verden. Vi opfordrer regeringen til straks at standse sådanne hændelser, til at opløse de private militser og til at standse straffriheden. Det er særlig vigtigt under de kommende valg.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Hr. formand! Der er planlagt præsident- og lokalvalg i Filippinerne den 10. maj. Nu er tiden inde til at sikre, at valgene bliver retfærdige. Det er først og fremmest nødvendigt at finde de ansvarlige for november måneds mord på 57 journalister samt familiemedlemmer og medarbejdere til Ismael Mangudadatu, der var guvernørkandidat i Mindanao-provinsen. Indtil videre har de lokale politimyndigheder ikke udvist den store fasthed i bestræbelserne på at finde gerningsmændene til denne massakre. Der er lavet så mange fejl under undersøgelsen, at det næsten berettiger til magtanvendelse i politik. Den filippinske regering skal som minimum gøre front mod de folk fra den kriminelle verden, der har benyttet muligheden under de nylige valgkampagner til at foretage en lang række politisk motiverede kidnapninger og myrde over 100 kandidater.

Filippinerne bør også træffe foranstaltninger for effektivt at udnytte alle tilgængelige midler under EU-Filippinerne retsplejestøtteprogrammet, der er oprettet for at styrke det juridiske system og opbygge civilsamfundet. Valgene i maj vil derfor ikke kun blive en kontrol af de filippinske myndigheders effektivitet, men også af effektiviteten af vores bistandsinstrumenter.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Hr. formand! Jeg vil ganske kort sige, at vi befinder os i et nyt år med en ny traktat, men med de samme dårlige vaner som tidligere. Vi savner fortsat Rådets tilstedeværelse i denne type forhandlinger om uopsættelige anliggender, og vi savner også fortsat den interinstitutionelle dialog, der skulle sætte os i stand til at håndtere sådanne sager.

I den konkrete sag med Filippinerne må jeg endnu en gang påpege, at skønt denne situation ikke har samme effekt som f.eks. katastrofen i Haiti, så er det faktum, at næsten 1 000 mennesker er forsvundet eller døde i det seneste årti, ensbetydende med et strukturelt problem, der kræver strukturelle foranstaltninger.

Vi kan ikke altid handle på basis af overskrifter. Vi er nødt til at handle på basis af problemer, og det faktum, at ofrene primært er menneskerettighedsforkæmpere og journalister, betyder ikke alene, at vi ikke kan forbigå situationen i tavshed, men også at vi skal gøre en kraftig indsats.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Forsvaret af menneskerettigheder er EU's varemærke. Jeg beklager dybt, at det spanske formandskab ikke finder dette varemærke vigtigt, og at der i øjeblikket ikke er repræsentanter for Rådet til stede. Det er en meget foruroligende og ligefrem skandaløs situation. Vi taler om menneskerettigheder, og vi ønsker at forsvare dem, men der er ingen repræsentanter fra Rådet eller fra det land, der styrer EU i de næste seks måneder. Det er en helt uacceptabel situation.

Jeg vil fatte mig i korthed, da vi gerne vil stemme. Filippinerne er et land med en kristen tradition, der går tilbage til en delvis europæisk kultur. I netop dette land bør menneskerettighederne respekteres, fordi de ofte ikke respekteres på dette kontinent. Vi må tale åbent herom og udvise solidaritet med alle, der lider under forskelsbehandling i Filippinerne. Det er Europa-Parlamentets opgave at tale i denne sag.

Neelie Kroes, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg repræsenterer højkommisæreren og Kommissionen.

Massakren i Maguindanao på øen Mindanao den 23. november 2009, hvor 57 mennesker blev dræbt, har sat fokus på de mangeårige menneskerettighedsspørgsmål i Filippinerne vedrørende forsvindinger eller uforklarede drab samt en reel straffrihed for gerningsmændene.

Denne gang har regeringen handlet hurtigt og truffet afgørende foranstaltninger for at retsforfølge gerningsmændene. Det er meget kærkomment. Det er vigtigt at bryde kulturen med straffrihed for drab og gøre en ende på dem.

Regeringen har taget nogle vigtige skridt for at styrke menneskerettighederne. Præsident Arroyos regering har afskaffet dødsstraffen, og sammen med ASEAN har den slået til lyd for at medtage menneskerettighedsbestemmelser i det nyligt vedtagne ASEAN-charter.

Man mangler fortsat at nå målet om at afslutte den 40 år gamle konflikt med muslimske oprørere i Mindanao med en fredsftale, der er rimelig for alle parter. Der synes at være nye fremskridt, og der er øget håb om en aftale senere på året. Det skal bemærkes, at massakren i Maguindanao fandt sted mellem politiske familier – der i øvrigt alle var muslimske – og at den som sådan ikke handlede om konflikter mellem de to samfund.

EU har en solid dialog med den filippinske regering, hvor begge sider diskuterer en lang række spørgsmål inklusive menneskerettigheder. Vi forhandler også med Filippinerne om en partnerskabs- og samarbejdsftale, der vil omfatte vigtige menneskerettighedsforpligtelser. Vi støtter aktivt regeringens bestræbelser på at forbedre respekten for menneskerettighederne.

Efter aftale med regeringen har vi iværksat en "retsplejebistandsmission mellem EU og Filippinerne". Det er en yderst aktuel kapacitetsopbyggende aktion for de retlige myndigheder i Filippinerne inklusive politi og militærpersonel, der kan hjælpe dem med at undersøge sagerne om udenretslige drab og retsforfølge morderne. Vi skal også indføre et overvågningssystem for at skabe tillid. EPJUST skal i første omgang vare 18 måneder og finansieres under stabilitetsinstrumentet, men den kan udvides til at vare længere tid. Vi har også igangværende projekter på lokalt plan til at fremme respekten for menneskerettigheder. De omfatter tilsyn med gennemførelsen af internationale forpligtelser, aktioner til støtte for ratifikation af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol og vælgeroplysning.

I øjeblikket hjælper EU også til med Mindanao-fredsprocessen – primært gennem støtte til sociale tjenester og tillidskabende aktiviteter – men vi er klar til at gøre mere, hvis processen skrider fremad.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted om lidt.

Jeg vil gerne minde fru Lochbihler om, at hun skal stille mundtlige ændringsforslag på det rette tidspunkt under afstemningen.

FORSÆDE: Gianni PITTELLA

Næstformand

4. Meddelelse fra formand: se protokollen

5. Kalender over mødeperioder: se protokollen

6. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

7. Afstemningstid

7.1. Nylige angreb på religiøse mindretal i Egypten og Malaysia (afstemning)

7.2. Krænkelser af menneskerettighederne i Kina, særlig sagen om Liu Xiaobo (afstemning)

7.3. Filippinerne (afstemning)

Barbara Lochbihler, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Vi vil gerne have udskiftet den sætning i afsnit 6, der lyder "til at løslade alle forsvundne personer, som stadig holdes i fangenskab".

I stedet vil vi gerne have indsat "til at gøre sit yderste for at sikre, at alle bortførte kan vende sikkert hjem til deres familier".

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

7.4. EU-strategien for Donauregionen (afstemning)

(Anden del blev forkastet)

8. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Beslutningsforslag B7-0031/2010

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte for EU-strategien for Donauregionen, fordi EU efter min mening har brug for sådanne strategier. Jeg er overbevist om, at gennemførelsen af sådanne strategier kan have en meget positiv indflydelse på den regionale udvikling, og at de følgelig kan påvirke livet for regionens indbyggere og give dem en bedre livskvalitet. For det er helt sikkert indbyggerne i EU, der er målet for vores – Parlamentets og EU's – initiativ. Derfor stemte jeg for beslutningsforslaget.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg hilser Donaustrategien velkommen som noget helt igennem europæisk. Den forbinder en af EU's grundlæggende stater, Tyskland, med de to nyeste medlemmer, Bulgarien og Rumænien. Den forbinder også det næste kandidatland, Kroatien, med et land, der kæmper for at få kandidatstatus, nemlig Serbien. Det glæder mig, at man også har til hensigt at inkludere Tjekkiet, Montenegro og nogle få andre lande, der historisk og geografisk tilhører denne gruppe, skønt de ikke direkte støder op til Donau.

Jeg vil imidlertid anmode om, at man ikke glemmer Bayern i alt dette. Hvis Bayern var uafhængigt, ville det være den næststørste stat langs Donau efter Rumænien. Bayern har en særlig interesse i Donaustrategien. Jeg er derfor lykkelig og taknemmelig over, at vi nu presser på med denne strategi.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Vi ser endnu en gang, hvordan EU sætter formen højere end indholdet og motivet højere end resultatet. Vi har netop vedtaget en række beslutninger, der fordømmer menneskerettighedskrænkelser i Kina. Men hvad gør EU i den virkelige verden? Vi isolerer Taiwan; vi har i princippet accepteret at sælge våben til det kommunistiske regime i Beijing, og vi samarbejder med det om at skabe en konkurrent til det amerikanske GPS-system, som præsident Chirac omtaler som "teknologisk imperialism".

Se, hvordan hykleri er blevet ophøjet til et ledende princip! Vi bræger op om menneskerettigheder, og så kanaliserer vi penge til Hamas. Vi nægter at have noget at gøre med Castro-fjendtlige dissidenter på Cuba, vi tilsidesætter demokratiet inden for vores egne grænser, når afstemningerne ikke får det ønskede resultat, men vi overbeviser os selv om, at vi fortsat er de gode, fordi – se på teksten i vores beslutning om menneskerettigheder!

Nu skal vi lave et ekstraordinært skue ved at sende baronesse Ashton til Iran og Cuba som vores udenrigsrepræsentant for at fortælle dem, at deres demokrati er utilstrækkeligt, når hun ikke én gang i hele sin karriere har været opstillet til et valg eller givet sine landsmænd mulighed for at stemme for eller imod hende.

Afslutningsvis vil jeg lykønske de gode mennesker i Massachusetts med at tage klar afstand fra urimelig beskatning og urimelig ledelse. Det var indbyggerne i Massachusetts, der startede en revolution for at slippe bort fra tanken om, at skatter kan opkræves uden folkeligt samtykke. Vi har brug for en sådan revolution igen her i Europa.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min utilfredshed med Europa-Parlamentets vedtagelse af beslutningen om angreb på kristne mindretal. Medlemmerne af Europa-Parlamentet må ikke forblive tavse, når kristne mindretal angribes rundt omkring i verden, fordi det vedrører grundlaget og rødderne for EU's nationer. Hvis vi skal lyde troværdige, burde vi i dag have vedtaget to ændringsforslag fra De Europæiske Konservative og Reformister for at distancere os fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom vedrørende kors. Jeg er ked af, at det ikke skete, for vi skal huske på kristendommens store betydning for skabelsen af Europas historiske og kulturelle identitet, og vi skal fremme og beskytte disse værdier både i EU og i resten af verden.

Formanden. – Hr. Piotrowski, jeg gav Dem ordet, skønt De ikke havde ret til at få det, fordi der kun kan afgives stemmeforklaringer til strategien for Donauregionen og ikke til hastebeslutninger. Nu har De imidlertid talt, men promemoria vil jeg sige, at der ikke er mulighed for at afgive stemmeforklaringer til hastebeslutninger. Jeg vil derfor også af hensyn til de talere, der har ladet sig registrere, sige, at der kun må afgives stemmeforklaringer til EU-strategien for Donauregionen.

Mundtlige stemmeforklaringer

Beslutningsforslag B7-0031/2010

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg ville også gerne tale om forskelsbehandlingen af kristne i Afrika og Asien, men her og nu vil jeg naturligvis tale om vores strategi for en utrolig vigtig sag. Lad os huske, at Donau er Europas næststørste flod efter Volga. Donau løber gennem 10 europæiske stater, og hele 17 stater ligger inden for Donau-bassinet. Det er selvfølgelig et spørgsmål om et vist ansvar og en vis udfordring for EU, for nogle af disse lande er i øjeblikket også ramt af en meget alvorlig krise. Jeg taler også om EU-medlemsstater. EU viser en vis solidaritet på denne måde. Forhåbentlig bliver det på samme måde i andre sager.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningen om Donaustrategien. Hvorfor? Fordi den viser, at EU er åben for særlige regioner, der har et fælles træk som f.eks. en lang flod, der løber gennem dem. Jeg vil også gerne udtrykke min tilfredshed med den manglende godkendelse af ændringsforslagene fra De Europæiske Konservative og Reformister. Det har gjort beslutningen tydeligere. Jeg vil gerne have beslutningen efterfulgt af øget fokus på andre karakteristiske regioner inklusive f.eks. Oderkorridoren.

Skriftlige stemmeforklaringer

Beslutningsforslag B7-0031/2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg glæder mig over konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18.-19. juni 2009, hvori Kommissionen opfordredes til inden 2011 at udarbejde en EU-strategi for Donauregionen. Jeg stemmer for det aktuelle beslutningsforslag. Donauregionen står over for adskillige udfordringer, og en strategi for denne region vil forbedre forbindelserne og kommunikationssystemerne, bevare miljøet og fremme vækst, jobskabelse og sikkerhed. Det er vigtigt, at strategien bygger på et ønske fra regeringerne og borgerne i medlemsstaterne og regionerne om at overvinde de aktuelle fælles udfordringer. Det er også vigtigt at bringe denne strategi i overensstemmelse med EU 2020-strategien og Kommissionens rapport "Regioner 2020" for at håndtere de store udfordringer, som Europa aktuelt står over for – f.eks. globalisering, demografiske tendenser, klimaændringer samt energiforsyning og -anvendelse. Jeg vil også opfordre Parlamentet til at udvikle en refleksionsproces vedrørende den europæiske samhørighedspolitik fremtid samt til at udtænke nye mulige strategier for andre regioner, så de kan tilpasse sig forandringerne og presset fra en global verden.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), skriftlig. – (RO) Efter min mening vil en styrkelse af EU-strategien for Donauregionen fremme EU's eksterne foranstaltninger i dets umiddelbare nabolag og fremhæve dets potentielle stabilitetsskabende rolle i regionerne i det sydøstlige og østlige Europa ved at gennemføre særlige projekter, der støtter den økonomiske og sociale udvikling af disse regioner. Det faktum, at medlemsstater, der grænser op til Donau, har påtaget sig et ansvar for på EU-plan at fremme forslaget om oprettelse af denne strategi for Donauregionen, bekræfter deres evne til at yde et særligt bidrag til fremme af vigtige initiativer, der kan sikre en fortsættelse af den europæiske integrationsproces.

Ioan Enciu (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Europa-Parlamentets fælles beslutning om Donau, der foreslår en udarbejdelse af en EU-strategi for denne region snarest muligt. Strategien vil sætte skub i det interregionale samarbejde og have følgende mål: udvikling og modernisering af flodtransport på vandvejen Rhinen/Meuse-Main-Donau samt af vej- og jernbanetransport i Donauregionen; udvikling og effektiv brug af vedvarende energikilder med henblik på at reducere CO₂-udledningen og øge energisikkerheden, miljøbeskyttelse ved gennemførelse af projekter, der skal genskabe og beskytte regionens økosystemer, effektiv absorption af EU-midler, tiltrækning af investeringer og fremme af turisme, hvilket alle er elementer af EU 2020-strategien.

Denne strategi vil have en gavnlig indflydelse på Rumænien og i særdeleshed på landets forbindelser med de europæiske transportnet, på beskyttelsen af deltaets nationale kulturarv samt på den socioøkonomiske udvikling af områderne i Donaubassinet og andre steder.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg tror fuldt og fast på, at EU kun kan udvikles, hvis der er tilstrækkelige udviklingspolitikker for alle EU-regioner med respekt for deres forskelle, behov og særlige træk.

Efter min mening handler territorial samhørighed om at skabe forskellige strategier for forskellige regioner og fremme en bæredygtig udvikling med respekt for miljøet og en økonomisk udnyttelse af dens potentiale.

Jeg er klar over, at formålet med makroregionale strategier er at fremme en afbalanceret regional udvikling i EU ved hjælp af eksisterende ressourcer.

Sidst, men ikke mindst anerkender jeg Donaus strategiske, territoriale, miljømæssige og kulturelle betydning i Centraleuropa. Af alle disse grunde stemmer jeg for dette beslutningsforslag om en EU-strategi for Donauregionen.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Denne beslutning støtter en strategi for Donauregionen med en sammenhængende og territoriebaseret tilgang til denne vigtige flod og muliggør en vedvarende og integreret udvikling af en region, der strækker sig over 14 europæiske lande.

Den foreslåede strategi vil tillade en koordineret og integreret politik, der kan give synergieffekter og fremme samhørighed, økonomisk vækst og konkurrenceevne, samtidig med at miljøet beskyttes.

De målsætninger, der skal nås og harmoniseres, omfatter en modernisering af havnene, en forbedring af flodens farbarhed (med godstransportkorridorer, sammenkoblinger og intermodalitet med Nordsøen), en forbedring af vandkvaliteten, beskyttelse af hele Donaubækkenet og sidst, men absolut ikke mindst en beskyttelse af de økosystemer, der falder ind under Natura 2000-nettet.

Derfor bør Kommissionen snart iværksætte en bred høringsproces sammen med alle landene langs Donau, så den pågældende strategi fastsættes fra udgangen af dette år og bringes i overensstemmelse med den næste flerårige finansielle ramme.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Vi støtter oprettelsen af en strategi for Donauregionen baseret på en tidligere høring og et tidligere samarbejde mellem landene og regionerne langs flodens løb. En sådan strategi vil fremme økonomisk og social samhørighed i disse regioner og fremme den territoriale samhørighed uden at bringe nogen af dem i fare. Denne strategi kræver forbedringer i Donaus økologiske status sammen med udviklingen af en omfattende plan for bevarelse og genopbygning af de naturlige bestande i Donau.

Det er også en positiv strategi i forhold til forslaget om at forbedre Donaus multikulturelle miljø og kulturelle dialog og beskytte dens kulturelle og historiske arv. Som nævnt i rapporten mener vi ikke, at gennemførelsen af denne strategi må gribe ind i regionale og lokale forvaltningsansvarsområder, men at den i stedet skal baseres på et samarbejde mellem landene og områderne i denne region.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *skriftlig*. – (PL) Strategien for Donauregionen, som vi har udarbejdet, og som vi har haft til afstemning i dag, gør det muligt at fremme et regionalt og grænseoverskridende samarbejde. Donau-bassinet forener aktuelt 10 europæiske lande – Tyskland, Østrig, Slovakiet, Ungarn, Kroatien, Serbien, Bulgarien, Rumænien, Moldova og Ukraine – hvoraf de fleste enten er EU-medlemmer eller stiler efter at blive det. Derfor er Donauregionen en betydningsfuld faktor, der samler forskellige programmer, der er en del af EU's samhørighedspolitik, såvel som programmer for kandidatlande og lande, der er inkluderet i den europæiske naboskabspolitik. Det, som vi har vedtaget i dag, er et udkast til en støtteplan for Donaubassinområdet, men hvorvidt programmet forbliver på papir, eller om modellen udfyldes med et konkret indhold, afhænger af, hvorvidt der findes yderligere midler, der ikke vil påvirke eller reducere den pulje, der er afsat til samhørighedspolitikken i de enkelte lande. Jeg håber, at en sammenhængende strategi for Donauregionen vil bidrage til at øge velstanden, give en bæredygtig og varig udvikling og skabe nye job og sikkerhed i regionen.

Petru Constantin Luhan (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for udarbejdelsen af en udviklingsstrategi for Donau, der vil sætte os i stand til at bede Kommissionen om at udarbejde dette dokument hurtigst muligt under hensyntagen til specifikke høringer med eksperter på området og i de relevante regioner, samtidig med at man identificerer de tilgængelige finansielle ressourcer og inkluderer tredjelande. Denne strategi skal fokusere på aspekter vedrørende miljøbeskyttelse og vandkvalitet, økonomisk potentiale og transeuropæiske transportnet. Beslutningen om en EU-strategi for Donauregionen understreger rollen og betydningen af en

omfattende høring af lokale aktører, som Kommissionen skal organisere, så borgernes interesser kan repræsenteres så loyalt som muligt.

Endvidere fremføres det i beslutningen, at enhver strategi vedrørende makroregioner skal inkorporeres i samhørighedspolitikken, hvilket er den koordinerende politik på EU-plan. Der skal endvidere gennemføres en analyse af den merværdi, der skabes af denne strategi udtrykt i europæisk territorial samhørighed. Efter min mening er det nødvendigt at koordinere strategien for TEN-T (de transeuropæiske transportnet), hvor Donau kommer ind under punkt 18, med den nye territoriale og økonomiske udviklingsstrategi, så udviklingen finder sted på en sammenhængende måde.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) I betragtning af Donauregionens strategiske betydning på grund af dens placering er det meget vigtigt med tættere forbindelser mellem alle landene i denne region – specielt for de lande, der endnu ikke er medlem af EU. Det vil hjælpe integrationen i tilfælde af en fremtidig EU-udvidelse. Således er gennemførelsen af alle de godkendte henstillinger i dette beslutningsforslag afgørende, hvis der skal være en foreslået EU-strategi for Donauregionen ved udgangen af 2010.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Strategien for Donauregionen repræsenterer en fornuftig model for koordinering af EU-foranstaltninger for denne tilgrænsende region. Ud over spørgsmål vedrørende selve floden som f.eks. forbedring af vandkvaliteten og den økologiske situation kan det program, som Kommissionen skal udarbejde, også føre til økonomiske og administrationsrelaterede synergier. Den fremlagte rapport indeholdt nogle gode forslag i denne henseende, og derfor stemte jeg for den.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig*. – (PL) Jeg stemte for en EU-strategi for Donauregionen. Territorial samhørighed er opført i Lissabontraktaten som en af EU's prioriteter. Strategien for Donauregionen vedrører mange støtteområder som f.eks. socialpolitik, kultur og uddannelse, miljøbeskyttelse, infrastruktur og varig økonomisk udvikling. Den store effekt af strategien og dens løsninger på disse områder viser, at der skal udarbejdes og gennemføres regionale strategier. Donauregionen har brug for en strategi samt vores støtte og indsats, fordi denne sag vedrører mange europæiske lande. Seks af dem er EU-medlemsstater, og resten er mulige kandidater. Regionens indflydelse er også vigtig for andre lande, der ikke er direkte knyttet til den.

Tanken om at etablere funktionelle regioner – makroregioner – startede med strategien for Østersøområdet. Donaustrategien har sammen med andre EU-planlagte makroregionale strategier som primært mål at styrke integrationen gennem et samarbejde på regionalt og lokalt plan. Det er utrolig vigtigt, at regeringer, lokale forvaltninger, ngo'er og borgere samarbejder med EU om udviklingen og gennemførelsen af løsninger, der vedtages, fordi de sammen med os udgør EU.

Artur Zasada (PPE), *skriftlig*. – (PL) Man bør støtte ethvert EU-initiativ, der har til formål at koordinere og styrke regionale initiativer, og som bidrager til et øget økonomisk samarbejde, en forbedret transportinfrastruktur og en bedre miljøbeskyttelse. Strategien for Donauregionen bekræfter den stigende betydning af den makroregionale tilgang til EU's regionalpolitik. Takket være det dokument, der er vedtaget i dag, vil man styrke forbindelserne mellem gamle, nye og mulige kommende EU-medlemsstater på den ene side og Centraleuropa og Sortehavsregionen på den anden. Jeg tror, at man i en ikke al for fjern fremtid vil vedtage tanken om en korridor baseret på Oderlinjen. Den vil forbinde Østersøen med Adriaterhavet og løbe fra Sverige gennem Polen, Tjekkiet, Slovakiet og Ungarn til Kroatien.

Formanden. – Det er ikke muligt, hr. Zasada. Jeg har allerede forklaret at det ikke er muligt at afgive stemmeforklaringer til hastebeslutninger. Stemmeforklaringerne må kun angå EU-strategien for Donauregionen. Jeg beklager, men det var ikke min beslutning.

9. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

10. Gennemførelsesforanstaltninger (forretningsordenens artikel 88): se protokollen

11. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

12. Skriftlige erklæringer inkluderet i registret (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

13. Fremsendelse af tekster vedtaget under mødet: se protokollen

14. Datoer for kommende møder: se protokollen

15. Afbrydelse af sessionen

(Mødet hævet kl. 12.45)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 10 af Mairead McGuinness (H-0498/09)

Om: Misvisende erhvervsvejvisere

Hvilket råd vil Rådet give de tusindvis af europæiske borgere, der bliver ofre for misvisende erhvervsvisere såsom European City Guide, der bedriver virksomhed i Spanien?

Kan Rådet forsikre Parlamentet om EU's forpligtelse til at standse misvisende reklamer mellem virksomheder?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2010 i Strasbourg.

Spørgeren kan være helt sikker på, at Rådet er forpligtet til at bekæmpe forbudt praksis i form af vildledende reklame, uanset om der er tale om B2B-transaktioner eller B2C-transaktioner, og at det navnlig vil insistere på, at direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis, der dækker B2C-transaktioner, og direktiv 2006/114/EF om vildledende reklame, der dækker B2B-transaktioner og ville finde anvendelse på de sager, som spørgeren har rejst, gennemføres fuldt ud og håndhæves effektivt. Det er imidlertid de nationale domstoles og myndigheders ansvar at anvende disse bestemmelser strengt og effektivt.

Det tilkommer således ikke Rådet at kommentere påstande om urimelig praksis i enkeltsager.

Endelig henledes spørgerens opmærksomhed endvidere på artikel 9 i direktiv 2006/114/EF, hvori det fastslås, at medlemsstaterne skal meddele Kommissionen alle foranstaltninger, der træffes til gennemførelse af direktivet. Kommissionen har indtil videre ikke påpeget problemer eller mangler i forbindelse med gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne over for Rådet, og Kommissionen har ikke forelagt forslag til yderligere retlige foranstaltninger.

*

* *

Spørgsmål nr. 11 af Silvia-Adriana Țicău (H-0500/09)

Om: Beskyttelse af elektronisk kommunikationsinfrastruktur og personoplysninger

Rådet (transport, telekommunikation og energi) anførte i sine konklusioner fra mødet den 17.-18. december 2009, at det er nødvendigt at udvikle en ny digital dagsorden for EU som opfølgning på i2010-programmet. Rådet for Den Europæiske Union understregede således betydningen af at udvikle løsninger til elektronisk identifikation af brugerne af elektroniske ressourcer og tjenester med henblik på at sikre både beskyttelse af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred.

Rådet bedes oplyse, hvilke foranstaltninger det agter at inddrage i EU's fremtidige digitale dagsorden frem til 2020, og navnlig hvilke foranstaltninger det agter at træffe med henblik på beskyttelse af elektronisk kommunikationsinfrastruktur og udvikling af løsninger til elektronisk identifikation med henblik på at sikre både beskyttelse af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2010 i Strasbourg.

Der gøres allerede meget inden for elektronisk identifikation. Der er blevet iværksat flere nye projekter vedrørende identitetsstyring inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, og der er ligeledes blevet iværksat en række EU-samfinansierede projekter under støtteprogrammet for ikt-politik under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP). Den nyligt vedtagne revision af

rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester styrker også borgernes ret til privatlivets fred.

Spørgerens opmærksomhed henledes ligeledes på det arbejde, der er blevet gjort af Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), som blev oprettet med henblik på at styrke EU's, medlemsstaternes og erhvervslivets evne til at forebygge, behandle og imødegå sikkerhedsproblemer i net og informationssystemer.

Den 18. december 2009 vedtog Rådet konklusioner om post i2010-strategien mod et åbent, grønt og konkurrencedygtigt vidensamfund, hvori det understregede betydningen af at udvikle løsninger vedrørende elektronisk identifikation, der sikrer beskyttelse af data og respekt for borgernes privatliv samt bedre kontrol med deres personlige onlineinformationer. Rådet vedtog desuden en resolution om en samordnet europæisk strategi for net- og informationssikkerhed, hvori det understregede betydningen af en udvidet og helhedsorienteret europæisk strategi for net- og informationssikkerhed.

Rådet opfordrer i sine konklusioner og i resolutionen Kommissionen til at forelægge forslag. Det forventes, at der allerede foreligger en ny digital dagsorden i foråret, og konklusionerne fra december er et bidrag hertil.

Rådet er parat til at arbejde for en styrkelse af netsikkerheden. Den fremtidige udvikling af internettet og nye og attraktive tjenester afhænger i vid udstrækning af disse spørgsmål. Vi vil behandle ethvert nyt forslag fra Kommissionen med stor omhu.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Brian Crowley (H-0502/09)

Om: Fortunaland svindel

Mange investorer fra Irland har mistet betydelige summer i et tvivlsomt investeringsprojekt, der var oprettet af et spansk selskab med sæde i Fuengirola. Hvilke foranstaltninger kan der træffes enten på nationalt plan eller EU-plan for at hjælpe disse investorer, hvoraf mange har mistet et helt livs opsparing, med at få deres investeringer tilbage?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2010 i Strasbourg.

Vi har forståelse for de bekymringer, der er blevet rejst af alle de investorer, der har mistet deres opsparing, og alle de investorer, der har investeret i det pågældende selskab.

Når det er sagt, er det nu op til de relevante kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af denne eller lignende situationer, at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at undersøge forholdene og i sidste ende hjælpe investorer, der har tabt penge.

De spanske myndigheder har rent faktisk indledt strafferetlige undersøgelser på dette område, men det tilkommer ikke Rådet at kommentere disse.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Pat the Cope Gallagher (H-0504/09)

Om: Revidering af EU's Solidaritetsfond

Rådet har haft et forslag om forenkling og forbedring af EU's Solidaritetsfond (2005/0033) stående i venteposition, siden Europa-Parlamentet vedtog det ved sin førstebehandling i 2006. Europa har lidt oftere under voldsomme vejrfænomener i de seneste år. Eksempelvis forårsagede oversvømmelser i Irland for nylig alvorlige skader på mange hjem, virksomheder, landbrug, veje og vandforsyninger. Det er af afgørende betydning, at reformen af EU's Solidaritetsfond opprioriteres.

Hvilke foranstaltninger vil det kommende formandskab træffe for at løse op for situationen i Rådet?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2010 i Strasbourg.

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond blev oprettet efter den ekstraordinære oversvømmelseskatastrofe, der ramte Centraleuropa i sommeren 2002. Den 6. april 2005 forelagde Kommissionen et forslag til revision af forordningen for Rådet, der navnlig indebærer en udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte katastrofer, der ikke er opstået som følge af en naturbestemt begivenhed, nedsættelse af tærsklen for den forvoldte skade som følge af katastrofen og indførelse af et nyt kriterium baseret på politiske overvejelser. I sin udtalelse fra maj 2006 godkendte Parlamentet dette forslag med visse ændringer.

Efter gennemgang og drøftelse af det pågældende forslag konkluderede Rådet ikke desto mindre, at der ikke var tilstrækkelig opbakning til en revision af forordningen som foreslået af Kommissionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Ryszard Czarnecki (H-0507/09)**Om: Ændring af den demografiske struktur i EU's medlemsstater**

Er Rådet opmærksomt på, at der er sket en væsentlig ændring af den demografiske struktur i EU's medlemsstater? Dette forhold er dels forårsaget af den hastige aldring af befolkningen i de 27 medlemsstater, dels en betydelig stigning i indvandringen fra lande uden for Europa.

Har Rådet til hensigt at udarbejde et program med henblik på at formulere en politik for EU om en forøgelse af fødselstallet til fordel for familien og således vende denne tendens?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2010 i Strasbourg.

Den demografiske udfordring er en af EU's største udfordringer på længere sigt. Den hænger ganske rigtigt tæt sammen med familiespørgsmål, som understreget af spørgeren.

Når det er sagt, er medlemsstaterne fortsat ansvarlige for udformningen og gennemførelsen af konkrete nationale familiepolitiske beslutninger. På det socialpolitiske område kan Unionen i henhold til traktaterne støtte og supplere medlemsstaternes aktiviteter "gennem initiativer, der tager sigte på at opnå større viden, udvikle udvekslingen af oplysninger og bedste praksis, fremme nytænkning og vurdere erfaringerne"⁽⁴⁾.

Demografiske og sociale spørgsmål, herunder relevante familiespørgsmål, er imidlertid fortsat på Rådets dagsorden. Den 30. november 2009 godkendte Rådet udtalelser fra Udvalget for Social Beskyttelse og Beskæftigelsesudvalget om EU's dagsorden for tiden efter 2010, hvori det blev understreget, at det fortsat vil være meget vigtigt at forlænge arbejdslivet og fremme en bedre balance mellem arbejde og privatliv⁽⁵⁾ for EU's strategi efter 2010, og at aldring og globalisering fortsat er nogle af de største udfordringer i forbindelse med den europæiske beskæftigelsesstrategi⁽⁶⁾.

Rådet anerkendte desuden i sine konklusioner⁽⁷⁾, "at der på grund af demografiske forandringer forventes et fald i andelen af befolkningen i den erhvervsaktive alder i de kommende årtier, og at Europa vil gå fra at have fire personer i den erhvervsaktive alder til at støtte en ældre person til kun to. I den forbindelse er politikker til fremme af ligestilling og bedre balance mellem arbejdsliv, familieliv og privatliv af central betydning for at nå fælles fastsatte mål for højere beskæftigelsesfrekvens samt for at opfylde målene for økonomisk vækst og social sammenhængskraft i Den Europæiske Union".

(4) Artikel 153, stk. 2, litra a), i TEUF.

(5) Dok. 15859/09.

(6) Dok. 15529/09.

(7) Vedtaget af Rådet (EPSCO) den 30. november 2009, dok. 16214/09.

Endelig anerkender det spanske formandskab i sit program inden for beskæftigelse og sociale anliggender⁽⁸⁾, at demografisk aldring nu ikke længere kun ses som en udfordring i Europa, men også som en mulighed på det socialpolitiske område.

Formandskabet er af den opfattelse, at tiden er moden til, at EU vedtager et initiativ til fremme af aktiv aldring. Det støtter f.eks. Kommissionens forslag om at erklære 2012 det europæiske år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne. Formandskabet afholder derudover en konference om aktiv aldring i La Rioja (29.-30. april 2010).

Det spanske formandskab vil også tilskynde medlemsstaterne til at samarbejde, således at de mere effektivt kan imødegå de store sociale og demografiske ændringer i medlemsstaterne, f.eks. gennem øget udveksling af oplysninger, gensidig læring og bedste praksis. Der vil blive lagt vægt på forskellige initiativer, der skaber bedre balance mellem arbejde og fritid og familieliv, og på at øge beskæftigelsen, især blandt ældre arbejdstagere.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Laima Liucija Andrikiene (H-0002/10)

Om: Gennemførelsen af det spanske formandskabs prioriteter inden for forbindelserne mellem EU og Latinamerika

En af det spanske formandskabs hovedprioriteter er forbindelserne mellem EU og Latinamerika.

Hvad vil det spanske formandskab gerne opnå med hensyn til den internationale handel med Latinamerika?

Vil der blive indgået frihandelsaftaler med lande som Colombia og Peru under det spanske formandskab? Hvad er de største problemer, der stadig mangler at blive løst?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2010 i Strasbourg.

Styrkelsen af forbindelserne mellem EU og Latinamerika er ganske rigtigt en af det spanske formandskabs hovedprioriteter.

I attenmånedersprogrammet⁽⁹⁾ for det spanske formandskab og de kommende belgiske og ungarske formandskaber understregede formandskabstrioen, at der skulle lægges kraftig vægt på at indgå og undertegne associeringsaftalerne med de mellemamerikanske lande og undertegne den multilaterale aftale med Andesfællesskabets lande samt på at genoptage og fremme forhandlingerne om associeringsaftalen med Mercosur.

Med hensyn til forhandlingerne om en associeringsaftale med Mellemamerika pågår der drøftelser med de mellemamerikanske lande, og i henhold til den foreløbige tidsplan skal forhandlingerne genoptages med henblik på en afslutning i april i år. Vi er i denne forbindelse nødt til at afvente udviklingen i Honduras i de kommende måneder efter de seneste begivenheder i landet.

Med hensyn til flerpartshandelsaftalen (frihandelsaftale) med Colombia og Peru er forhandlingerne i en fremskreden fase, og det spanske formandskab vil gøre sit yderste for at afslutte dem i første halvår 2010. Den næste runde finder sted i Lima i denne uge. Der er stadig en række spørgsmål, der skal afklares, såsom handelsanliggender (markedsadgang, oprindelsesregler, spørgsmål vedrørende intellektuel ejendomsret) og indførelsen af de såkaldte "politiske klausuler" (om menneskerettigheder og masseødelæggelsesvåben). Både Colombia og Peru har imidlertid givet udtryk for, at de er rede til at gå på kompromis, og udsigterne til et tilfredsstillende forhandlingsresultat er derfor gode. Hvis der indgås en aftale i den nærmeste fremtid, vil underskrivelsesprocedurerne blive iværksat i tilknytning til topmødet mellem EU og Latinamerika og Caribien i Madrid den 17.-18. maj.

(8) Udarbejdet af tre spanske ministerier, dvs. arbejds- og immigrationsministeriet, sundheds- og socialministeriet og ligestillingsministeriet.

(9) Dok. 16771/09.

Europa-Parlamentets rolle i processen forud for indgåelsen og gennemførelsen af ovennævnte internationale aftaler er fastlagt i Lissabontraktatens nye bestemmelser i overensstemmelse med aftalens retsgrundlag.

Da forhandlingerne med Mercosur blev indstillet i 2004, var den politiske dialog og samarbejdet allerede blevet styrket. EU som helhed og det spanske formandskab i særdeleshed lægger stor vægt på en genoptagelse af forhandlingerne, hvilket kunne ske under de rette omstændigheder. Det er nødvendigt nøje at sikre, at disse omstændigheder er til stede, inden EU træffer beslutning om at genoptage forhandlingerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Georgios Toussas (H-0004/10)

Om: Den Europæiske Unions positive indstilling til forherligelse af nazister

Den 18. december 2009, få timer før den georgiske regering lod et antifascistisk monument sprænge i luften i byen Kutaisi, blev der i FN's generalforsamling forelagt en resolution, der fordømmer forsøg på at retfærdiggøre nazismen, som visse lande i Europa og nogle EU-medlemsstater praktiserer, herunder de baltiske lande m.fl., der ophøjer medlemmer af de fascistiske bander, "Waffen SS", til helte, samtidig med at man ved regeringsafgørelser nedriver og fjerner mindesmærker over den antifascistiske modstand og folkenes sejr. Et overvældende flertal af FN's medlemslande (127) tilsluttede sig resolutionen, mens kun USA stemte imod, støttet af de 27 EU-medlemsstater, der undlod at stemme.

Rådet bedes besvare følgende: Udgør det, at EU afholdt sig fra at stemme om denne resolution, anerkendelse og understøttelse af forherligelsen og rehabiliteringen af de fascistiske bander og de nazistiske krigsforbrydere og kollaboratører i visse af dets medlemsstater samt i andre europæiske lande? Anerkender EU og Rådet nedrivningen af mindesmærker over den antifascistiske sejr i EU-medlemsstater og i andre lande? Er EU's nægtelse af at fordømme forherligelsen af de fascistiske forbrydere imod menneskeheden et led i det historieforværgende forsøg på at sidestille nazismen med kommunismen?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2010 i Strasbourg.

EU har altid givet klart udtryk for sit stærke engagement i den globale bekæmpelse af racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance. Dette blev understreget på ny i det svenske formandskabs erklæring på vegne af EU, hvori det redegjorde for sin afgørelse om at undlade at deltage i afstemningen på FN's 64. Generalforsamlings Tredje Udvalg om resolutionen vedrørende "afvisning af visse former for praksis, der bidrager til at nære nutidige former for racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance"

Som anført i erklæringen gav EU under hele forhandlingsforløbet om teksten udtryk for sin stærke vilje til at finde en løsning, der kunne sikre, at resolutionen ville være et reelt og seriøst svar på nutidige former for racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance.

Desværre blev der imidlertid ikke taget hensyn til en række af de mest alvorlige problemer, som EU og andre delegationer havde givet udtryk for. I lighed med de foregående år blev der anvendt en selektiv tilgang i udkastet, idet man så bort fra disse alvorlige problemer og således rent faktisk afledte opmærksomheden herfra i stedet for at gribe fat om menneskerettighedsproblemerne i forbindelse med racisme og racediskrimination, herunder et af de mest alvorlige problemer, nemlig den genopblussede racistiske og fremmedfjendske vold.

Et særligt beklageligt eksempel på manglerne i teksten er brugen af unøjagtige citater fra dommen afsagt af Nürnbergtribunalet.

Det var ligeledes afgørende, at teksten heller ikke afspejlede den grundlæggende holdning, at bekæmpelsen af racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4 og 5 i den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination og ikke må underminere andre anerkendte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Endelig var resolutionen et forsøg på at underminere FN's særlige rapportørs frihed til at rapportere til Menneskerettighedsrådet og FN's Generalforsamling om alle aspekter af moderne former for racisme, racediskrimination og fremmedhad.

Af alle disse grunde besluttede EU at undlade at deltage i afstemningen.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Charalampos Angourakis (H-0005/10)

Om: Arrestation af Nazarets borgmester

Den 29. december 2009 blev der kastet en granat mod Ramez Jeraisis, Nazarets borgmesters, hjem. Borgmesteren samarbejder med Israels kommunistiske parti i Den Demokratiske Front for Fred og Lighed.

Angrebet falder sammen med årsdagen for det morderiske israelske angreb på Gaza og en skærpelse af den israelske stats aggressivitet, mens antikommunistiske og antidemokratiske angreb bliver stadig mere hyppige. I samme periode er der nedlagt forbud mod offentlige demonstrationer, og Muhammad Barakeh, medlem af Knesset og det israelske kommunistiske partis centralkomite, er blevet forfulgt for sin antikrigsvirksomhed.

Fordømmer Rådet Israels antikommunistiske og antidemokratiske angreb?

Svar

Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke givet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i januar 2010 i Strasbourg.

Tak for spørgsmålet.

Voldelige angreb på borgere, uanset om de er offentligt ansatte eller ej, og uanset deres politiske synspunkter, er kriminelle handlinger, der skal efterforskes og retsforfølges gennem behørig retslige procedurer. Alle politisk motiverede voldelige angreb er desuden uforenelige med EU's grundlæggende demokratiske værdier, især ytringsfriheden og den politiske frihed, ikkeforskelsbehandling og retsstatsprincippet. Det samme gør sig gældende, hvis borgerne forfølges politisk af deres regeringer eller statslige tjenester.

Med hensyn til de hændelser, som spørgeren henviser til, er der ingen tegn på, at de er politisk motiverede, hverken håndgranatangrebet mod borgmesterens hjem i Nazaret, som nu efterforskes strafferetligt af det israelske politi, eller retsforfølgningen af Muhammad Barakeh, medlem af Knesset, der selv har valgt ikke at påberåbe sig parlamentarisk immunitet. EU udsendte en række erklæringer i forbindelse med konflikten i Gaza i starten af 2009, herunder Rådet, der bl.a. understregede, at alle parter skulle respektere menneskerettighederne og overholde den humanitære folkeret.

Jeg vil gerne forsikre spørgeren om, at Rådet lægger særlig vægt på de demokratiske værdier og principper og er parat til at fordømme overtrædelsen heraf i påkommende tilfælde, hvis der er solide beviser.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 18 af Liam Aylward (H-0488/09)

Om: Produktsikkerhed og tilbagekaldelse af produkter

Der blev for nylig påvist problemer vedrørende sikkerheden af visse typer af klapvogne og legetøj, der blev solgt i EU. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre beskyttelse af de europæiske forbrugere og navnlig børnene og undgå, at det stadig hyppigere bliver nødvendigt at tilbagekalde produkter?

Hvad kan Kommissionen gøre for at sikre, at defekte eller usikre produkter tilbagekaldes så effektivt og hurtigt som muligt for ikke at genere forbrugerne mere end nødvendigt?

Svar

Legetøj og børneartikler kan ikke sidestilles med andre forbrugerprodukter. Sikkerhedskrav til legetøj og børneartikler er en af de højeste prioriteter inden for forbrugsvaresikkerhed.

Kommissionen har for nylig iværksat en lang række aktiviteter, der sigter på at øge sikkerhedsniveauet for legetøj og børneartikler i Europa. Kommissionen har fremmet lovgivning og standarder, styrket grænseoverskridende markedsovervågningsaktioner gennem finansiel støtte, samarbejdet med legetøjsindustrien og indledt en dialog med vores internationale partnere.

Det nye direktiv 2009/48/EF⁽¹⁰⁾ om sikkerhedskrav til legetøj blev vedtaget den 18. juni 2009. Takket være vores konstruktive debatter er sikkerhedskravene i direktivet nu blevet styrket, og det kan hurtigt tilpasses nylyt identificerede risici, især kemikalier.

Sikkerheden ved generelle børneprodukter, f.eks. barnevogne eller børnesenge, er reguleret i direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed⁽¹¹⁾. Direktivet pålægger alle virksomheder i forsyningskæden en generel forpligtelse til kun at markedsføre sikre produkter. Der lægges også navnlig vægt på børns sikkerhed i forbindelse med håndhævelsen af denne lovgivning.

Der er en lang række europæiske benchmark. Den relevante standard for sikkerhedskrav til legetøj skal tilpasses det nye direktiv om sikkerhedskrav til legetøj. Der blev for nylig foretaget en vurdering af en række småbørnsartikler, der normalt anvendes til spædbørn og små børn i forbindelse med madning, sovning, badning eller afslapning. På denne baggrund vil Kommissionen meget snart stille krav om vedtagelse af nye europæiske sikkerhedsstandarder for badeartikler som f.eks. badekar eller baderinge til spædbørn og soveprodukter til børn som led i en bredere indsats på dette område.

Kommissionen har siden slutningen af 2008 allokert 0,5 mio. EUR til fremme af en koordineret overvågningsindsats med fokus på legetøj til små børn. Myndighederne i 15 europæiske lande har allerede testet 200 legetøjsprøver for at kontrollere risikoen ved små legetøjsdele (herunder magneter) og tungmetaller. Legetøj, der er i strid med standarderne og farlige, bliver trukket tilbage fra markedet.

Kommissionen har også opfordret legetøjsindustrien til at gøre en større indsats for at sikre, at der udelukkende fremstilles og sælges sikkert legetøj på det europæiske marked. I henhold til to frivillige aftaler med Toy Industries of Europe og repræsentanter for legetøjsforhandlere og importører skal industrien iværksætte en række aktiviteter såsom undervisnings- og videreuddannelsestiltag og udvikling af retningslinjer, som vil gøre det nemmere for virksomhederne at indføre passende sikkerhedskontrolsystemer.

På internationalt plan har samarbejdet med Kina allerede betydet, at flere hundrede stykker farligt legetøj og småbørnsartikler er blevet blokeret ved den kinesiske grænse, og de kinesiske myndigheder har trukket en lang række eksporttilladelser tilbage. Ekspert i legetøjssikkerhed fra EU, Kina samt USA drøfter jævnligt sikkerhedskrav til legetøj, fælles problemer, mulige tiltag og mulighederne for en større indbyrdes overensstemmelse mellem de forskellige krav.

Idet virksomhedslederne har hovedansvaret for deres produkters sikkerhed, bør de altid anlægge en proaktiv tilgang til kortlægningen af potentielle problematiske spørgsmål i produktionsfasen. Der skal indføres passende procedurer for en hurtig og målrettet tilbagekaldelse i tilfælde af problemer. Mange virksomheder tager det ansvar, de pålægges i medfør af produktsikkerhedslovgivningen, alvorligt og griber hurtigt ind. Da visse aktører imidlertid ikke er i stand til at sikre en passende risikostyring, bør de nationale retshåndhævende myndigheder have de nødvendige ressourcer til at overvåge deres tiltag og pålægge yderligere restriktive foranstaltninger, hvis de vurderer, at de frivillige foranstaltninger træffes for sent eller er utilstrækkelige til at imødegå alle risici. Derfor glæder Kommissionen sig meget over IMCO-udvalgets store interesse for og ledende rolle i debatten om en styrkelse af forbrugersikkerheden gennem øget markedsovervågning.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj, EUT L 170 af 30.6.2009.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed, EFT L 11 af 15.1.2002.

Spørgsmål nr. 20 af Silvia-Adriana Țicău (H-0501/09)**Om: Den europæiske ramme for elektronisk fakturering (e-fakturering)**

I 2007 samarbejdede Kommissionen med en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for pengeinstitutterne, erhvervslivet og standardiseringsinstitutterne med henblik på at udpege eksisterende barrierer og at definere en europæisk ramme for overgang til brug af elektronisk fakturering.

I 2008 oprettede Kommissionen en taskforce med mandat til at definere en europæisk ramme for elektronisk fakturering inden udgangen af 2009. I betragtning af de fordele, som en sådan europæisk ramme vil give både virksomheder og offentlige finans- og skatteadministrationer, bedes Kommissionen oplyse, hvad resultatet er af det arbejde, som er udført af denne ekspertgruppe, der i 2008 fik til opgave at udvikle en sådan ramme. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på udvikling og gennemførelse af en europæisk ramme for elektronisk fakturering (e-fakturering), og hvad er tidsplanen for deres gennemførelse?

Svar

I forhold til papirfakturaer frembyder elektroniske fakturaer betydelige økonomiske fordele for virksomheder i alle størrelser. De fleste af de muligheder, der ligger i e-fakturering, er imidlertid endnu ikke blevet udnyttet, især ikke af SMV'er, idet der fortsat er lovgivningsmæssige og tekniske hindringer for en fuld implementering. Kommissionen nedsatte i slutningen af 2007 en uafhængig ekspertgruppe, der skulle udarbejde en europæisk ramme for e-fakturering for at fremme udbuddet af e-faktureringstjenester på en åben og interoperabel måde i hele Europa.

Ekspertgruppen har afsluttet sit arbejde og vedtog i november 2009 sin endelige rapport, der omfatter den foreslåede ramme. Ekspertgruppen udpegede følgende centrale barrierer for udbredelsen af e-fakturering: uoverensstemmende lovkrav til elektroniske fakturaer i EU-medlemsstaterne, navnlig hvad angår skattemyndighedernes accept af e-fakturaer af momshensyn, utilstrækkelig teknisk interoperabilitet mellem eksisterende e-faktureringssystemer og manglende harmonisering af indholdet af e-fakturaer. For at imødegå disse problemer omfatter den foreslåede ramme en adfærdskodeks til sikring af juridisk og skattemæssig overensstemmelse, der er tilpasset Kommissionens forslag til ændring af momsdirektivet. Rammen indeholder desuden en række anbefalinger om interoperabilitet og vejledning vedrørende indholdsstandarder. Rammen er baseret på en række virksomhedskrav med særlig fokus på SMV'er.

Kommissionen har offentliggjort ekspertgruppens rapport på Europa-webstedet, og dens anbefalinger er i øjeblikket genstand for en offentlig høring, der er åben for alle berørte parter indtil udgangen af februar 2010⁽¹²⁾. Resultaterne af den offentlige høring og ekspertgruppens anbefalinger vil også blive drøftet på en konference på højt niveau om e-fakturering, der i øjeblikket planlægges afholdt i april 2010 under det spanske formandskab.

Kommissionen vil på grundlag af ekspertgruppens rapport og den offentlige høring vurdere, om der er behov for yderligere initiativer, navnlig for at fjerne hindringer på EU-plan, med henblik på at opnå de konkurrencemæssige fordele ved at overgå til e-fakturering i hele EU. På grundlag af resultaterne af denne vurdering vil Kommissionen senest i efteråret 2010 overveje, hvilke yderligere skridt der bør tages for at fremme udbredelsen af e-fakturering. Desuden gør Kommissionen opmærksom på sit forslag til ændring af momsdirektivet, navnlig forslaget om accept af elektronisk fakturering, som medlovgiverne drøfter i øjeblikket.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Bernd Posselt (H-0480/09)**Om: Fokus på erhvervsuddannelse og faglig udveksling**

Hvad gør Kommissionen for at øge fokus på den erhvervsfaglige uddannelse i forhold til den akademiske uddannelse i EU, og hvilke fremtidsperspektiver findes der for den grænseoverskridende udveksling af unge på erhvervsuddannelsesområdet?

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemshortdetail.cfm?item_id=3875&lang=en

Svar

Kommissionen fremmer deltagelsen i både almen og erhvervsfaglig uddannelse, navnlig under hensyntagen til det stigende uddannelsesbehov i samfundet som følge af krisen og befolkningens aldring.

Kommissionen har sammen med medlemsstaterne arbejdet hårdt på at forbedre erhvervsuddannelsernes kvalitet og tiltrækningskraft inden for rammerne af den såkaldte Københavnsproces.

En central del af processen er udviklingen af fælles europæiske rammer og redskaber med henblik på at øge den gensidige tillid, gennemsækeligheden og anerkendelsen af kvaliteten af kvalifikationer og således fremme de studerendes mobilitet mellem lande og uddannelsessystemer.

De vigtigste redskaber er den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF), http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc46_en.htm, det europæiske meritoverførselssystem for EUD (ECVET) og den europæiske referenceramme for kvalitetssikring for EUD (EQARF).

http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc82_en.htm -programmet (LdV-programmet) under programmet for livslang læring 2007-2013 yder et væsentligt økonomisk bidrag til gennemførelsen af EUD-politikkerne samt til de studerendes og lærernes grænseoverskridende mobilitet på erhvervsuddannelsesområdet. I 2008 fik i alt 67 740 personer mulighed for at gennemføre en mobilitetsperiode gennem LdV-programmet. Da de kun udgør omkring 1 % af den samlede målgruppe, skal de nationale, regionale eller lokale aktører og interessenter imidlertid også bakke kraftigt op om målet, således at mobilitet bliver normen snarere end undtagelsen. Kommissionen overvejer inden for rammerne af EU 2020-initiativet et nyt ambitiøst initiativ "Unge på vej", som skal sætte skub i unges læringsmobilitet på alle uddannelsesniveauer.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Nikolaos Chountis (H-0482/09)**Om: Manipulation med fodboldkampe, et dårligt eksempel for ungdommen**

En rapport fra "Union of European Football Associations" (UEFA) har afsløret en skandale med manipulerede fodboldkampe i sidste års spillesæson. Det er klart, at sådanne hændelser giver et negativt eksempel for ungdommen, idet de forvansker meningen med sporten, som går tabt på grund af de enorme beløb, der er på spil i de forskellige væddemål.

Under henvisning til artikel 165, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, hvori det hedder: "Målene for Unionens indsats er: (...) at udvikle sportens europæiske dimension ved at fremme retfærdighed og åbenhed i sportskonkurrencer og samarbejde mellem de organisationer og myndigheder, der har ansvar for sport, samt ved at beskytte sportsudøvernes, især de yngstes, fysiske og moralske integritet", bedes Kommissionen besvare følgende:

Har Kommissionen undersøgt sagen, og hvad er dens kommentarer? Hvilke foranstaltninger mener Kommissionen, at UEFA vil være nødt til at træffe over for de forbund, hold, fodboldmanagere og spillere, der har del i skandalen? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i betragtning af de kæmpebeløb, der hvert år sættes på højkant ved lovlige eller ulovlige væddemål, og som udgør en konstant tilskyndelse til at fuske med sportsbegivenheder?

Svar

Manipulation af kampe underminerer sportens sociale og uddannende funktion. Den forvansker meningen med sport på professionelt niveau og på græsrodsniveau, idet den udgør en direkte trussel mod sportskonkurrencernes integritet. Manipulation af kampe er ofte knyttet til ulovlig spillevirksomhed og korruption, og der står ofte internationale kriminelle netværk bag.

I lyset af sportens verdensomspændende popularitet og sportsbegivenhedernes og spilleaktiviteternes grænseoverskridende karakter rækker problemet ofte ud over de nationale myndigheders kompetenceområde. I overensstemmelse med artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det hedder, at målene for Unionens indsats er at fremme retfærdighed i sportskonkurrencer og samarbejde mellem de organisationer og myndigheder, der har ansvar for sport, og opfordringer fra aktører inden for idrættens verden vil Kommissionen behandle spørgsmålet om manipulation af kampe, idet der er risiko for, at den underminerer sportens værdi i Europa.

Kommissionen har i denne forbindelse henvendt sig til UEFA vedrørende den nylige skandale med manipulerede fodboldkampe, som de tyske myndigheder er i gang med at undersøge. Kommissionen har tilbudt at hjælpe UEFA med at øge kendskabet til problemer i forbindelse med manipulation af kampe på EU-plan

Med hensyn til ulovlig spillevirksomhed har Kommissionen ikke kendskab til påstande rettet mod hæderlige europæiske operatører om manipulation af fodboldkampe. Kommissionens tjenestegrene overvåger som led i tilsynet med det indre marked for lovlige grænseoverskridende sportsvæddemålstjenester en række af medlemsstaternes tilsynsorganer, der arbejder tæt sammen med udbydere af lovlige online sportsvæddemålstjenester med henblik på at afsløre ulovlige aktiviteter. Bookmakerne har desuden selv indført selvregulerende varslingssystemer i samarbejde med en række sportsforbund med henblik på at afsløre ulovlige aktiviteter i forbindelse med de enkelte sportsbegivenheder med det formål at tiltrække kunder.

Med hensyn til korruption generelt er Kommissionen i færd med at indføre en mekanisme til overvågning af medlemsstaternes bestræbelser på at bekæmpe korruption i den offentlige og i den private sektor.

Kommissionen vil støtte sportssammenslutningerne og andre relevante aktører (f.eks. bookmakere og medier) i deres bestræbelser på at dæmme op for manipulation af kampe på europæisk plan. Kommissionen støtter i denne forbindelse alle former for partnerskaber, hvor aktører inden for idrættens verden samarbejder med bookmakere om at udvikle systemer for tidlig varsling til forebyggelse af svig og skandaler med manipulerede kampe i idrættens verden. De er eksempler på god forvaltning på området for sportsvæddemål.

Kommissionen vil også støtte et samarbejde mellem den private og offentlige sektor med henblik på at finde frem til, hvordan man mest effektivt kan imødegå manipulation af kampe og andre former for korruption og økonomisk kriminalitet inden for europæisk sport.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Ernst Strasser (H-0497/09)

Om: Planlagte foranstaltninger inden for EU's nye kompetence på idrætsområdet

Med Lissabontraktatens ikrafttræden omfattes idrætsområdet af EU's kompetencer.

Hvilke foranstaltninger til støtte, koordinering eller supplering af medlemsstaternes foranstaltninger på dette område påtænker Kommissionen at vedtage i løbet af de næste 12 måneder?

Svar

Med hensyn til gennemførelsen af de nye bestemmelser på idrætsområdet er det Kommissionens opgave at foreslå passende foranstaltninger, der gør det muligt at nå målene i traktaten. Kommissionens ledende princip vil være at sikre, at alle foreslåede foranstaltninger tilfører europæisk merværdi. Den nye Kommissionen vil træffe afgørelse om mere konkrete individuelle foranstaltninger.

Inden udarbejdelsen af forslagene vil Kommissionen sandsynligvis afholde en bred offentlig høring i første halvdel af 2010, herunder en fokuseret debat med medlemsstaterne og sportssammenslutningerne. Det kan forventes, at de kommende forslag vil afspejle resultaterne af denne høring og debat, og de vil endvidere være baseret på erfaringerne med gennemførelsen af hvidbogen om idræt fra 2007⁽¹³⁾ om samfundsmæssige, økonomiske og forvaltningsmæssige spørgsmål. Kommissionens forslag til EU-foranstaltninger vil således helt sikkert bl.a. sigte på at fremme god forvaltning og sportens sociale, sundhedsmæssige og uddannende funktion.

Gennemførelsen af Europa-Parlamentets forslag til forberedende foranstaltninger på idrætsområdet i 2009 og 2010 sikrer allerede støtte fra EU-budgettet til aktiviteter med inddragelse af flere aktører på områder som sundhed, uddannelse, lige muligheder, antidoping og frivilligt arbejde og vil helt sikkert gøre det nemmere for Kommissionen at foreslå relevante emner for sportsprogrammet.

Kommissionen vil arbejde tæt sammen med Parlamentet og Rådet for at sikre en sammenhængende gennemførelse af disse nye kompetencer.

(13) KOM(2007)0391.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Morten Messerschmidt (H-0474/09)**Om: Tyrkiets trusler om indrejseforbud for Geert Wilders**

Den tyrkiske regering truer med at afvise en hel delegation af hollandske parlamentarikere, såfremt Frihedspartiets Geert Wilders deltager i besøget, der skal finde sted i januar 2010.

Tyrkiets trusler synes efter spørgerens opfattelse groteske i betragtning af, at den hollandske delegation besøger et land, der søger om optagelse i EU, og som dermed må forventes at have en grundlæggende forståelse for værdier som demokrati og ytringsfrihed.

Ikke desto mindre er det Tyrkiets udenrigsminister, der tilhører det islamistisk orienterede regeringsparti, som er ophavsmænd til truslen.

Mener Kommissionen, at den tyrkiske regerings trusler om at nægte en folkevalgt hollandsk politiker indrejse i Tyrkiet er udtryk for den oplyste og demokratiske tankegang, som må forudsættes at være en af grundpillerne for et lands optagelse i EU, og finder Kommissionen endvidere, at dette stemmer overens med Københavnskriteriernes krav om demokrati, retssamfund samt menneskerettigheder?

Der henvises til artiklen "Tyrkiet truer Wilders med indrejseforbud" i Jyllands-Posten den 26.11.2009.

Svar

I december 2009 aflyste en delegation af parlamentarikere fra det nederlandske parlaments underhus et planlagt besøg i Tyrkiet.

Aflysningen blev begrundet med udtalelsen fra en tyrkisk regeringstalsmand om Geert Wilders' planlagte deltagelse. Geert Wilders er medlem af det nederlandske parlaments underhus. Delegationen konkluderede på baggrund af denne udtalelse, at de ikke ville blive modtaget af den tyrkiske regering.

Formanden for Den Store Tyrkiske Nationalforsamlings EU-harmoniseringsudvalg udtalte efterfølgende, at de tyrkiske parlamentarikere beklagede aflysningen af besøget.

Kommissionen er ikke bekendt med, at Tyrkiet havde til hensigt at nægte medlemmer af det nederlandske parlament adgang til sit territorium.

Kommissionen kan desuden ikke se nogen sammenhæng mellem den pågældende aflysning og Københavnskriterierne.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Jim Higgins (H-0475/09)**Om: Tværeuropæisk uddannelses- og støttenetværk for ledige, nyuddannede akademikere**

Har Kommissionen i betragtning af det chokerende store antal ledige, nyuddannede akademikere (i hele Europa) overvejet et tværeuropæisk uddannelses- og støttenetværk for sådanne akademikere? En sådan ordning ville have mange fordele: Nyuddannede akademikere ville få lejlighed til at erhverve afgørende arbejds erfaring, vil kunne tilpasse deres kundskaber til at opfylde det praktiske arbejdslivs krav, vil kunne modvirke hjerneflugt og bidrage til samfundet, samtidig med at de bruger deres uddannelse.

Svar

Kommissionen har prioriteret bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed inden for rammerne af Lissabonstrategien og den europæiske beskæftigelsesstrategi, længe før krisen satte ind. Kommissionen har identificeret de vigtigste udfordringer i samarbejde med medlemsstaterne, der forpligtede sig til at gøre en større indsats for at fremme integrationen af unge på arbejdsmarkedet som led i den europæiske ungdomspagt i 2005. Der skal i denne forbindelse lægges særlig vægt på at lette overgangen fra uddannelse til arbejdsmarkedet, f.eks. gennem en styrkelse af forbindelserne mellem uddannelsessystemerne og arbejdsmarkedet, og at udvikle praktisk uddannelse i virksomhederne ("praktikophold").

Allerede før krisen havde mange unge akademikere vanskeligt ved at komme ind på arbejdsmarkedet, også selv om medlemsstaterne allerede var begyndt at træffe foranstaltninger på dette område. I kølvandet på krisen er arbejdsløsheden blandt unge steget dramatisk og mere end for andre grupper på arbejdsmarkedet.

I forbindelse med fastlæggelsen af EU's vigtigste politiske dagsorden for fremtiden ("EU 2020") bør der lægges særlig vægt på at fremme unges adgang til arbejdsmarkedet og skabelse af nye arbejdspladser. Der skal desuden indføres bedre mekanismer, der sikrer en effektiv gennemførelse af de forskellige politikker. Kommissionen identificerede en række hovedindsatsområder i høringsdokumentet om EU 2020-strategien af 24. november 2009, herunder fremme af tilegnelsen af nye færdigheder, fremme af kreativitet og innovation og udvikling af iværksætterånd. EU 2020-strategien vil også tage afsæt i EU's politiske samarbejde inden for uddannelse og ungdomspolitik gennem arbejdsprogrammet "uddannelse 2020" og de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018).

EU har udviklet en række værktøjer til støtte for unge jobsøgende, herunder under EURES-initiativet. EURES-webportalen indeholder en sektion om jobmuligheder for kandidater⁽¹⁴⁾. Medlemsstaterne kan desuden søge støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF) i forbindelse med gennemførelsen af reformer af deres almene og erhvervsfaglige undervisningssystemer. Der er blevet afsat 9,4 mio. EUR for perioden 2007-2013 med henblik på at fremme udviklingen af systemer for livslang læring og yderligere 12,4 mia. EUR med henblik på at øge deltagelsen i almen og erhvervsfaglig uddannelse gennem hele livet.

I forbindelse med Kommissionens initiativ, der har til formål at udvikle og styrke dialogen og samarbejdet mellem de videregående uddannelsesinstitutioner og erhvervslivet (KOM(2009)0158: Et nyt partnerskab til modernisering af universiteterne: EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet), afholder Kommissionen i samarbejde med det tjekkiske ministerium for uddannelse, ungdom og sport og Masaryk Universitet et tematisk forum i Brno den 2.-3. februar 2010, hvor parterne vil fremlægge og drøfte en række eksisterende og potentielle foranstaltninger iværksat i et samarbejde mellem videregående uddannelsesinstitutioner, virksomheder og offentlige myndigheder som et svar på den aktuelle krise.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Sławomir Witold Nitras (H-0483/09)

Om: Strategien for samarbejde om forsyningssikkerhed og solidaritet på energiområdet inden for rammerne af Lissabontraktaten

Lissabontraktaten, der har været i kraft siden den 1. december 2009, er den første traktat, der omhandler og fastlægger en fælles politik for forsyningssikkerhed og solidaritet på energiområdet. Derfor ville det være ønskværdigt, om Kommissionen redegjorde for sin strategi og sine visioner for denne politik på baggrund af den nye traktat.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at beskytte medlemsstaterne mod en eventuel afbrydelse af gasforsyningen fra tredjelande? Hvordan ser tidsplanen ud for investeringer i den energiinfrastruktur, som spiller en central rolle i sikkerhedsstrategien? Råder Kommissionen over en plan for udvikling af denne infrastruktur både mod både nord og mod syd?

Svar

EU's hidtidige energipolitik er baseret på en række forskellige artikler i traktaterne. Lissabontraktaten tilvejebringer for første gang et sammenhængende grundlag for videreudviklingen af EU's energipolitik. Energiforsyningssikkerhed er klart angivet som et af målene, og politikken skal udvikles og gennemføres i en ånd af solidaritet.

Tilgangen til energisikkerhed i den anden strategiske energiredagørelse er blevet godkendt af medlemsstaterne. Den mindskede sårbarhed over for afbrydelser af gasforsyningen som følge af samarbejdet og videreudviklingen af samkøringslinjerne i Europa vil medvirke til at øge EU's indflydelse på eksterne energianlægg. Samarbejdet i Europa er primært baseret på et velfungerende indre energimarked med fælles standarder og tilstrækkelig infrastruktur, jf. forslaget til forordning om gasforsyningssikkerhed. De medlemsstater og virksomheder, der kan blive berørt af en eventuel krise, skal i god tid forinden forpligte sig til at udvise solidaritet. Medlemsstaterne skal således indlede et samarbejde omkring risikovurderinger og forebyggende foranstaltninger, herunder infrastrukturudvikling og beredskabsplaner. Det regionale

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?lang=da&acro=job&catId=7576&parentId=52>

samarbejde er af særlig betydning for krisestyringen. Kommissionens rolle vil hovedsagelig bestå i at hjælpe og koordinere. Den kan vurdere situationen, erklære en nødsituation på EU-niveau, hurtigt implementere overvågningstaskforcen, indkalde gaskoordinationsgruppen, aktivere civilbeskyttelsesordningen, og – hvilket er afgørende – mægle mellem tredjelande. Kommissionen håber, at der hurtigst muligt skabes enighed om forslaget til forordning.

Investeringer i energiinfrastrukturer er nødvendige, navnlig for at sikre forsyningssikkerheden. Bestemmelserne i den tredje pakke om det indre energimarked har allerede forbedret infrastrukturplanlægningen i Europa, herunder energiforsyningssikkerheden. I forslaget til forordning om gasforsyningssikkerhed fastsættes en infrastrukturstandard, og i det europæiske genopretningsprogram for energiområdet er der afsat midler til energiinfrastrukturprojekter, herunder omkring 1,44 mia. EUR til gassammenkoblinger, terminaler for flydende naturgas (LNG), lagring og opfyldelse af kravet om, at gassen skal kunne strømme tilbage. Programmet for transeuropæiske net på energiområdet vil blive gennemgået i 2010 for at sikre, at der er tilstrækkelig fokus på EU's energiinfrastruktur med henblik på at imødegå det indre markeds behov og forbedre forsyningssikkerheden.

Nord-syd-sammenkoblinger i Central- og Østeuropa blev identificeret som en energisikkerhedsmæssig prioritet i den anden strategiske energireddegørelse. Der træffes en række tiltag på dette område, herunder inden for rammerne af energifællesskabstraktaten. Der er også fokus på nord-syd-sammenkoblinger i handlingsplanen for sammenkobling af det baltiske energimarked (Baltic Energy Market Interconnection Plan), som de berørte medlemsstater er nået til enighed om og gennemfører i øjeblikket.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Erminia Mazzoni (H-0484/09)

Om: Indførelse af skattelettelser for at hjælpe med udviklingen af visse økonomiske områder

Der henvises til EF-traktatens artikel 87, stk. 1 og stk. 3, litra e)⁽¹⁵⁾, der henvises til punkt 37 i Europa-Parlamentets beslutning 2005/2165(INI)⁽¹⁶⁾, der henvises til Domstolens dom i sag C-88/03⁽¹⁷⁾, agter Kommissionen en gang for alle at opgive dens ufleksible synspunkt, hvorefter regionale og lokale skattelettelser er uforenelige med Fællesskabets forbud mod statsstøtte, især for så vidt angår ordninger for at fastlægge regional selektivitet og tillade skattelettelser, når disse er beregnet til at hjælpe med udviklingen af visse økonomiske aktiviteter eller områder?

Mener Kommissionen, at denne ændring i fortolkningen kunne gennemføres ved i forordning (EF) nr. 1083/2006⁽¹⁸⁾ at medtage en bestemmelse om, at skattelettelser bør anses for at være i overensstemmelse med reglerne om ligevægten på markedet?

Svar

Kommissionen henleder spørgerens opmærksomhed på, at i henhold til artikel 107, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), tidligere EF-traktatens artikel 87, kan Kommissionen erklære "støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse" samt "støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse" forenelige med det indre marked.

⁽¹⁵⁾ "Som forenelige med Fællesmarkedet kan betragtes: e) andre former for støtte, hvor Rådet på forslag af Kommissionen træffer beslutning med kvalificeret flertal."

⁽¹⁶⁾ "Europa-Parlamentet (...) støtter en mere effektiv tilgang til tildeling af regionalstøtte med fokus på investeringer i infrastruktur og horisontal støtte i ugunstigt stillede eller de mindst udviklede regioner i EU, herunder indførelse af fordelagtige skattemæssige vilkår for overgangsperioder på højst fem år."

⁽¹⁷⁾ "en regional eller lokal myndighed fastlægger under udøvelsen af tilstrækkelig selvstændige beføjelser i forhold til den centrale magt, en skatteprocent, der er lavere end den nationale sats, og som kun gælder for virksomheder, der er til stede på området inden for dens kompetence (...). De juridiske rammer, der passer til at bestemme selektiviteten af en skattemæssig foranstaltning, kan være begrænset til det pågældende geografiske område, hvor den lokale myndighed, især på grund af dens status og beføjelser, indtager en grundlæggende rolle i fastsættelsen af det politiske og økonomiske klima, hvori virksomhederne, der befinder sig på området inden for dens kompetence, arbejder."

⁽¹⁸⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

I overensstemmelse med retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte 2007-2013 har Kommissionen i denne forbindelse allerede godkendt det regionale støttekort, hvori det anføres, hvilke regioner, der rent faktisk er berettiget til regionalstøtte i henhold til artikel 107, stk. 3, i TEUF⁽¹⁹⁾.

Med hensyn til spørgsmål om, hvorvidt Kommissionen agter "en gang for alle at opgive dens ufleksible synspunkt, hvorefter regionale og lokale skattelettelser er uforenelige med Fællesskabets forbud mod statsstøtte, især for så vidt angår ordninger for at fastlægge regional selektivitet", vil Kommissionen gerne gøre opmærksom på, at i henhold til den seneste retspraksis i sagerne vedrørende Azorerne⁽²⁰⁾ og Baskerlandet⁽²¹⁾ anses en region i forbindelse med statsstøttereglerne for at være "selvstyrende", når alle tre kriterier vedrørende et institutionelt, proceduremæssigt og økonomisk selvstyre er opfyldt. Som fastlagt i retspraksis kan regioner, der anses for at være selvstyrende i henhold til den nævnte retspraksis, desuden vedtage generelle skatteforanstaltninger uden således at overtræde statsstøttereglerne. Det er endnu ikke blevet fastlagt, hvorvidt og i givet fald hvilke regioner, der opfylder kriterierne vedrørende et institutionelt, proceduremæssigt og økonomisk selvstyre.

Når det er sagt, vil Kommissionen gerne understrege, at eventuelle særlige skattemæssige regler, der kun gælder for nogle regioner, formentlig vil være at betragte som statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.

På den anden side udgør artikel 107, stk. 3, litra e), i TEUF, som spørgeren henviste til, efter Kommissionens opfattelse ikke et særligt retsgrundlag for fremme af regionaludvikling. Kommissionen er tværtimod af den opfattelse, at der allerede er blevet iværksat de nødvendige foranstaltninger under hensyntagen til behovene i mindre udviklede områder, eller at de kan iværksættes på grundlag af eksisterende gruppefritagelsesforordninger for statsstøtte eller anmeldes på grundlag af artikel 108, stk. 1, i TEUF (tidligere EF-traktatens artikel 88) og vurderes på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra a) eller c), i TEUF.

Hvad angår Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006⁽²²⁾, fastslås det i artikel 54, stk. 4, at i forbindelse med statsstøtte til erhvervsvirksomheder som omhandlet i artikel 107 i TEUF skal den offentlige støtte, der ydes under operationelle programmer, overholde lofterne for statsstøtte. Forvaltningsmyndigheden skal således sikre, at enhver skattemæssig foranstaltning, der formentlig vil være at betragte som statsstøtte, er forenelig med statsstøttereglerne i henhold til artikel 107 i TEUF. Kommissionen gør spørgeren opmærksom på, at formålet med Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006⁽²³⁾ er at fastsætte generelle bestemmelser om strukturfondene og ikke at fastslå foreneligheden af statsstøtteforanstaltninger.

*

* *

Spørgsmål nr. 28 af Struan Stevenson (H-0485/09)

Om: Undtagelse for Shetlandsøerne fra kravet om elektronisk identifikation af får og geder

Som en fjerntliggende øgruppe med en befolkning på blot 22 000 har Shetlandsøerne kun ét indførelsessted, og for øjeblikket undersøges alle får og geder, der ankommer til øerne, af en dyrlæge, der registrerer deres identitet og tager blodprøver. Således er Shetlandsøerne allerede godt rustet til hurtigt og effektivt at spore dyrenes bevægelser, hvorfor registrering af hvert enkelt fårs bevægelser ved hjælp af elektronisk identifikation ville lægge en tung byrde på producenterne uden at være forbundet med ekstra fordele for sygdomskontrol i Det Forenede Kongerige eller EU. Indførelse af elektronisk identifikation vil kun tjene til at tvinge Shetlandsøernes få tilbageblevne fåreavlere til at opgive deres virksomhed, da mange af dem holder deres flokke på de mest fjerntliggende steder og derfor vil pådrage sig de største tilpasningsudgifter.

⁽¹⁹⁾ For Italien, se Kommissionens afgørelse af 28. november 2007, sag N 324/2007.

⁽²⁰⁾ Se Domstolens dom af 6. september 2006, sag C-88/03, Portugal mod Kommissionen.

⁽²¹⁾ Se Domstolens dom af 11. september 2008 i de forenede sager C-428/06-C-434/06, Unión General de Trabajadores de la Rioja.

⁽²²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006.

⁽²³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999, EUT L 210 af 31.7.2006.

Vil Kommissionen derfor i betragtning af disse fyldestgørende dyresundhedsmæssige ordninger for så vidt angår sporbarhed og sygdomskontrol samt Shetlandsøernes isolerede beliggenhed gå med til at undtage denne øgruppe fra forordningen om elektronisk identifikation af får og geder?

Svar

Ved forordning (EF) nr. 21/2004⁽²⁴⁾ indførtes princippet om sporbarhed for de enkelte får og geder på grundlag af en gradvis tilgang. Kommissionen har imidlertid allerede indført en række foranstaltninger via udvalgsproceduren for yderligere at lette en gnidningsløs gennemførelse af kravene vedrørende elektronisk identifikation, der gælder for dyr født efter den 31. december 2009.

De foranstaltninger, som Kommissionen vedtog i august 2009, vil navnlig helt klart mindske omkostningerne, især for avlere med små besætninger. Det er nu muligt at aflæse dyrene ved de kritiske kontrolsteder (f.eks. markedet, slagteriet eller opsamlingscentret) i stedet for på den bedrift, hvor de kommer fra. Denne seneste ændring blev navnlig hilst velkommen af fåresektoren i Det Forenede Kongerige.

De nuværende regler giver imidlertid ikke Kommissionen mulighed for at indrømme undtagelser fra de grundlæggende bestemmelser i forordningen i lighed med dem, der kræves af spørgeren.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Georgios Papanikolaou (H-0490/09)

Om: Sprogkursusprogrammer for indvandrere

Den tid, der tager for indvandrere at tilpasse sig og blive integreret i et samfund, afhænger i høj grad af, om de får lært det sprog, der tales i det land, hvor de har taget ophold. Kendskab til sproget er et nødvendigt redskab for indvanderes integration i arbejdslivet og samfundet, bidrager til at mindske marginalisering og fremmedgørelse og kan vise sig at være gavnligt for såvel indvanderne som værtslandene.

Råder EU-medlemsstaterne over passende programmer, der giver indvanderne mulighed for at lære værtslandenes sprog? Hvis ja, hvilke af disse sprogprogrammer finansieres af EU? Hvilke oplysninger råder Kommissionen over med hensyn til gennemførelsen af sådanne programmer i Grækenland?

Råder den over kvantitative oplysninger om den slags programmer, såsom antallet af indvandrere, der nyder godt af dem, samt deres effektivitet?

Mener Kommissionen, at den slags bestræbelser bør intensiveres? Hvis ja, hvordan?

Svar

I henhold til artikel 165 i TEUF har medlemsstaterne det fulde ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed. Nationale programmer for indvandrere henhører under de nationale myndigheder, og anmodning om oplysninger om disse programmer skal rettes til de nationale myndigheder⁽²⁵⁾.

Det fremgår af oplysninger indsamlet af Eurydice, at uddannelsessystemerne i alle medlemsstaterne omfatter sprogstøtte til elever med indvandrerbaggrund⁽²⁶⁾. I to tredjedele af de nationale rapporter fra 2009 om gennemførelsen af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010⁽²⁷⁾ refereres endvidere

(24) Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF, EUT L 5 af 9.1.2004.

(25) En række oplysninger vedrørende disse spørgsmål fremgår af følgende Eurydice-undersøgelser:

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/095EN.pdf

http://eacea.ec.europa.eu/ressources/eurydice/pdf/044DN/044_EL_EN.pdf

(26) http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/105EN.pdf

(27) Udkast til Rådets og Kommissionens fælles situationsrapport 2010 om gennemførelsen af "arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010". KOM(2009)0640; SEK(2009)1598.

til specifikke foranstaltninger til støtte for sproglig udvikling for børn og unge med indvandrerbaggrund, og i 12 nationale rapporter refereres til obligatoriske sprogkurser for voksne indvandrere

På uddannelsesområdet er det EU's opgave at bidrage til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats. Det overordnede mål for programmet for livslang læring (2007-2013) er at fremme sprogindlæring og sproglig mangfoldighed. Selv om næsten alle personer og organer på uddannelsesområdet har adgang til programmet for livslang læring, fastsætter de enkelte lande, der deltager i programmet, betingelserne for de pågældende landes ikkestatsborgeres deltagelse i nationale aktioner og projekter. Der kan i øjeblikket ydes støtte til følgende sprogindlæringsrelaterede aktiviteter under programmet for livslang læring, enten som en del af et projekt eller som hovedtema: partnerskaber mellem skoler og regioner (underprogrammet Comenius) eller mellem voksenuddannelsesinstitutioner (underprogrammet Grundtvig); assistentophold for lærerkandidater og efter- og videreuddannelse for lærere (Comenius); sproglig forberedelse til mobilitet i Europa (Erasmus og Leonardo); praktikophold for studerende (Erasmus); sprogundervisning for voksne – workshops (Grundtvig); multilaterale projekter, netværk og konferencer (Comenius, Erasmus, Leonardo, Grundtvig og nøgleaktiviteten vedrørende sprog).

Kommissionen har også tidligere støttet voksne indvandreres tilegnelse af værtslandets sprog gennem andre kanaler, f.eks. Den Europæiske Socialfond (ESF). I den græske nationale rapport fra 2009 om gennemførelsen af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010 refereres til undervisningsprogrammet "Teaching Greek as a Second Language to Working Immigrants", der forvaltes af The Institute for the Continuous Education of Adults (IDEKE), der har undervist 15 873 personer i græsk i perioden 2004-2008. I rapporten fra 2009 om gennemførelsen af det nationale reformprogram for vækst og beskæftigelse refereres ligeledes til et igangværende program vedrørende sprogundervisning i græsk på certificerede erhvervsuddannelsescentre af 8 400 arbejdsløse indvandrere og hjemsendte.

Kommissionen mener, at der bør gøres en større indsats inden for undervisning af indvandrere i værtslandets sprog på nationalt plan. Kommissionen understreger i sin nylige grønbog "Migration og mobilitet: udfordringer og muligheder for uddannelsessystemerne i EU"⁽²⁸⁾ sprogundervisningens betydning for integration og social inddragelse. Rådet opfordrer i sine konklusioner om uddannelse af børn med indvandrerbaggrund⁽²⁹⁾ medlemsstaterne til at udarbejde passende politikker for undervisning i værtslandets sprog samt overveje mulighederne for, at elever med indvandrerbaggrund kan bevare og forbedre deres modersmål.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Saïd El Khadraoui (H-0492/09)

Om: EU-støtte i forbindelse med migration internt i EU

Bekæmpelse af diskrimination er en væsentlig opgave for EU. Diskrimination af visse befolkningsgrupper kan jo føre til flygtningestrømme inden for EU. Dette er nøjagtig det problem, som byen Gent må kæmpe med. I de sidste tre år har Gent oplevet en så stor tilstrømning af flygtninge, navnlig roma, at det svarer til næsten 2,5 % af byens samlede indbyggertal.

Dette medfører problemer for det sociale sikkerhedsnet, byen kan tilbyde, som påpeget i det brev, Kommissionen modtog i november (2009-2174-01).

Kan EU give støtte til modtagelse af flygtninge, der er indrejst fra et andet EU-land? Hvilke yderligere foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at tackle og forebygge sådanne situationer?

Svar

EU spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af forskelsbehandling af romaerne og råder i denne forbindelse over en lang række lovgivningsmæssige, politiske og finansielle instrumenter.

⁽²⁸⁾ KOM(2008)0423 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0423:FIN:da:PDF> og http://ec.europa.eu/education/school21/sec2173_en.pdf

⁽²⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/111482.pdf

For det første forbyder direktiv 2000/43/EF⁽³⁰⁾ forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse i forbindelse med beskæftigelse, uddannelse, social beskyttelse (herunder sundhedspleje) og adgang til og levering af varer og tjenesteydelser. Kommissionen sikrer, at direktivet gennemføres korrekt og effektivt i medlemsstaterne.

For det andet tilskynder Kommissionen medlemsstaterne til at samordne deres politik inden for social sikring og social integration gennem den "sociale åbne koordinationsmetode". Den sociale åbne koordinationsmetode er baseret på fælles mål på EU-plan og en række indikatorer til måling af fremskridt. Kommissionen og Rådet vurderer og rapporterer med jævne mellemrum om fremskridt gennem de fælles rapporter om social sikring og social integration. Kommissionens forslag til fælles rapport om social sikring og social integration 2010 vedtages om kort tid og vil blive forelagt Ministerrådet i marts 2010 under det spanske formandskab for Rådet.

For det tredje ydes der økonomisk støtte til projekter til bekæmpelse af udstødelse af romaerne gennem EU's strukturfonde, især Den Europæiske Socialfond (ESF) og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU). Efter anmodning fra Det Europæiske Råd forelagde Kommissionen i juli 2008 et arbejdsdokument, der giver et overblik over fællesskabsinstrumenter og -politikker til integration af romaerne⁽³¹⁾. Der vil blive udarbejdet en opfølgingsrapport inden det andet romatopmøde, der afholdes i Cordoba den 8. april 2010.

Kommissionen vil gerne understrege, at både ESF og EFRU kan støtte projekter til fremme af romaernes integration i Flandern. I programmeringsperioden 2007-2013 er fokus for prioritet 2 i ESF's operationelle program for Flandern at fremme dårligt stillede gruppers sociale integration gennem målrettet bistand. Foranstaltningerne omfatter målrettet rådgivning og undervisning, anerkendelse af kompetencer og færdigheder, erhvervs erfaring og uddannelse på arbejdspladsen. Der kan ydes støtte til mindre byprojekter på lokal- eller distriktsniveau i Antwerpen og Gent under prioritet 4 i EFRU-programmet for Flandern.

Det skal bemærkes, at udvælgelsen af projekter, som samfinansieres under ESF eller EFRU, i overensstemmelse med nærhedsprincippet foretages af medlemsstaterne eller de kompetente forvaltningsmyndigheder på de betingelser, der er fastsat i de operationelle programmer. Kommissionen opfordrer således spørgeren til at rette henvendelse til de kompetente forvaltningsmyndigheder i Flandern for at få yderlige oplysninger.

I det omfang de romaer, der ankommer til Belgien, kommer fra tredjelande og søger asyl eller får flygtningestatus eller subsidier beskyttelsesstatus, kan Belgien også få adgang til EU-bistand fra Den Europæiske Flygtningefond (EFF)⁽³²⁾. Et af EFF's vigtigste mål er at støtte og fremme medlemsstaternes indsats med hensyn til "modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf". Der kan f.eks. ydes økonomiske støtte til nationale projekter, der har til formål at forbedre boliginfrastrukturen eller tjenester til asylansøgere eller personer under international beskyttelse.

*
* *

Spørgsmål nr. 31 af Iliana Malinova Iotova (H-0493/09)

Om: Modtagelse og placering af fanger fra den amerikanske fangelejr i Guantánamo i EU's medlemsstater

Den bulgarske offentlighed er dybt bekymret over, at det forlanges, at Bulgarien skal tage imod fanger fra den amerikanske fangelejr i Guantánamo. USA har sendt en sådan officiel anmodning til den bulgarske regering. Bekymringen skyldes, at man savner information om eventuelle aftaler mellem USA og EU om kriterierne og de foranstaltninger, der er blevet truffet for at gennemføre processen.

Vi er af den opfattelse, at en sådan afgørelse rummer en risiko for terroristiske angreb mod Bulgarien og alle andre EU-medlemsstater, der tager imod fanger fra Guantánamo.

Hvilke konkrete forpligtelser har Kommissionen i den forbindelse indgået, for så vidt angår modtagelse og placering i EU-medlemsstaterne af fanger fra de amerikanske fangelejr i Guantánamo efter nedlukningen af disse lejre?

⁽³⁰⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22-26.

⁽³¹⁾ SEK(2008)2172.

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF af 23. maj 2007, EUT L 144.

Mener Kommissionen ikke, det er påkrævet at udsende en meddelelse om, hvorledes præcist og på hvilke betingelser dette skal ske, såfremt der er indgået en sådan forpligtelse?

Svar

Den Europæiske Union (EU), herunder Kommissionen, har konsekvent opfordret til lukning af tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo Bay. EU har etableret en ramme for nedlukning af Guantánamo gennem konklusionerne fra rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 4. juni 2009 og bilaget vedrørende mekanismen til udveksling af oplysninger samt gennem den fælles erklæring af 15. juni 2009 fra EU og USA om lukningen af tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo Bay og det fremtidige samarbejde om terrorbekæmpelse.

Det understreges klart i både konklusionerne og erklæringen, at afgørelsen om at tage imod tidligere fanger henhører under en modtagende medlemsstats eller et associeret Schengenlands kompetence. Kommissionen har ikke indgået nogen forpligtelser, for så vidt angår modtagelse og placering i EU-medlemsstaterne af fanger fra de amerikanske fangelejre i Guantánamo efter nedlukningen af disse lejre.

*
* *

Spørgsmål nr. 32 af Francesco De Angelis (H-0494/09)

Om: Strukturomlægning af virksomhederne og de europæiske arbejdstageres fremtid

Et stadig større antal europæiske virksomheder og industriområder, der er ramt af krise, har kunnet modtage støtte fra EU til strukturomlægning og uddannelse af arbejdstagerne. En række industrivirksomheder har efterfølgende ikke opfyldt de forpligtelser, de havde indgået, før de modtog støtte fra ESF. Dette er bl.a. tilfældet med Videocon-fabrikken i Anagni, som for øjeblikket beskæftiger ca. 1 400 ansatte, som, fordi de indiske ejere ikke har taget deres ansvar, bliver sat på dagpenge den 21. december og risikerer at blive fyret i løbet af 2010.

Hvilke initiativer agter Kommissionen umiddelbart at tage for at forhindre lukningen af fabrikken i Anagni og de andre virksomheder, der er blevet omstrukturerede, som på trods af den finansielle støtte fra EU ikke har givet nogen reelle virkninger, for så vidt angår et genopsving i produktionen på disse virksomheder?

Svar

Kommissionen er klar over virkningerne af den økonomiske krise af hidtil ukendt omfang, der har ramt medlemsstaterne, herunder Italien, hvor fabrikken i Anagni ligger.

Kommissionen har foreslået en række foranstaltninger til afbødning af krisens virkninger på den sociale og beskæftigelsesmæssige situation i EU. Kommissionen har i denne forbindelse inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan⁽³³⁾ bl.a. foreslået at ændre reglerne for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globalisering⁽³⁴⁾. Kommissionen har endvidere foreslået at ændre forordning (EF) nr. 1083/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår visse bestemmelser om økonomisk forvaltning.

Kommissionen minder om, at den ikke har kompetence til at forebygge eller gribe ind i virksomhedernes omstrukturingsbeslutninger, medmindre der sker en overtrædelse af fællesskabsretten. Fællesskabets retlige rammer omfatter flere EU-direktiver, hvori der er fastlagt procedurer for information og høring af arbejdstagerrepræsentanter, og som kan finde anvendelse i tilfælde af lukning af virksomheder, navnlig Rådets direktiv 98/59/EF⁽³⁵⁾, direktiv 2009/38/EF⁽³⁶⁾ og direktiv 2002/14/EF⁽³⁷⁾.

⁽³³⁾ KOM(2008)0800.

⁽³⁴⁾ KOM(2008)0867.

⁽³⁵⁾ Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, EFT L 225 af 12.8.1998.

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 6. maj 2009 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (omarbejdet udgave), EUT L 122 af 16.5.2009.

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab, EUT L 80 af 23.3.2002.

Kommissionen kan ikke på grundlag af de oplysninger, som spørgeren er fremkommet med, vurdere, om fællesskabsretten er blevet overtrådt i denne sag. Kommissionen gør under alle omstændigheder opmærksom på, at det er de kompetente nationale myndigheders, navnlig domstolens, opgave at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af disse direktiver under hensyntagen til de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde og at sikre, at arbejdsgiverne opfylder alle deres forpligtelser på dette område.

Med hensyn til den modtagne støtte fra Den Europæiske Socialfond vil Kommissionen vurdere, om der er grundlag for at gribe ind via de kompetente nationale eller regionale myndigheder med henblik på at inddrive de modtagne beløb.

Endelig er det uklart, om den sag, som spørgeren henviser til, opfylder kravene til støtte fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF). Kommissionen har ikke modtaget en ansøgning om støtte fra Globaliseringsfonden i forbindelse med denne sag og har heller ikke haft uformelle drøftelser med de italienske myndigheder om en sådan ansøgning.

Kommissionen kan først undersøge sagen og forelægge forslag om støtte, der skal godkendes af budgetmyndigheden, når den har modtaget en ansøgning. Under alle omstændigheder tilgår støtten fra Globaliseringsfonden udelukkende de berørte arbejdstagere og kan ikke under nogen omstændigheder tilgå virksomheden eller påvirke dens beslutning om en eventuel lukning af fabrikken.

*
* *

Spørgsmål nr. 33 af Mairead McGuinness (H-0499/09)

Om: Reduktion af bibestande

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet som svar på Europa-Parlamentets forslag til beslutning af 20. november 2008 om situationen i biavlssektoren (P6_TA(2008)0567)? Vil Kommissionen kommentere den nyligt offentliggjorte EFSA-undersøgelse om dødeligheden blandt bier (af 3. december 2009)? Har Kommissionen nogen umiddelbare planer om at handle på grundlag af henstillingerne i rapporterne?

Svar

Kommissionen er fuldt ud opmærksom på problemerne i biavlssektoren som understreget i Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2008 [B6-0579/2008/P6_TA-PROV(2008)0567].

Kommissionen har allerede truffet en række foranstaltninger til fremme af biernes sundhed, og den har navnlig:

revideret forordningen om maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler, hvilket bør bidrage til at øge udbuddet af veterinærlægemidler til bier,

forelagt et forslag til en ny forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, hvor der bl.a. er blevet strammet op på de eksisterende kriterier for godkendelse af honningbiernes eksponering i direktiv 91/414 – Europa-Parlamentet og Rådet har i mellemtiden vedtaget den pågældende forordning,

gjort godkendelsen af allerede godkendte relevante insekticider betinget af strenge risikoreducerende foranstaltninger, der skal gennemføres af medlemsstaterne,

støttet flere forskningsprojekter med et samlet beløb på omkring 5 mio. EUR.

Kommissionen har også etableret en intern koordineringsplatform for at sikre synergier og en optimal udnyttelse af ressourcer.

Efter anmodning fra Kommissionen offentliggjorde Den Europæiske Fødevarsesikkerhedsautoritet (EFSA) for nylig en undersøgelse om bidødelighed i EU og dens årsager. Ifølge EFSA-undersøgelsen kan reduktionen af bibestanden tilskrives flere faktorer som f.eks. sygdomsagenser, klimaændringer og brug af pesticider og veterinærlægemidler. Betydningen af mange af de involverede faktorer er imidlertid fortsat uklar. Det forventes, at BEE DOC-forskningsprojektet, der iværksættes i marts 2010, skaber yderligere klarhed omkring dette spørgsmål. Det understreges ligeledes i EFSA-rapporten, at medlemsstaterne har indført meget forskellige systemer til overvågning af bidødelighed og -sygdomme, og det gør det vanskeligt at skabe større klarhed over de sundhedsmæssige problemer i forbindelse med bier.

Kommissionen vil i denne forbindelse i de kommende måneder drøfte oprettelsen af et EU-referencelaboratorium for bier og et netværk på EU-plan til fremme af en mere harmoniseret overvågning af biernes sundhed med eksperter, berørte aktører og medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Kommissionen sigter mod at opretholde bestandene af bier og andre bestøvende insekter gennem fremme af forbindelser mellem levesteder og integration af biodiversitetspolitikken i andre politikker. Programmerne til udvikling af landdistrikterne omfatter en række foranstaltninger, der også er relevante for biavlere, herunder rådgivning, uddannelse, støtte til modernisering af bedrifter og forskellige former for miljøvenlige landbrugsforanstaltninger til støtte for bier.

Kommissionen har som sagt allerede truffet – og vil også fremover træffe – en række foranstaltninger for at løse de sundhedsmæssige problemer i forbindelse med bier på grundlag af nye tilgængelige videnskabelige oplysninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Brian Crowley (H-0503/09)

Om: Bistand til medicinsk personale

Vil Kommissionen være villig til at undersøge muligheden for at udarbejde et EU-program for at hjælpe medicinsk personale, der lider af afhængighed eller stressrelaterede sygdomme?

Svar

Stress, misbrugsproblemer, herunder misbrug af alkohol, og psykiske problemer er virkelig blevet en af de største udfordringer på europæiske arbejdspladser. Stress kan føre til psykiske lidelser såsom udbrændthed og depression, der kan svække den enkeltes arbejdssevne kraftigt, ofte i lange perioder. Stress er det næstmest indberettede arbejdsrelaterede sundhedsproblem i EU efter rygsmerter.

I nogle medlemsstater er psykiske lidelser blevet den vigtigste årsag til uarbejdsdygtighed og førtidspensionering. Psykiske lidelser medfører enorme produktivitetstab. De blev anslået til 1 36 mia. EUR i 2007.

Det tyder på, at stress, afhængighed og udbrændthed også er udbredte fænomener blandt ansatte i sundhedssektoren. Ansatte i sundhedssektoren har rent faktisk tilsyneladende en højere risiko for at blive ramt af psykiske problemer end andre faggrupper. Stort arbejdspress, begrænset evaluering af indsats og manglende følelsesmæssig støtte kan være medvirkende årsager.

Sundhedssektoren er en af de største arbejdsgivere i EU. I et aldrende samfund er tilgængeligheden af et stabilt sundhedspersonale, der selv nyder godt af helbred, af stigende betydning.

Kommissionen er således enig i, at det er vigtigt at hjælpe medicinsk personale, der lider af afhængighed, stress eller andre psykiske sundhedsproblemer.

Kommissionen har imidlertid ikke kompetence og ressourcer til at oprette et EU-dækkende bistandsprogram specifikt rettet mod sundhedspersonale.

EU's opgave er derimod:

- at øge bevidstheden om, at sunde arbejdspladser er en god forretning
- at øge bevidstheden om og formidle oplysninger om sundhedsudfordringer for ansatte i sundhedssektoren
- at fremhæve bedste praksis og udarbejde retningslinjer desangående
- at opfordre arbejdsmarkedets parter i sundhedssektoren til at gennemføre den obligatoriske vurdering af risici på arbejdspladsen i henhold til rammedirektiv 89/391/EØF⁽³⁸⁾ og til at gennemføre de europæiske sociale rammeaftaler om arbejdsrelateret stress (fra 2004) og om vold og chikane (fra 2007).

⁽³⁸⁾ Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EFT L 183 af 29.6.1989.

Der er rent faktisk allerede blevet gennemført en lang række relevante aktiviteter, andre er i gang, og nogle er på planlægningsstadiet. Disse omfatter de tidligere nævnte socialpolitiske initiativer samt Bilbao-agenturets og Dublin-instituttets aktiviteter.

I 2010 vil Kommissionen overveje konklusionerne i høringsrapporten om grønbogen om sundhedspersonale i Europa, der blev offentliggjort på Kommissionens websted om folkesundhed i december 2009. Kommissionen vil overveje resultaterne af denne offentlige høring for at se, hvordan EU kan bidrage til at imødegå de udfordringer, som det europæiske sundhedspersonale står overfor, og vil i begyndelsen af 2011 afholde en konference om mental sundhed på arbejdspladsen inden for rammerne af den europæiske pagt for mental sundhed og trivsel.

Gennem disse initiativer og aktiviteter sender EU vigtige signaler og støtter i høj grad aktørerne på arbejdsmarkedet, herunder de ansatte i sundhedssektoren og deres repræsentative arbejdsmarkedsorganisationer.

*
* *

Spørgsmål nr. 35 af Pat the Cope Gallagher (H-0505/09)

Om: Makrelfiskeri

Hvornår regner Kommissionen med, at ændringen af Rådets forordning (EF) nr. 1542/2007⁽³⁹⁾ om landings- og vejningsprocedure for sild, makrel og hestemakrel til at omfatte område VIII a, b, c, d, e, IX og X i denne forordnings anvendelsesområde vil blive vedtaget, og fra hvilken dato finder den anvendelse?

På baggrund af ICES' videnskabelige undersøgelser, hvoraf det fremgår, at den sydlige komponent for makrel i de seneste år konsekvent overfiskes af Spanien med mindst to gange deres kvote, hvilke kontrolforanstaltninger og undersøgelsesprocedurer agter Kommissionen at fastlægge for at sikre, at denne praksis ikke fortsætter, og vil et tilbagebetalingssystem blive fastlagt?

Svar

Kommissionen vil behandle ændringen af Rådets forordning (EF) nr. 1542/2007 om landings- og vejningsprocedure for sild, makrel og hestemakrel hurtigst muligt efter indsættelsen af det nye kommissærkollegium.

Det glæder endvidere Kommissionen at meddele spørgeren, at Kommissionen og Spanien har drøftet påstande om overfiskeri på højt plan. Kommissionen har givet udtryk for sin dybe bekymring over det påståede overfiskeri, og Spanien blev opfordret til at behandle sagen alvorligt.

Spanien har reageret positivt på Kommissionens bekymringer og lukkede sidste års fiskeri efter den sydlige komponent for makrel fra den 10. juni 2009. Med Kommissionens forordning (EF) nr. 624/2009 af 15. juli 2009 om forbud mod fiskeri efter makrel i afsnit VIII c, IX og X; EF-farvande i CECAF 34.1.1 fra fartøjer, der fører spansk flag, er lukningen blevet forankret i EU-lovgivningen. Der var ikke grundlag for at indlade en tilbagebetalingsprocedure på grundlag af de foreløbige fangsttal, som Spanien indberettede til Kommissionen.

Kommissionen vil gerne forsikre spørgeren om, at den vil undersøge denne sag nærmere, og at den vil gøre sit yderste for at forebygge overfiskeri efter den sydlige komponent for makrel.

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Ryszard Czarnecki (H-0506/09)

Om: Stabiliteten på det polske finansmarked

Den Europæiske Centralbank offentliggjorde den 18. december 2009 sin halvårsrapport om den finansielle stabilitet i euroområdet, og gav heri anvisning på, at områdets banker skal henlægge 187 mia. EUR i reserve i 2010. Den ene af de to bevæggrunde til dette skridt er de tab, der er en følge af den dårlige økonomiske situation i Central- og Østeuropa. I en kommentar bragt af Wall Street Journal nævnes i forbindelse med ECB-rapporten især Unicredit.

⁽³⁹⁾ EUT L 337 af 21.12.2007, s 56.

Er Kommissionen af den opfattelse, at Unicredits kommercielle metoder og regnskabsprocedurer medvirker til at dække over faktiske finansielle tab, hvilket på lang sigt vil kunne skade stabiliteten af det finansielle system i EU? Her tænkes især på den kunstige opretholdelse af Unicredit Ukraines beholdninger og likvide midler, som banken Pekao SA foretager gennem tilbagekøb af dårlige kreditter og konstant forhøjelse af finansieringsmidler, hvad der udgør en trussel mod stabiliteten på det polske finansmarked, eftersom Pekao SA hidtil ikke har henlagt de reserver for bankens investeringer i Ukraine, som er kræves i medfør af fællesskabsretten (IFRS-standarderne).

Mener Kommissionen, at moderselskabet Unicredits tapning af filialen Pekao SA's finansielle midler er forenelig med fællesskabsretten? Strider det ikke imod de gældende konkurrencebestemmelser i EU, at filialerne i forbindelse med "Chopin-projektet" (i Polen, Rumænien og Bulgarien) pålægges at indgå ufordelagtige kontrakter med selskabet Pirelli Real Estate S.p.A., der står under Unicredits beskyttelse, i lyset af den klare interessekonflikt der består for Unicredits generaldirektør, Alessandro Profumo (der var medlem af bestyrelsen i et selskab i Pirelli-koncernen, da kontrakterne skulle underskrives)?

Svar

En af EU's vigtigste målsætninger er at skabe en fælles retlig ramme for EU's finansielle sektor med henblik på at sikre et solidt tilsyn, gennemsigtighed og en forsvarlig forvaltning af markedsdeltagerne. Det er af afgørende betydning for den finansielle stabilitet og fair konkurrence i den europæiske finansielle sektor, at der skabes en fælles retlig struktur.

EU har således vedtaget flere retsakter, herunder "kapitalgrundlagsdirektivet" (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006L0048:EN:NOT>)⁽⁴⁰⁾, der fastsætter bestemmelser om [adgangen til at optage og udøve virksomhed som] kreditinstitut og tilsynet hermed; IAS-forordningen (forordning 1606/2002/EF)⁽⁴¹⁾, som forpligter børsnoterede selskaber til at anvende International Financial Reporting Standards (IFRS) i forbindelse med udarbejdelsen af deres koncernregnskaber, og direktiv 2006/43/EF⁽⁴²⁾, hvori der stilles krav om, at regnskaberne skal revideres af en autoriseret ekstern revisor.

I kølvandet på den finansielle krise har Kommissionen i vidt omfang optrappet bestræbelserne på at øge den finansielle stabilitet, herunder gennem sit medlemskab af Rådet for Finansiell Stabilitet, og mere konkret gennem mange nye vigtige forslag, f.eks. om kreditvurderingsbureauer, securitisering, tilsyn med grænseoverskridende bankkoncerner og en generel gennemgang af EU's tilsynsstruktur baseret på de Larosiére-rapporten. Mange af Kommissionens forslag er allerede blevet vedtaget under førstebehandlingen takket være det tætte og konstruktive samarbejde mellem Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen arbejder desuden også på andre initiativer, der vil øge banksektorens evne til at absorbere økonomiske chok. Kommissionen vil f.eks. snart iværksætte en høring om stramning af kapitalkravene, nye likviditetskrav samt konjunkturudlignende stødpuder til bankerne.

Selv om Kommissionen nøje overvåger medlemsstaternes korrekte og rettidige gennemførelse af EU-lovgivningen, henhører håndhævelsen af denne lovgivning og overvågningen af de enkelte finansielle institutioners markedsadfærd alene under de nationale myndigheder.

Med hensyn til den eventuelle indvirkning af Unicredits forretningspraksis på den finansielle stabilitet i Polen understreger Kommissionen følgende uden at tage stilling til den konkrete sag:

Selv om Bank Pekao SA er en del (et datterselskab) af UniCredit, er banken underlagt det polske finanstilsyn (KNF). Som en autoriseret polsk bank skal selskabet desuden til enhver tid opfylde EU's minimumssolvenskrav på et individuelt grundlag.

(40) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning), EUT L 177 af 30.6.2006.

(41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, EFT L 243 af 11.9.2002.

(42) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EUT L 157 af 9.6.2006.

Med hensyn til banksektorens stabilitet har Polen nedsat et særligt udvalg for finansiel stabilitet, der består af finansministeren, den polske centralbankchef og formanden for det polske finanstilsyn.

UniCredit er underlagt de italienske myndigheders tilsyn (Banca d'Italia and Consob).

Som en italiensk bank skal UniCredit i lighed med alle andre europæiske børsnoterede banker udarbejde sine koncernregnskaber i henhold til International Financial Reporting Standards (IFRS), vedtaget af EU i forordning 1606/2002/EF, der sikrer en høj grad af gennemsigtighed.

Fra et selskabsretligt synspunkt skal det bemærkes, at der ikke er nogen regel i EU-lovgivningen, som forbyder overførsler af aktiver mellem et datterselskab og dets moderselskab, eller som fastsætter særlige betingelser for overførsler af denne art. Forslaget om det såkaldte niende selskabsretlige direktiv⁽⁴³⁾, som skulle regulere de indbyrdes relationer inden for grænseoverskridende koncernselskaber, blev endelig opgivet i forbindelse med selskabsretlige handlingsplan fra 2003⁽⁴⁴⁾ på grund af manglende opbakning fra medlemsstaterne og virksomhederne, der ikke mente, at der var behov for en sådan omfattende rammelovgivning. Transaktioner mellem moderselskaber og deres datterselskaber betragtes imidlertid som transaktioner med nærtstående parter og er derfor underlagt oplysningspligt. Disse transaktioner skal således anføres i virksomhedernes regnskaber i overensstemmelse med international regnskabsstandard (IAS) 24, der forpligter virksomhederne til at oplyse om karakteren af forholdet til den nærtstående part såvel som om transaktioner og udeståender, som er nødvendige for at forstå forholdets potentielle indvirkning på regnskaberne.

Ud over disse oplysningskrav finder bestemmelserne i det såkaldte andet selskabsretlige direktiv⁽⁴⁵⁾ om uddeling til aktionærer anvendelse på alle aktieselskaber, uanset om de indgår i samme koncern eller ej. Det fastslås bl.a. i direktivets artikel 15, at uddelingen ikke kan finde sted, såfremt selskabets nettoaktiver ville blive mindre end beløbet for den tegnede kapital med tillæg af de lovpligtige reserver, og artiklen beskytter således selskabets finansielle stabilitet.

Med hensyn til påstanden om UniCredits "tapning" af det polske datterselskabs finansielle midler er Kommissionen ikke bekendt med, at der skulle være særlige problemer på dette område. Det fremgår af statistikkerne, at internationale banker ganske rigtigt reducerede deres eksponering i forhold til den polske banksektor i løbet af andet halvår 2008 og i starten af 2009, men de øgede efterfølgende eksponeringen igen i andet kvartal 2009. Dette tyder på, at den reducerede eksponering – muligvis også i UniCredits og Pekaos tilfælde – kan have været midlertidig og knyttet til faldet i udlån. Kommissionen vil fortsat overvåge udviklingen på dette område.

Med hensyn til bekymringen over, at UniCredits adfærd kan have været i strid med de gældende konkurrencebestemmelser i EU, er konkurrencebestemmelserne i EU, navnlig kartel- og monopolreglerne, at dømme ud fra oplysningerne i spørgsmålet ikke hensigtsmæssige instrumenter til håndtering af de problemer, der rejses i spørgsmålet, og UniCredits eller ledelsens påståede praksis. Der er rent faktisk hverken tale om en hemmelig aftale eller en konkurrencebegrænsende aftale mellem virksomheder eller misbrug af en dominerende stilling.

*
* *

Spørgsmål nr. 37 af Ivo Belet (H-0001/10)

Om: Bodyscannere

De nederlandske myndigheder vil i løbet af januar 2010 installere "millimeter wave scans", de såkaldte bodyscannere, i Schiphol Lufthavn navnlig for flyrejser til USA. Scannerne er nødvendige, eftersom de kan påvise farlige faste stoffer og væsker.

⁽⁴³⁾ Kommissionens forslag til et niende direktiv i henhold til EØF-traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om forbindelser mellem virksomheder, herunder navnlig om koncerner (III/1639/84).

⁽⁴⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Om modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union - vejen frem (KOM(2003)0284).

⁽⁴⁵⁾ Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltageres som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EFT L 26 af 31.1.1977.

Er Kommissionen enig i, at de nederlandske myndigheders beslutning er ansvarlig, eftersom passagerernes sikkerhed har forrang frem for deres absolutte ret til privatlivets fred?

Under hvilke betingelser er anvendelsen af bodyscannere ifølge Kommissionen acceptabel? Er det tilstrækkeligt, at billederne af de scannede kroppe ikke kan lagres eller sendes?

Hvilke yderligere initiativer overvejer Kommissionen på kort sigt for at garantere passagerernes sikkerhed, specielt på flyvninger til USA? Er Kommissionen rede til inden for de kommende uger at fremlægge en ordning vedrørende bodyscannere?

Svar

Der er ikke blevet vedtaget EU-regler om brugen af bodyscannere som en mulig metode til at screene passagerer, før de går ombord. Rent juridisk har medlemsstaterne ret til at indføre bodyscannere på forsøgsbasis eller som en strengere sikkerhedsforanstaltning⁽⁴⁶⁾.

Sikkerhed kan kun opnås gennem en flerstrengt tilgang. I lyset af deres effektivitet kan bodyscannere indgå i denne flerstrengede tilgang, så længe kravene vedrørende privatlivets fred og databeskyttelse og sundhedskravene overholdes. Luftfartssikkerhed indgår også i en bredere strategi, idet lufthavnenes sikkerhedsforanstaltninger blot er den sidste forsvarslinje.

Kommissionen overvejer i tæt samarbejde med Parlamentet og Rådet behovet for en europæisk tilgang, som vil sikre, at indførelsen af bodyscannere sker under overholdelse af kravene vedrørende privatlivets fred og databeskyttelse og sundhedskravene.

Operationelle standarder for bodyscannere skal udformes, således at de er forenelige med de grundlæggende rettigheder, der er indarbejdet i EU-retten, herunder retten til databeskyttelse. Enhver krænkelse af passagerernes privatliv skal være forholdsmæssig og velbegrundet, og der skal således foretages en nøje vurdering. Vedtagne foranstaltninger skal være strengt begrænset til det absolut nødvendige for at imødegå en identificeret trussel. Der kunne stilles krav om opfyldelse af følgende betingelser: Begrænset lagerfacilitet, hvor billedet af passageren ikke lagres, når passageren er blevet cleareret; lav opløsning af billeder af kropsområder, der ikke er identificeret som indeholdende potentielt farlige genstande, eller 100 % fjernkontrol med forudindstillet automatisk kontakt med scanneren. Lufthavne, der bruger bodyscannere, kan eventuelt pålægges at anvende den nyeste privatlivsfremmende teknologi med henblik på at minimere krænkelsen af privatlivets fred. De skal desuden give passagererne fuldstændige oplysninger om brugen af bodyscannere. Endelig må den anvendte teknologi ikke udgøre en sundhedsrisiko. Det er i denne forbindelse værd at bemærke, at disse teknologier eksisterer.

I de kommende uger og måneder vil Kommissionen fortsætte sine overvejelser og vurdering af potentielle nye sikkerhedsforanstaltninger og deres forenelighed med grundlæggende rettigheder og vurdere effektiviteten af allerede eksisterende foranstaltninger og instrumenter. Kommissionen vil muligvis stille forslag om brugen af bodyscannere på grundlag af denne vurdering.

Det er derfor ikke sandsynligt, at Kommissionen vil foreslå lovgivning om bodyscannere inden for de næste par uger.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Laima Liucija Andrikiene (H-0003/10)

Om: Yderligere gennemførelse af Østersøstrategien

Østersøstrategien var en af det svenske EU-formandskabs vigtigste prioriteter.

Hvordan vil Kommissionen fortsætte med gennemførelsen af strategien under den nye trio af formandskaber (Spanien, Belgien og Ungarn) i løbet af de kommende 18 måneder?

Hvilke skridt planlægger Kommissionen at tage i den nærmeste fremtid og på længere sigt for at fastlægge et stærkt grundlag for gennemførelsen af Østersøstrategien?

⁽⁴⁶⁾ Bodyscannere må ikke uden hjemmel i EU-lovgivningen erstatte eksisterende screeningsmetoder, der anvendes i overensstemmelse med nugældende EU-lovgivning, undtagen i begrænsede forsøgsperioder.

Svar

Kommissionen er forpligtet til at fremme den vellykkede gennemførelse af EU's strategi for Østersøområdet i tæt samarbejde med medlemsstaterne.

Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) har fortsat ansvaret for at sikre den overordnede politiske forvaltning af strategien. Det skal bl.a. fremsætte henstillinger til medlemsstaterne og de berørte parter på grundlag af Kommissionens rapporter. Andre rådssammensætninger vil behandle specifikke spørgsmål vedrørende strategien, og Det Europæiske Råd opdateres regelmæssigt om fremskridt.

Kommissionen skal varetage forberedelsen af drøftelserne i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) og betjene Rådet i overensstemmelse med Kommissionens ansvar for overvågning og koordinering og rapportering om strategien. For at sikre, at Kommissionen er i besiddelse af alle relevante oplysninger om fremskridt og strategiens udvikling, skal der fastlægges en række strukturer og procedurer i samarbejde med medlemsstaterne og andre berørte parter.

Kommissionen vil navnlig indkalde en arbejdsgruppe på højt plan bestående af højtstående embedsmænd fra alle medlemsstaterne for at drøfte strategiens udvikling. Denne gruppe vil have mulighed for at indbyde andre relevante deltagere, herunder nøgleaktører som f.eks. mellemstatslige organisationer eller ministerier. Gruppen skal rådgive Kommissionen om indholdet af den regelmæssige rapport, der skal udarbejdes om strategien, og om henstillinger vedrørende nødvendige tilpasninger af strategien og handlingsplanen.

Gennemførelsen af strategien lokalt vil blive varetaget af de 15 koordinatore for de prioriterede aktionsområder og de 80 flagskibsprojektledere. Koordinatorerne for de prioriterede aktionsområder kommer hovedsagelig fra medlemsstaternes ministerier, mens flagskibsprojektlederne også kan komme fra regioner, universiteter, internationale organisationer og ikkestatslige organisationer (ngo'er). Deres opgave bliver at sikre, at strategien omsættes til handling. Kommissionen vil yde den nødvendige støtte, således at disse nøgleaktører får mulighed for at løse deres opgave.

Kommissionen vil også afholde et årligt forum, det første allerede i 2010, for at fastholde den store synlighed og sætte skub i strategien. Forummet vil omfatte Kommissionen og andre EU-institutioner, medlemsstaterne, regionale og lokale myndigheder og mellemstatslige og ikkestatslige organer, og det skal være åbent for offentligheden. Dette første forum vil give Kommissionen mulighed for at kontrollere, om de strukturer, der er blevet fastlagt, fungerer effektivt, eller om de skal ændres.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Georgios Toussas (H-0006/10)**Om: Ni søfolks tragiske død på Aegean Wind**

Ni søfolk døde en tragisk død på selve juledag, da en brand brød ud på det 26-årige skib Aegean Wind, der sejlede under græsk flag. Denne nye "ulykke" til søs er endnu én i rækken af ulykker, der har krævet talrige menneskeliv, såsom ulykkerne på passager- og bilfærgen Express Samina, fragtskibene Dystos og Iron Antonis samt tankskibene Erika og Prestige osv. Medlemsstaterne og EU tilpasser deres søfartspolitik til redernes krav om konkurrenceevne og rentabilitet, og mens søfolkenes rimelige krav ignoreres, tillades det, at forældede og dårligt vedligeholdte skibe sejler, at søfolkene udsættes for stigende arbejdspress, at besætningernes størrelse reduceres, og at de pålægges umenneskelige arbejdstider på 16-18 timer i døgnet med katastrofale konsekvenser for sikkerheden for menneskeliv på havet.

Ved Kommissionen, om Aegean Wind opfyldte de mindstekrav til sikkerhed, der skulle forhindre tab af søfolkenes liv, om skibet var udstyret med de nødvendige brandbeskyttelses- og brandsikringssystemer samt brandslukningsudstyr, og om disse fungerede normalt? Har EMSA givet nogen oplysninger om eller vurderinger af årsagen til disse søfolks død?

Svar

Stykgodsskibet Aegean Wind brød i brand i Det Caribiske Hav ud for Venezuelas kyst den 25. december 2009, og ni mennesker blev dræbt og fem såret ud af de 24 besætningsmedlemmer. Kommissionen beklager tabet af menneskeliv og tilskadekomsterne og roser de venezuelanske myndigheder for deres støtte, navnlig til de tilskadekomne besætningsmedlemmer.

Da undersøgelsen af ulykken henhører under de græske myndigheder og stadig pågår, kan Kommissionen ikke udtale sig om årsagen til ulykken. Alle klassecertifikater er imidlertid blevet udstedt i forbindelse med det sidste udvidede syn i 2007 og er gyldige indtil 2012 efter den nylige godkendelse i juni 2009. Der er ligeledes blevet udført syn af myndighedscertifikater om bord på skibet så sent som i juni 2009, hvor gyldigheden af alle myndighedscertifikater, der kræves i henhold til SOLAS-konventionen (sikkerhed for menneskeliv på søen) og MARPOL-konventionen (havforurening) blev godkendt. Endelig blev der udstedt et nyt certifikat for sikker skibsdrift til skibet i marts 2008, der er gyldigt i fem år. Endvidere skal det bemærkes, at fartøjet regelmæssigt blev inspiceret af havnestater, og at det i hvert fald de sidste 10 år aldrig har været tilbageholdt. Der blev ikke afsløret nogen mangler under den sidste inspektion den 14. oktober 2009 i Texas foretaget af den amerikanske kystvagt.

I øjeblikket er medlemsstaterne i henhold til international lovgivning forpligtet til at undersøge ulykker, hvis de kan drage erfaringer heraf. Den ulykke, som spørgeren henviser til, må betragtes som en meget alvorlig ulykke i henhold til artikel 3 i direktiv 2009/18/EF⁽⁴⁷⁾ om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren, der indgår i den tredje pakke om søfartssikkerhed. I tilfælde af sådanne ulykker pålægger direktivet medlemsstaterne en forpligtelse til at gennemføre en sikkerhedsundersøgelse, der skal foretages af en uafhængig organisation, for at fastslå årsagerne til ulykken, og til at fastlægge foranstaltninger for at undgå lignende ulykker i fremtiden. Medlemsstaten skal offentliggøre den pågældende rapport senest et år efter ulykken. Direktivets gennemførelsesperiode udløber den 17. juni 2011. Selv om Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) ikke er involveret i undersøgelsen af ulykker til søs, indsamler EMSA oplysninger om ulykker til søs fra medlemsstaterne og kommercielle kilder. Efter gennemførelsen af direktiv 2009/18/EF er medlemsstaterne forpligtet til at anmelde alle ulykker og hændelser til søs gennem Den Europæiske Informationsplatform for Ulykker til Søs (EMCIP), der forvaltes af EMSA.

Med hensyn til arbejdstiden om bord ønsker Kommissionen at påpege, at der i direktiv 1999/63/EF⁽⁴⁸⁾ om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende fastsættes både et maksimalt antal arbejdstimer, 14 timer i en given 24-timersperiode og 72 timer i en given 7-dagesperiode, og et minimalt antal hviletimer, 10 timer i en given 24-timersperiode og 77 timer i en given 7-dagesperiode.

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Charalampos Angourakis (H-0007/10)

Om: Forfølgelse af medlemmer af Det Demokratiske Samfundsparti DTP

To dage efter, at EU har lykønsket den tyrkiske regering med dens fremskridt, hvad angår "demokratisering" af landet, og med hensyn til løsning af problemerne med det kurdiske samfund, traf den tyrkiske forfatningsdomstol afgørelse om at forbyde Det Demokratiske Samfundsparti (DTP). Desuden har Domstolen frataget 37 medlemmer af partiet deres politiske rettigheder og har frataget partiets formand, Ahmet Türk, og Aysel Tuğluk deres status af parlamentsmedlemmer. Ifølge Diyarbakirs borgmester blev 81 medlemmer af partiet, deriblandt 9 demokratisk valgte borgmestre, arresteret og taget i forvaring ved en koordineret aktion fra de tyrkiske myndigheders side.

Fordømmer Kommissionen sådanne handlinger, der har til formål at terrorisere og forhindre politisk virksomhed, idet de tyrkiske borgeres grundlæggende demokratiske rettigheder på groveste vis trædes under fode?

Svar

Kommissionen har udtrykt alvorlig bekymring over den seneste udvikling, herunder terrorangreb i den sydøstlige del af Tyrkiet, forbuddet mod Det Demokratiske Samfundsparti (DTP) og arrestationen af medlemmer af dette parti, herunder borgmestre. Efter Kommissionens opfattelse skaber denne udvikling

⁽⁴⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/18/EF af 23. april 2009 om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af Rådets direktiv 1999/35/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF, EUT L 131 af 28.5.2009.

⁽⁴⁸⁾ Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) – Bilag: Europæisk aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, EFT L 167 af 2.7.1999.

ikke de rette betingelser for en effektiv gennemførelse af den demokratiske åbning, som den tyrkiske regering bebudede i sommeren 2009.

Den sydøstlige del af Tyrkiet har brug for fred, demokrati og stabilitet som grundlag for økonomisk, social og kulturel udvikling. Formålet med den demokratiske åbning er at fremme demokratiet og øge alle tyrkiske borgeres levestandard. Det har vakt forhåbninger om, at det kurdiske spørgsmål – efter årtier med vold – kan løses gennem dialog og inden for rammerne af Tyrkiets demokratiske institutioner. Hvis dette initiativ skal blive en succes, skal alle politiske partier og alle dele af samfundet deltage og bakke op om initiativet.

Kommissionen fordømmer samtidig på det kraftigste terrorisme. Kommissionen opfordrer også alle involverede parter til at gøre det samme og arbejde inden for rammerne af Tyrkiets demokratiske institutioner for at styrke alle tyrkiske borgeres rettigheder og frihedsrettigheder, uanset deres etniske, sproglige, religiøse eller kulturelle baggrund.

Kommissionen vil fortsat nøje følge situationen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den europæiske menneskerettighedskonvention, retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og anbefalingerne fra Europarådets Venedigkommission vedrørende den tyrkiske retlige ramme og praksis vedrørende forbud mod politiske partier. Kommissionen understreger i denne forbindelse på ny, at Tyrkiets lovgivning om politiske partier skal bringes på linje med europæiske standarder.

*

* *